

Giới thiệu Tam Đại Công Chúa Kiều Ngạo Và Tứ Đại Hoàng Tử Lạnh Lùng

Nó – Hoàng Nguyễn Chi Băng, dù chỉ 17 tuổi nhưng hiện là người thừa kế tài sản lớn từ ông nội. Ông nội nó hiện là chủ tịch tập đoàn S.L lớn nhất Thế giới, được xem là Tân Nữ Hoàng Anh trong tương lai. Gia cảnh giàu có cộng hưởng với vẻ đẹp trời phú. Sắc đẹp nó đúng là không thể khinh thường khi tính tề kết hợp giữa vẻ đẹp Âu – Á. Làn da trắng mịn và đôi môi mọng đỏ như hoa anh đào, mái tóc nghiêng màu hạt dẻ uốn lọn bông bênh. Không chỉ thế, khuôn mặt nó nổi bật khi sở hữu đôi mắt màu lục bích. Sở hữu vẻ đẹp khiến không ít kẻ ganh tỵ nhưng đối với nó mà nói, đó là điều hiển nhiên. Đến mức khinh thường không xem mọi người ra gì.

Saphia còn gọi là Luru Như Ngọc, Saphia bằng tuổi nó, là nhị tiểu thư của tập đoàn Green Star lớn thứ 2 thế giới về thời trang và đá quý. Saphia xinh đẹp tựa thiên thần, đôi mắt như viên hồng ngọc rực rỡ, bất kể ai nhìn vào cũng đều bị say nắng. Saphia tuy có nóng nảy, nhưng ít nhiều vẫn đáng yêu và rất trẻ con.

Trịnh Ngọc Như Nguyệt – Moon là tiểu thư duy nhất của nhà họ Trịnh, người nắm trong tay quyền lực về điện tử, chứng khoán và nhà đất trong thương trường. Tính khí của Moon khá thất thường, đôi khi lạnh như băng, lúc thì dịu dàng, đắm đuối.

Dù chỉ mới sơ qua ba nhân vật nữ nhưng ít nhiều cũng nói lên được ý đồ mà Tam Đại Công Chúa Kiều Ngạo và Tứ Đại Hoàng Tử Lạnh Lùng muốn gửi gắm bạn đọc. Truyện được đánh giá là truyện teen đúng nghĩa vì tựa đề đã nói rõ về nội dung. Nhưng câu chuyện đời, chuyện tình của những vị nhân vật này vẫn luôn là con số huyền bí khiến bạn đọc tò mò và muốn chiêm nghiệm. Mặt khác Nàng Công Chúa Băng Giá và Cho Tớ Giữ Cậu Trong Trái Tim Nhé vẫn đang chiếm trọn tình cảm của nhiều bạn đọc. Dù cho bạn sở hữu truyện nào đi chăng nữa vẫn sẽ khó lòng thoát khỏi cơn say tình của lứa tuổi trong giai đoạn chớm yêu.

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Công Chúa Kiều Ngạo Và Tứ Đại Hoàng Tử Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Đêm Dài

Mỹ, Los Angeles....

0h00'

Trăng đã khuất sau những đám mây đen trên trời, chắc hẳn là sắp mưa rồi, ai cx đang say giấc nồng trong giấc mơ ngàn vàng mà họ cho là vậy. Nhưng ở căn biệt thự màu trắng kia, trong căn phòng chỉ toàn màu tím và trắng ấy có 1 người con gái đang nhìn lên trời và khóc than ... từng giọt từng giọt lăn xuống như đang trút đi sự đau đớn oán hận cuộc đời này. Như viên pha lê nhỏ đang rơi, nơi khóe mi ướt đầm đó là nó.

Nó đang khóc dòng đã mười mấy năm trời chịu đau đớn, cực khổ, oán hận, k 1 tiếng kêu tiếng than mà bây h nó đã bật khóc ... cuộc đời mà ! nó cx là người mà, cx là 1 cô gái yếu đuối đau phải sắt thép đâu.

" Vậy là cx dc 8 năm rồi, cuối cùng mik cx trả dc mối thù này dc cho mẹ và anh hai. Con nhỏ Hoàng Nguyễn Chi Băng 8 năm trc là 1 con nhỏ yếu đuối h đã k còn mà h là Hoàng Nguyễn Chi băng, Hudson Michelle Elizabeth ... tân nữ hoàng ms của nc Anh, mik sẽ trả thù ... chắc chắn "

Đó là những dòng suy nghĩ chảy qua trong đầu nó, có lẽ nó sẽ k yếu đuối nữa, phải gượng dậy bằng chính đôi tay này, đứng dậy bằng đôi chân này để trả thù. Trả lại những j 8 năm trời đắng đắng khổ cực, bị khinh thường và xem như 1 đứa k tồn tại. Nó nhìn xa xăm nhìn vào ánh trăng ấy, đôi mắt màu lục bích ánh lên sự lạnh lẽo, vô hồn đáng sợ. Nó đã mong muốn chết đi nhiều lần lắm nhg cứ khi sắp đặt chân dc đến cửa môn quan thì nó lại bị kéo lại trở lại cái cuộc đời nó cho là 1 cái con thuyền k cập bến.

Nó nhẹ bước, vừa đi vừa lau nước mắt, khuôn mặt lại trở nên lạnh lùng. Đây là đêm thứ 5 trong tuần này nó k tài nào ngủ dc, chắc là sự hận thù ấy trỗi dậy 1 cách mạnh mẽ khiến nó mong chờ sự quay lại lần này. Nhẹ bước xuống từng bậc thang trong căn biệt thự này chỉ còn tiếng tí tách rơi của giọt mưa ngoài thềm. Nó lấy cho mik 1 cốc Cappuccino đắng và bước lên phòng ...

" Không biết sẽ ra sao đây, tôi mong chờ lắm đó " Nó bước vào nỏ 1 nụ cười nửa miệng ác quỷ dõng cửa.

Mưa vẫn rơi, người vẫn chờ

Mong sẽ qua đi nhg sao vẫn vậy

Em ngồi chỉ mik em

Còn anh nơi đâu để em nhận đắng

Oán hận là những j em cho anh

Người đàn ông k tồn tại

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Công Chúa Kiêu Ngạo Và Tứ Đại Hoàng Tử Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Quá Khứ Đáng Nguyên Rủa

Anh , Biệt thự trắng

- Cô nghĩ cô có đủ tư cách để ns cô ấy như thế sao ? Tôi ns cho cô biết , tôi sẽ k để cô đụng đến 1 sợi tóc của cô ấy đâu . - Người đàn ông đó lớn tiếng lên tiếng

- Tư cách ? Vậy anh có tư cách j có quyền gì mạng con tôi đi , chỉ vì con hồ ly không chút sự nham hiểm mà anh quay qua ns các con anh như thế ư ? - Người đàn bà ấy đâm lẹ ns lớn chửi thẳng tay vào người đàn bà đứng đằng sau người đàn ông kia .

BỐP

Người đàn ông đó tát người đàn bà kia 1 cái , 5 đầu ngón tay trên mặt in dấu . Còn người đàn bà từ nãy tới h k lên tiếng chỉ đứng sau nhìn cảnh tượng thú vị và nhếch miệng cười .

- Cô đừng để tôi phải sử dụng chân tay ! - Người đàn ông hăng giọng to tiếng

- Vậy anh làm đi , chỉ vì 1 con hồ ly , anh nỡ vứt bỏ 2 đứa con mang dòng của mik vậy anh hãy thử làm như lời anh ns đi . Tôi không tin chỉ 1 cái tát này có thể lm tôi chấp nhận cho cô ta bước chân vào Hoàng gia này . - Người đàn bà ấy lớn giọng

- Cô ...

BỐP

- CHI BĂNG !!! - Người đàn bà ấy hét lớn

- BĂNG ... BĂNG - ! người con trai chạy lại chỗ nó , xem vết thương của nó có sao k

- K sao ! Anh hai và mẹ đừng lo - nó quay qua cười nhẹ nhếch miệng có 1 thứ nc ẩm ẩm chảy ra nó có mùi tanh khiến nó nhếch miệng cười - Ông k đủ tư cách bước vào trong nhà này nữa , mẹ tôi đã ns thế mà ông còn làm phách ở đây thật k biết nhục .

Nó 1 con bé 10 tuổi chưa hui hết sự đời nhg sau mỗi đêm nhìn pama nó to tiếng với nhau , thì từ 1 đứa trẻ ngây thơ , trong sáng . nó đã trở nên lạnh lùng và bất cần , khinh thường chính người ba của mik . Mới 10 tuổi nhg nó đã hui như thế nào là sự khinh miệt người đàn bà đã ngoại tình vs ba mik và nó còn hui người đàn đó nửa phần hay 1 phần cx k bằng mẹ nó ... bởi vì bà ta chỉ là công cụ âm giởng cho cha nó , bà ta chỉ muốn đc làm phu nhân của nhà họ Hoàng thôi .

Nó nhìn ba nhg ánh mắt lại lạnh lẽo , âm vực lạnh đến độ anh hai nó cx k nhận ra nó nữa .

- Con ... con ...

- Con ? Chúng tôi k là con ông nữa - Người con trai đó quay mặt lại nhìn thẳng vào người đàn ông kia và ns , đưa tay chỉ thẳng vào người đàn bà đang đắc chí cười kia - Bà ta 1 bước hay nửa bước cx k đc bước vào nhà họ Hoàng này , tôi và Chi Băng là người thừa kế duy nhất tài sản của ông nội và ông ngoại ... ông cx nên tự biết mà dòi khỏi đây cùng với mẹ ta trc khi án mạng xảy ra tôi sẽ k chắc rằng mik có thể tự chủ đc đâu

....

Trong căn phòng đó ...

- Tôi nhất định sẽ làm để cả đời k hối hận ! TÔI HẬN ÔNG !

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Công Chúa Kiêu Ngạo Và Tứ Đại Hoàng Tử Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 3: Trở Về Việt Nam

5h30 , tại biệt thự gần biển

Los Angeles....

There's a fire starting in my heart,

Reaching a fever pitch and it's bring me out the dark,

Finally, I can see you crystal clear,

Go ahead and sell me out and I'll lay your shit bare,

See how I'll leave with every piece of you,

Don't underestimate the things that I will do,

There's a fire starting in my heart,

Reaching a fever pitch and it's bring me out the dark,

The scars of your love remind me of us,

They keep me thinking that we almost had it all,

The scars of your love, they leave me breathless,

I can't help feeling,

We could have had it all,

(You're gonna wish you never had met me),

Rolling in the deep,

(Tears are gonna fall, rolling in the deep),

You had my heart inside of your hands,

(You're gonna wish you never had met me),

And you played it to the beat,

(Tears are gonna fall, rolling in the deep),

Baby, I have no story to be told,

But I've heard one on you and I'm gonna make your head burn,

Think of me in the depths of your despair,

Make a home down there as mine sure won't be shared,

The scars of your love remind me of us,

(You're gonna wish you never had met me),

They keep me thinking that we almost had it all,

(Tears are gonna fall, rolling in the deep),

The scars of your love, they leave me breathless,

(You're gonna wish you never had met me),

I can't help feeling,

(Tears are gonna fall, rolling in the deep)

[Rolling in the deep - Adele]

- Alo ... Đưa nào phá đám tao ngủ thế , biết h là mấy h k ? Để chị mày còn ngủ chứ- Nhỏ ns giọng ngái ngủ dỗi tuôn 1 tràng ra

- 15' nữa ở sân bay ! - Nó ns giọng lạnh băng

- Snow à , m làm gì vào sáng sớm thế ? - nhỏ chồm dậy xuống giường

- Về Việt Nam , trả thù ! - Nó ns ngắn gọn giọng lạnh

- Về Việt Nam à ... ờ , ...ừm- Nhỏ đang lơ tơ mơ ở phương nào nghe đến về VN như choàng tỉnh - Snow , m điên à ? Sao lại về VN h này ? M định gặp lại ông ta sao?

- Trả thù , 15' nữa tại sân bay ! - Nó ns dỗi cúp lun

Tút ... Tút... Tút

- Cái con này lúc nào cx thế ! - Nhỏ cắn nhàn

Rình ! Rình ! Rình

'Nhớ gọi con Moon' -Nó nhắn tin

'OK'

5h45'

tại sân quốc tế Los Angeles ...

Mọi ánh mắt trong sân bay đang đổ dồn vào tụi nó , tụi nó xinh đẹp , quyến rũ và duyên dáng . Mỗi người 1 vẻ nổi bật ... bắt đầu có những lời bàn tán xôn xao xung quanh , có người khen , có người chê nhg tụi nó k hề tâm đến . Vì tụi nó đã quá quen vs việc này rồi

" Flights from Los Angeles to Vietnam eager to take off passenger aircraft prepares to depart " - Tiếng nhân viên hàng không trên loa cất lên (chuyến bay từ Los Angeles về Việt Nam chuẩn bị cất cánh mong hành khách chuẩn bị lên máy bay để khởi hành)

Tụi nó đảo bước về cổng soát vé ...

Vậy là mọi chuyện bắt đầu từ đây !!!

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Công Chúa Kiêu Ngạo Và Tứ Đại Hoàng Tử Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Oan Gia !!? Nhập Học (1)

Sân bay Nội Bài , Hà Nội

" Flights from Los Angeles to Vietnam prepares to land everyone desire to stabilize the landing runway " (chuyến bay từ Los Angeles về Việt Nam chuẩn bị hạ cánh mong mọi người ổn định để hạ cánh xuống đường băng)

" Việt Nam , tới rồi ! "

Từ sân bay bước ra có 3 cô gái tựa như thiên thần bước ra , mọi ánh mắt đều nhìn theo từng chỉ của tụi nó , vì tụi nó quá đẹp ... k phải đẹp nhờ son phấn mà là vẻ đẹp tự nhiên hiếm thấy . (tg : xinh đẹp vì ng.ta sinh ra đã đc Chúa thg Chúa yêu ms v>-

- Xinh quá xá nha !

- Thiên thần rơi xuống sao ? Sao đẹp thế hả trời !!!
- Kiểu kỳ vậy !? Chắc là đẹp là nhờ son phấn thôi có gì đâu làm quá !
- Xì ... Xấu hơn mĩk !!! (-- tg : nè bà cị mĩk xấu còn đi ns ngta)

Hôm nay tụi nó mỗi người 1 phong cách , nó thì mặc 1 cái áo crop top với quần cạp cao , mái tóc búi gọn đội thêm 1 chiếc mũ snapback đính tán màu đen , khoác thêm 1 chiếc áo sơ mi bò và đi đôi giày cổ cao màu da bò nhìn nó rất cá tính . Còn Saphia thì lại mặc 1 chiếc áo sơ mi caro nữ với 1 chiếc váy xòe cạp cao và đôi giày Oxford cùng với 1 chiếc kính bản to đáng yêu vô cùng. Còn Moon thì lại rất đơn giản , mặc 1 chiếc áo thun dáng suông để lộ 2 bên vai trắng nõn cùng vs chiếc quần jean dc mài rách đi đôi giày cao gót 7 phân , trông rất nữ tính.

Tụi nó bước ra ngoài đã có 3 vệ sĩ đứng sẵn ở đó

- Mang đồ của tụi tôi về trc - Nó lạnh giọng đưa đồ cho vệ sĩ
- Vâng , thưa cô chủ !
- Đi trung tâm thương mại đi Snow t mún xem đồ mới của công ty ra sao . - Nhỏ lên tiếng
- OK ! - Vẫn thanh âm ấy , lạnh cực độ , tụi nó chỉ nhìn nó lắc đầu

3 chiếc siêu xe phóng đi vun vút , nó đi siêu xe mới ra đắt nhất TG Lamborghini Reventon Roadster , tại VN chỉ có 2 chiếc như thế , còn nhỏ thì đi chiếc cùng mà ba nhỏ mua Koenigsegg Agera R ở VN cx chỉ có 2 chiếc còn Moon thì vẫn yêu thích chiếc xe quý giá LykanHypersport .

Một ngày nữa lại trôi qua như thế !

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Công Chúa Kiều Ngạo Và Tứ Đại Hoàng Tử Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Oan Gia (2) Nhập Học (2)

Sau khi đưa đồ cho vệ sĩ , tụi nó liền đi thẳng tới trung tâm thương mại lớn nhất Hà Nội.

Trung Tâm Thương Mại

Tụi nó gửi xe vào gara của TTTM rồi cả 2 đi thẳng vào trong , khi bước vào trong , cả khu trung tâm như nín thở nhìn tụi nó , như thể tụi nó là người của hành tinh khác xuống đây để khiến m.người say nắng bởi vẻ đẹp của tụi nó . Bao nhiêu hình trái trong khu trung tâm đều dồn về tụi nó như đang nói rằng : " Chúng tôi yêu em ! " . Những ánh mắt ghen tỵ nhìn tụi nó .

- Xinh thế ! Sao lại có người xinh như thế trên đời chứ !
- Thiên thần ! Thiên thần đó !
- Xì , xấu như thế mà bảo xinh ! Mắt có bị đui k thế !
- Xinh cái gì mà xinh . Xấu hơn tui nhiều !

Tụi nó chẳng thèm để tâm dù là 1 chút vì đó là điều quá quen đời mà , thà k để tâm còn hơn là vướng vào rắc rối .

- Snow , t với Moon lên tầng 2 mua ít đồ m đi cùng k ? - Saphia cười tươi rồi nói với nó
- K ! Đi vu về ! - Vẫn vậy , giọng lạnh cực độ khiến nhỏ pải lắc đầu bó tay rồi kéo Moon đi lên thang máy

Còn nó thì đi về hướng hiệu sách ...

Nó bước đến đâu là mọi ánh mắt đều nhìn theo nó , như thể nó làm gì gây ra đại họa vậy . Khi bước chân vào hiệu sách , mọi hoạt động như ngừng hẳn vì chưa bao giờ có 1 cô gái nào xinh đẹp lại bước vào hiệu sách như vậy cả . Thật sự thì tính tình của nó cx k hợp với thứ gọi là sách đồ . Mà nó lại tìm những cuốn tiểu thuyết và ngôn tình nữa chứ ! Những thể loại mà ai nhìn bề ngoài của nó cx đều lắc đầu ns k hợp . Nó đã đảo mắt và lựa dc 2 , 3 cuốn rồi , đang nhìn ngang nhìn dọc thì nó thấy cuốn tiểu thuyết " Bên nhau trọn đời " của Cổ Mạn , nó nhòe miệng cười nhg chỉ là thoáng qua thôi . Đôi nó kiễng chân hết cỡ để với lấy cuốn sách nhg k dc mắt dà nó liền ngã xuống ... nhg " sao lại k đau vậy nè , có cái gì đó mềm mềm ... " Nó thối mắt liền mở mắt ...

Thật k ngờ nó đang nằm trên thân của 1 người con trai , nó thấy khó chịu và mắc cỡ liền nhồm dẩy quay đi chỗ khác để k bị phát hiện . Lần đầu ... lần

đầu tiên nằm trên người của 1 người con trai k quen thật k ổn chút nào . Nó bối rối trong lòng nhg bình tĩnh trở lại bình thường .

- Đây , cô kia ! Đi đứng kiểu gì thế ? K thấy có người đi tới à ? -Hắn bực mĩk lớn tiếng nói

" Gì chứ ? "

- Hey I'm the one who said it, bad guy! (Đây anh tôi mới là người nói câu đó , chàng trai xấu tính !) - Nó bình thần trả lời quên hết những gì mới xảy ra

- Cái gì ? Xấu tính ?? - hắn tức điên , lần đầu tiên hắn bị 1 đứa con gái chơi xỏ mà - Chỉ vì muốn gây ấn tượng với tôi mà cô làm cả chuyện này sao , thật buồn cười ! - Hắn cười nửa miệng , lạnh lùng đáp

" Loại con gái rẻ tiền , chỉ muốn gây ấn tượng có gì đáng giá ! Hừ "

- Hmm, that's ridiculous! Type daughter cheap!?! (Hừm , thật là lỗ bịch ! Loại con gái rẻ tiền !?!) - Nó nheo mắt nhìn hắn , như đnag nói anh là cái quái gì nói nó như thế .

- Lỗ bịch !?! - Hắn ngạc nhiên nhìn thẳng vào nó , đôi mắt lục bích long lanh khiến tim hắn lồi nhịp .

- Want to impress men is not difficult, but if he is even cheaper I was younger, I would not bother, bad boy! (Muốn gây ấn tượng với đàn ông không khó nhưng nếu là anh thì dù cho tôi là gái rẻ tiền thì tôi cũng không thèm , chàng trai xấu tính !) - Lạnh lùng đáp lại sự thắc mắc của hắn , nó quay gót bỏ đi k quên bỏ lại cho hắn sự tức giận sục sôi trong lòng - I feel contempt for him, bad boy! (Tôi thấy khinh thường anh , bad boy !) - Mím cười nhẹ nhàng dõn bước đi

- Cái gì ??? - Hắn tức điên , k nói thành lời " Khinh thường , Trần Bảo Khánh m bị 1 đứa con gái coi thường ... Haha , thật nực cười ! Cô cứ chờ mà xem tôi sẽ cho cô biết tay " Cắt đứt dòng suy nghĩ đó , hắn bước ra khỏi hiệu sách dõn lấy xe phóng đến bar .

Còn trong lúc này 2 nàng nhà ta đang loay hoay mua 1 đồng hồ , hình như vẫn chưa muốn về thì phải . Nhỏ háo hứng chọn bộ này bộ nọ , mặc cho Moon theo sau một mình

- Saphia ! Thôi nào đi xuống dõn còn về , k cái Snow nổi điên lên đó ! - Moon gọi với theo nhỏ

- Từ từ đã , lâu lắm mới đc về VN , cứ chơi xả láng đi có chết ai đâu ! - Nhỏ nói mà mắt vẫn dán vào đồng trang sức đc bày ở cửa hàng trang sức

- Haizzz !

- A ... T quê... n ... - Nhỏ đang suy nghĩ định chạy đi đâu đó bất chợt

Rầm

- A ... Ui da !!! - nhỏ đâm sầm vào 1 người còn cái mông của nó đang an tọa hôn đất - That hurts! (Đau quá !)

- Are you okay? (M có sao không ?) - Moon chạy lại đỡ nhỏ dõn cầm lấy túi đồ dưới đất

- Pain is going to die! (Đau muốn chết đi được !) - nhỏ đứng dậy xoa xoa chỗ vừa hôn đất

- No problem really? There is no need to call the Snow? (Không sao thật chứ ? Có cần gọi cho Snow không ?) - Moon lo lắng nhìn con bn mĩk

- I'm not okay! (T không sao đâu !) - Nhỏ nhìn Moon dõn cười

- Hey, you there! What kind of walking, the blind do not see how other people go to?! Toys are blind ! (Đây , cô kia ! Đi đứng kiểu gì vậy , bộ dõn không thấy người khác đi tới sao ?! Đồ bị dõn !) - Chàng trai vừa mới đụng nhỏ liền quát lớn

Nhỏ quay lại hướng mà người đó đang nói lớn , nhỏ nhìn thấy phía trc là 2 chàng trai vô cùng handsome nhìn có vẻ là con nhà giàu nhg ăn chơi lảm đây , gái bu như ong vỡ tổ. 2 người con trai đó , k ai khác chính là Jun và Kai

- What??? This is not so you can go to learn basic etiquette is touching another person contrary to apologize but he did not apologize to me but I say that out loud, right? Frame! (Cái gì ??? Đây anh có đi học không vậy phép lịch sự cơ bản là đụng người khác phải xin lỗi nhưng ngược lại anh không xin lỗi tôi mà lại lớn tiếng nói tôi vậy hả ? Đồ khùng !) - Nhỏ bực mĩk vì đụng ta dõn k xin lỗi lại còn lớn tiếng mắng mỏ k tiết lời

- She was crazy then! Sure wish attention to what I mean, right across the road which is kind ! (Cô điên thì có ! Chắc muốn gây chú ý với tôi chứ gì , đúng là loại qua đường mà !) - Jun giễu cợt nhỏ

- Ugh! Impress me something like he would rather go with Johnny impress even more! Toys masturbate! It was bad luck to encounter new kinds of people like you!?! (Hừ ! Gây ấn tượng với cái loại như anh thì tôi đi gây ấn tượng với Johnny còn hơn ! Đồ tự sướng ! Đúng là xui xẻo nên mới gặp phải loại người như anh !?) - Nhỏ hừ 1 tiếng dõn nói với giọng k giữ đc bình tĩnh nữa

- Younger daughter is still transmitted through it! There is nothing, beauty is trivial, so that also the flirting seduce boys it?! It is funny that ! (Gái qua đường vẫn là gái qua đường thôi ! Có gì đâu , nhan sắc cũng tầm thường , vậy mà cũng định cưa cẩm , dụ dỗ trai ư ?! Thật là buồn cười mà !) - Jun

cười cười cọt cọt chọc tức nhỏ cho hả dạ .

Mấy cô gái xung quanh thấy vậy cx xì xầm to nhỏ dòm bàn tán .

- Anh chàng đẹp trai đó nói đúng đấy . Nhỏ đó cx là gái thôi cậu mà cx làm kiêu !

- Đúng đó ! K biết vô liêm sỉ !

BỐP !

- Jun !!! - Kai từ nãy tới giờ k lên tiếng vì đó là chuyện mà Jun sẽ giải quyết đc nhg khi thấy tk bn thân bị đánh Kai cx k khỏi ngạc nhiên

- He ... He is what one would dare insult Nov me! He has the right to say what I like. Girls across the road??!! He then knew what the hell to say that I like! Bad luck, bad luck is new right kind of person to touch him! (Anh ... Anh là cái thá gì mà dám xúc phạm tôi ! Anh có quyền gì nói tôi như thế . Gái qua đường ??!! Anh thì biết cái quái gì về tôi mà nói như thế ! Xui xẻo , đúng là xui xẻo mới đụng tới loại người như anh !) - Mặt mày nhỏ tối sầm lại , nhỏ giọng nói nhg thanh âm lạnh băng , khóe mắt trực trào những dòng nước nóng rơi xuống .

- Saphia ! Are you okay? (Saphia ! Mày ổn không thế ?) - Moon lo lắng đỡ nhỏ

- On the right, the Moon! Here is stifling true! (Về thôi , Moon ! Ở đây đúng là ngột ngạt !) - Nhỏ quay đi lau những giọt nước mắt 1 cách vội vàng dòm chày nhanh khỏi chỗ đó

Còn Moon thì k chạy theo nhỏ vì hiểu tính nhỏ quá mà , kệ thôi vậy . Moon nhẹ nhàng đi qua 2 người kia nhg đi đc nửa chừng Moon dừng lại

- Do I have to tell you what is like to be blind then, bad boy! (Đừng để tôi phải cho anh biết như thế nào là bị đui nhé , bad boy !) - Moon lạnh lùng , đôi mắt màu tro lạnh lẽo nhìn xa xăm , khóe miệng nhếch lên tạo thành vòng cung tuyệt đẹp dòm bước đi

" Cái gì chứ ? 2 người con gái đó là ai chứ ?"

Kai suy nghĩ mông lung dòm kéo Jun đi về

Mọi chuyện hình như k diễn ra 1 cách bình yên và vui vẻ như tụi nó nghĩ khi mới về VN nhg thôi ngày còn dài mà , sao phải lo nghĩ nhiều làm chi .

8.00

Biệt thự Black Rose

- Saphia đâu ? - Nó nhìn thấy Moon bước xuống 1 mík liền hỏi

- Nó mệt , khóc tùm lum tà la , k chịu bước ra khỏi phòng ăn 1 đồng đồ vật ! - Moon cầm cốc nc uống dòm nói từ tốn

- Chuyện gì ? - Nó lật từng trang tài liệu dòm nói

- Chuyện dài lắm , nó bị xúc phạm hơi quá bởi hotboy . - Moon cầm điều khiển tivi ẩn dòm nói

- Đi học ! - Ngắn gọn và lạnh lùng

- Hà ??? Sao lại đi học chứ ? K phải tụi mík học xong dòm sao , mấy bằng cấp liền cực lắm mới lấy đc . M lại bắt đi học lại nữa ! - Moon than thở

- Đây ! - Nó đưa trc mặt Moon 1 sấp tài liệu - Mai m với Saphia đi xử lý việc này bên Hàn đi , t tin tụi m làm đc , nhanh gọn . Xong thì nghỉ ngơi dòm về VN học ! OK - Nó vẫn dán mắt vào đồng hồ tài liệu nói lạnh băng

- OK ! - Moon nói dòm đứng dậy lên phòng

- M nên đi ngủ sớm đừng thức khuya kéo lại ... - Moon đang nói bỗng ngập ngừng

- K s đâu . M cứ lên ngủ đi ! T sẽ nghe theo lời khuyên của m ! - Vẫn chỉ là giọng nói ấy nhg trong đó có chút ấm áp

- Ủ - Moon nhìn nó dòm bước lên

Còn nó thì làm việc tiếp

2.30

Tại biệt thự Black Rose

Trong căn phòng của nó , nơi người con gái đc gọi là Nữ hoàng kia đang say nồng trong giấc ngủ yên bình nhg có ai biết giấc ngủ ấy lại biến thành cơn ác mộng , dẫn dắt nó từng ấy năm qua . Cho dù nó có sắt đá , lạnh lùng cỡ nào cx phải sợ hãi trc cái ác mộng ấy . Sự đau đớn , oán hận dần chồng đầy

trong lòng nó . Cuộc đời mà ai mà biết đc chứ !

" HỦ , giấc mơ ngu ngốc ! "

Dòng suy nghĩ vắt ngang qua đầu nó , nó đặt tay lên trán rồi bước xuống giường , đi thẳng vào phòng tắm .

7.00

Cộc ... Cộc ... Cộc

- Giời ơi ! Ai thế , mấy người k biết giờ là mấy h à ? Để yên tôi ngủ . - Nhỏ nghe thấy tiếng gõ cửa , liền hét lớn đòi ngáp

- T , Chi Băng ! - Nó nói giọng lạnh lùng

- Hà ? Snow à ? - Nó liền ngồi dậy , chạy ra mở cửa cho nó

- M chuẩn bị đi ! - Nó lên tiếng

- Chuẩn bị !? Để làm gì ? - Nhỏ gãi gãi đầu tỏ ý k hiểu

- Moon sẽ nói với m , xuống ăn sáng . Mặc đồ cẩn thận ! - Nó nói rồi quay bước đi xuống dưới

- Ồ ! - Nhỏ nghe vậy liền chạy vào trong làm VSCN

15' sau

- Chào tiểu thư ! - Bác quản gia nói

- Hi , bác Giang ! - Nhỏ nhanh nhẹn chạy lại ghé

Hôm nay nhỏ mặc 1 chiếc áo cánh dài màu đen với chiếc quần bó màu đen nốt , đôi bốt cao 7 phân , bên hông đc trang bị 2 khẩu DE . Còn Moon hôm nay lại mặc chiếc áo sơ mi trắng với chiếc quần soccer , Moon đi đôi giày cổ cao màu đen , đeo bao tay và có 1 thanh kiếm đc đặt trên bàn .

- Mọi thứ đã đc chuẩn bị . Tụi m xử lý nhanh , gọn nếu muốn đi chơi . - Nó vẫn cúi đầu ăn

- OK ! - Đồng thanh

- Trục thẳng trên tầng thượng đợi tụi m thôi ! T đi học . - Nó nói xong lấy cặp từ chỗ quản gia rồi đi ra xe Lamborghini Reventon Roadster của nó rồi phóng mất hút .

Trường Royal Silver

Tất cả hs đang thư thả đi vào trong trường , mọi thứ ở ngôi trường này đều do nó thiết kế và xây dựng . Kiến trúc chỉ duy nhất trường có ở VN , nơi này tập hợp những con ông cháu lớn , cậu ấm cô chiêu trong giới làm ăn , những người sống trong hoàng tộc .

Ngôi trường đc thiết kế gần giống như 1 sân vận động lớn . Trường có tổng cộng 4 dãy học theo cấp độ và gia thế . Tất cả dãy tạo thành 1 vòng tròn bao quanh sân vận động của trường , phía sau dãy học A nơi có những lớp học vip bậc nhất VN là vườn hoa do chính nó thiết kế khuôn viên , và chỉ định trồng những loại hoa nào . Sau dãy B là khu căn tin của trường đc thiết kế như 1 k gian xanh , tầng 1 là dành cho học sinh khu B , C ,D còn tầng 2 dành cho khu A , Còn tầng trên cùng dành cho tứ đại hoàng tử và chủ tịch , thư kí và phó chủ tịch đc lên đó , k có bọn phàn sẽ bị vệ sĩ đuổi xuống . (tg :Còn nhìu chỗ nữa nhưng mik k kể nữa đến đâu g.thiệu đến đó)

Kéttt ...

Trc cổng trường là 4 chiếc siêu xe đang đỗ trc cổng , tất cả m.người đổ dồn ánh mắt vào 4 chiếc siêu xe đó và rất mong chờ điều gì đó .

Cạch

Từ 4 chiếc xe bước đều là 4 anh chàng vô cùng điển trai , đó k ai khác là Tứ Đại Hoàng Tử của chúng ta . 4 tụi hấn bước vào trong trường thì

- AAAAAAAAAAAAAAAAAA !!!! - tất cả nữ sinh hét lên

Tất cả liền vây quanh 4 tụi hấn như thể đại minh tinh đã hạ giá đến ngôi trường quý tộc này . Tụi con gái mắt hình trái tim nhìn tụi hấn , đưa thì cầm tay đưa thì ôm . Làm tụi hấn phát bực nhg k làm gì đc

- Anh Ken ơi , em yêu anh ! - Ns1

- Jun ơi , I love you ! - Ns2

- Kevin , anh làm bn trai em nha ! - Ns3

- Kai oi , em thích anh ... AAAA !!! - Ns4

V.V... những lời tỏ tình xung quanh 4 chàng nhà ta ... trong lúc sân trường đang hỗn loạn thì

Kéttt ...

1 chiếc Lamborghini Reventon Roadster màu trắng loại mới nhất , ở VN chỉ có vài 3 cái liền đồ ngay trc cổng trường . Theo sau là 1 chiếc Audi A8 màu đen .

Cạch

Mọi thứ nín thở để biết đc đang có chuyện gì xảy ra , tụi hần cx tò mò quay lại nhìn thì từ trên xe có 1 người con gái với mái màu hạt dẻ dc uốn lộn thả bồng đang bước xuống . Người con gái chính là nó , hôm nay nó mặc 1 bộ đồng phục màu trắng đi đôi giày Oxford màu đen , khuôn mặt k trang điểm nhg lại rất tự nhiên , đôi môi đỏ mọng , 2 má ửng hồng , da trắng mịn k tỳ vết . Đôi mắt lục bích sáng rực , hàng mi cong vút . Nét đẹp của nó khiến m.người k thể dời mắt .

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Công Chúa Kiêu Ngạo Và Tứ Đại Hoàng Tử Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Nhập Học (3) Ác Quỷ Hay Thiên Thần (1)

Nó bước vào trong sân trường , theo sau là 2 cận vệ rất đẹp trai . Nó đảo mắt xung quanh và đập vào mắt nó là hình ảnh 4 người con trai đang bị bủa vây bởi đám con gái hám trai . Nó nhú mày dòm quay đi nơi khác .

Tụi hần thấy nó như vậy liền đơ vài giây rồi trở lại bình thường ngay lập tức , bị đám con gái bủa vây , tụi hần bắt đầu bực mĩk .

- Kevin , nhỏ đó xinh phết ha ! - Jun quay sang thì thầm với hần

- Xinh thì xinh nhg mà khinh người ! - Hần làm 1 câu khiến tụi hám trai có 1 đồng câu hỏi trong đầu

Nhân cơ hội này , tụi hần bỏ trốn luôn k đại họa lại tới . Còn về phía nó sau 1 hồi nhìn ngó xung quanh thì bị đám hám gái chen lấn xông tới với bao nhiêu hình trái tim

- Bn gì oi , làm bạn gái mĩk nha ! - Ns 1

- Thiên thần , I love you ! - Ns2

Rất nhiều và rất nhiều những lời tán tỉnh của tụi nam sinh nhg nó tỉnh bơ , đang định bước đi thì bị tụi nam sinh chặn lại . Nó trong lòng bực bội , nhg k thể hiện ra ngoài .

- Tránh ra ! - Thanh âm vực nhỏ nhẹ vang lên

Tụi nam sinh vẫn ngang ngược k định nhường bước

Nó bị chọc giận liền hét lên

- Tránh ra ! - Thanh âm vực lạnh lẽo vang lên . Ánh mắt lục bích hần lên sự lạnh lùng và tàn nhẫn .

Tụi nam sinh thấy vậy k muốn làm mất lòng mỹ nhân liền nhường bước , còn tụi hám trai nghe thấy vậy quay lại nhìn nó , nó liền nhìn mấy đứa làm cho mấy đứa hám trai rét run vì sợ . Còn tụi hần sau khi nghe thấy thanh âm ấy liền quay lại thấy nó đang đi về phía này . Định chào hỏi vài câu nhg nó lại đi tụi hần khiến tụi hần bị xem thường .

" Chi Băng , em về thôi "

Sau 1 hồi đi lòng vòng , nó bước đến phòng hiệu trưởng , đập cuwarxoong vào

rầm

- Đứa nào ... đứa nào đá...m đập c...ừa !!! - Ông hiệu trưởng đang xem đồng tài liệu thấy cửa bị nát tanh bành liền nhìn lên thấy nó đang đứng trc mặt ông , ông ta liền ngấp ngừng nói

- Tôi ! Sao ? - Nó nói ngắn gọn , lạnh lùng
- Thừa chủ tịch , chủ tịch đã đến ! Ông già này thất lễ đòi . - Hiệu trưởng liền chạy lại chỗ nó
- Lớp ? - Vẫn âm vực ấy
- 11....11A1 VIP thư chủ tịch ! - Ông ta sợ hãi
- Mà cảm nói về thân phận của tôi đây , còn 2 người nữa sắp xếp học chung với tôi, cứ để bình thường đòi tôi sẽ tính tiếp . - Nó nói đòi quay bước đi
- Và...âng ! - Ông ta sợ hãi , chảy mồ hôi liên tục vì sợ

Nó sau 1 hồi đi quay mấy dãy nhà liền dừng lại tại dãy A , nó nhìn 1 lượt đòi bước đi tiếp . Nó nhìn bảng lớp , cuối dãy hành lang tầng 2 là lớp 11A1 VIP . Nó bước tới nhìn

- 2 người có thể lui . - Lạnh lùng nói
- Vâng , chủ nhân !
- Em là hs mới hả ? - Cô giáo bước đến liền hỏi
- Yes ! - Nó k nói tiếng việt mà nói tiếng anh vì nó cx chưa thông thạo TV lắm
- Em đợi cô nhé !
- Yes ! - Nó vẫn thế
- Welcome them ! (Chào các em !) - Cô giáo bước vào
- We greet her children ! (Tụi em chào cô !) - Cả lớp đồng thanh
- Hôm nay lớp ta có bạn mới !
- Girl hay boy hả cô ?! - Hs 1
- Boy đi , boy đi - Hs2
- Mong là girl xinh gái - Hs3
- Thôi nào ! Em vào đc đòi đó !

Nó nghe thấy vậy lạnh lùng bước vào trước con mắt ngạc nhiên của cả lớp . Những lời bàn tán xì xầm nổi lên .

- Em giới thiệu đi !
- Hoàng Nguyễn Chi Băng or Snow . - nó nói ngắn gọn đòi lạnh lùng nhìn cả lớp
- Lạnh lùng thiệt nha ! Có cá tính ! - Hs1
- Kiêu bò xừ , làm giá
- Xinh nha
- Xấu hơn tôi ông ơi
- SEATING ... (Chỗ) - Nó giọng lạnh lùng nhìn bà giáo đang lúng túng vài giây
- À , ở bàn cuối nhé em ngồi cạnh bạn Bảo Khánh nha ! - Bà giáo chỉ về phía cuối nơi hán đang ngủ ngon lành chả biết gì
- Cái gì chứ ? Cô sao lại để cô ta ngồi cạnh anh Khánh chứ ! - 1 à lên tiếng
- Mai Ly , em k nên ích kỷ như thế ! - Bà giáo nói đòi quay lên giảng bài

Nó bước xuống , đi gần đến chỗ hán . Mai LY thấy vậy lấy chân ngáng đường nó khiến nó va pải nên mất thăng bằng . Nó nhắm mắt mong chờ điều gì đó sẽ giúp nó.

" Sao lại k đau thế ? "

Nó từ từ mở mắt , và điều bất ngờ là nó đang nằm gọn trong lòng hân , mắt nó mở to vì ngạc nhiên cực độ nhưng nhanh chóng đẩy hân ra và quay lại nhìn Mai Ly . Nó dùng ánh mắt giết người à .

BÓP

Cả lớp tròn mắt ngạc nhiên nhìn nó , thật sự kinh ngạc, bà giáo đang giảng bài thấy vậy liền chạy đi gọi hiệu trưởng và hội trưởng hội hs .

À Mai Ly bị tát , à tức giận đứng dậy nhìn thẳng vào nó như thách thức nó . Lần đầu tiên à bị 1 đứa gan to đánh vào mặt . Xa xa Thanh Như lại gần .

- M đc lắm ! Dám đánh bốn tiêu thư , m chưa biết cái giá m nhận lại đc đâu ! - À lên tiếng dọa nạt

Nó thì chả thèm quan tâm , trở về chỗ cất cặp . Như thể khinh thường à . Còn à bị nó khinh thường , tức giận xì khói . à liền giơ tay lên định đánh nó thì bị 1 lực mạnh đánh trở lại .

- Well sai! But also just threatened to quit, others despise moderation. It seems she's not what kind of noble lady. (Nói hay lắm . Nhưng cũng chỉ là dọa thôi , khinh thường người khác cũng có chừng mực. Có vẻ như cô cũng không phải loại tiểu thư cao quý gì .) - Nó lạnh lùng nói , tay hất ngược à , lấy chân đạp à ra xa

- Hừ ... m là ai mà dám lên tiếng ở đây ? M k có quyền gì hết đồ con nhà nghèo ! - Thanh Như lên tiếng khi nhìn thấy nó đánh Mai Ly

- Son of the poor? Poverty means no right to voice their home star lady phony Nguyen. (Con nhà nghèo ? Nghèo nghĩa là không có quyền lên tiếng sao tiểu thư rơm nhà họ Nguyễn .) - Nó cười nửa miệng dõng dạc quay đi k quan tâm đến à

- Cái gì ? M dám nói với t như vậy sao , con nghèo khó kia ! - À Thanh Như cứng họng

- Why did I not say? Bastard is still a bastard alone eh! Thanh Nhu . (Tại sao tôi lại không được nói ? Con hoang thì vẫn là con hoang thôi nh ! Thanh Như) - nó lạnh giọng nhìn à , đôi mắt lục bích sáng rực rỡ

- M ... - à Thanh Như tức xì khói giờ tay định đánh nó thì bị giữ lại bởi

- Em có thôi ngay k Thanh Như . Em đang làm gì ở lớp vậy hả ? - Ken đã tới từ nãy và xem diễn biến sự việc ra sao vì anh hiểu rõ tính cách của nó mà .

- Anh Bảo , con nhỏ này mới vào trường mà đã làm loạn nó còn đánh Mai Ly thương nặng nữa , em đang dạy nó 1 bài học . - À Thanh Như thay đổi trạng thái chuyển sang dịu dàng

- Hmm, Fake Princess sir! I know what she thought of it first! Do not let her ! (Hừm , công chúa rơm ạ ! Tôi biết cô nghĩ cái gì trong đầu đó !) - Nó nói giọng lạnh lùng dõng dạc nhanh quanh người à . - I met Cocoa Pluto ahead of her age then, spoiled princess! (Đừng để tôi cho cô gặp Diêm Vương ca ca sớm trước độ tuổi của cô nhé , nàng công chúa hư hỏng !) - Nó nói thầm nhg cx làm những người xung quanh đó phải khiếp sợ

- M ... m - À Thanh Như tức điên , liền giơ tay định tát nó - M mới ngày đầu vào trường mà dám vênh váo với chị 2 trường này thì m chỉ có đường chết thôi . " Hừ , m tưởng t là ai mà sợ lời m nói chứ con nhãi ranh k biết tự lượng sức mík kia "

RẮC

Nó đang cầm tay à và bẻ cong như thanh sắt , khuôn mặt lạnh lùng tàn , ánh mắt tàn khốc nhìn à . Khiến 4 tụi hân cùng hiệu trưởng và cả đám đang ngồi trong lớp phải khiếp đảm . Nó cầm ngược tay nó dõng ném thẳng xuống đất , lấy chân đạp lên người nó như thể là cái giẻ lau chân vậy

- Geez, I only dare to death pathway. The first day where I do not want to kill people but if there is not a second more to this soothing the pain anymore which is a stance that visit. (Hừ , dám động vào tôi chỉ có con đường chết . Ngày đầu tiên tôi không muốn giết người đâu nhưng nếu còn lần thứ hai nữa thì không phải những cái đau nhẹ nhàng này nữa đâu mà là một chuyện thăm quan Diêm cung đấy .) - Nó nói giọng lãnh khốc , ánh mắt lục bích hân lên sự tức giận kinh khủng . - If you think I'm the only threat I can always now, the security context of the Nguyen! (Nếu cô nghĩ tôi chỉ dọa thì tôi có thể làm luôn bây giờ , bảo bối của nhà họ Nguyễn !) - Nó cười mỉm , dõng lấy cặp sách bước ra khỏi lớp .

- Chủ ... chủ tịch ! - Hiệu trưởng thấy vậy liền đuổi theo nó

- CHỦ TỊCH ??? - cả lớp đều bàng hoàng và ngạc nhiên cực độ

- SHUT UP ! (Im ngay) - Nó gần giọng nhìn ông hiệu trưởng - I'll be back in three more. (Tôi sẽ quay lại vào tiết ba .) Jin, Kun cleanup! (Jin , Kun dọn dẹp !) - Nó nói dõng đi luôn.

Bất ngờ 2 bóng đen liền xuất hiện sau nó , 2 người đó bước vào cúi đầu trước Ken

- Cậu chủ !

- Dọn đi .

Còn nó sau khi dõng khỏi chỗ quái quỷ đó , nó liền phóng xe tới cánh đồng hoa hồng phớt nơi đó nó gọi Noi Tình Yêu Bất Đầu .

Chương 7: Ác Quỷ Hay Thiên Thần (2)

Nó đang ở 1 nơi chỉ dành cho nó , ký ức của nó hồi tưởng lại mọi thứ trong quá khứ đáng vứt đi ấy . Nó ngồi bệt xuống , nhắm mắt ...

" - Mom , nơi này là của Chi Băng sao ?

- Của con , của con hết đó !

- Daddy , con thật sự sẽ đc vui chơi ở đây 1 mik sao ?

- Ủ , ừ , của Băng Băng hết mà !

- Con yêu gia đình này !!! "

Nó bùng tỉnh khỏi cái ký ức xa xôi ấy ,thở dài 1 tiếng thật nặng nề , ngược nhìn bầu trời cao rộng kia , nó vươn tay ra bắt lấy nhg sao k đc vậy , càng ngày càng xa vời . Khóe mắt lại trực trào tuôn ra dòng nước mắt , sao nó mẫn chất như cái cuộc đời bất bình của nó . Sinh ra có đủ cha , đủ mẹ vậy mà trưởng thành thì mỗi người lại rẽ mỗi nơi . Đau đớn lâu dài biến nó thành hận thù tích tụ dồn rơi vào quên lãng .

Đời mà mấy ai có bến bờ hạnh phúc lâu dài .

Trường Royal Silver

Trong lúc này tại lớp học , tiết t2 đã gần hết rồi mà nó chưa quay lại hấn nằm gục xuống bàn nhìn ra ngoài cửa sổ . Lần đầu hấn thấy 1 đứa con gái như nó , lạnh lùng , kiêu ngạo và ngang ngược xen trong đó có chút lạnh khốc kinh ngạc . Hấn thật sự hứng thú với nó . Chưa người con gái nào khiến hấn phải bận lòng đến thế , nó là người đầu tiên , k ... k hấn là người đầu tiên mà là người t2 thì đúng hơn .

- Haizzz ... - Hấn thở dài dỗi gục xuống bàn

" K hiểu sao thấy k yên lòng về cô ta nhỉ ? Chẳng là gì của nhau sao phải quan tâm cơ chứ . Đúng là con nhỏ phiền phức "

Dòng suy nghĩ ngắn ngủi vắt ngang trong đầu của hấn , hấn lại thở dài dỗi lẩn ra ngủ .

Rình Rong !

- Hey , Kevin ! Xuống căn tin đi , từ sáng t chưa cho gì vào bụng cả !? - Jun chạy lại lay người hấn

- Má ơi ! M tha cho t mới ngủ đc tý m phá ngang h chả ngủ đc nữa , cái thằng trời đánh này ... - Hấn tức điên đứng dậy đấm bùm bùm vào vai Jun

- Haha .. lại tư tưởng em nào chứ gì !? Cứ làm như m bị phá ấy . Đi thôi , Kai ! - Jun kéo tay Kai và hấn chạy ra khỏi lớp xuống căn tin

Căn tin trường

Nó vừa mới trở lại trường liền đưa cặp cho 2 cận vệ dỗi đi thẳng ra căn tin , khi nó bước vào . Mọi ánh mắt đều nhìn nó , dỗi thì thâm to nhỏ

- Này , con nhỏ đó mới vào lớp 11A1 VIP đó ! Nó đánh chị Thanh Như với Mai Ly nặng lắm , phải vào viện !

- Con ranh này gan to mà , chuyện này mà để tới tai chị cả trường này nó chỉ bị xử chết thôi .

- Ai biểu động vào mấy chị lớn trường này !

- Xinh mà kiêu quá , đánh mấy chị như thế thì chỉ có chết thôi em ơi !

- Thiên thần động vào ác quỷ thì chỉ chết thôi mà !

Và còn rất nhiều lời bàn tán xung quanh về nó , mọi chuyện chỉ mới diễn ra 2 tiếng trc mà h cả trường đều biết đến nó . Còn nó thì nghe đc những lời như thế thì bỏ ngoài tai , nó gọi 1 cốc Cappuccino . Dỗi đi về hướng tầng 3 , tất cả học sinh đều trở mắt nhìn nó , chỉ là đứa mới vào trường thân thể chưa chắc đã hơn bọn nó mà dám đặt chân lên nơi hoàng tộc ngồi ư ? Ai cx đều kinh ngạc nhg dỗi chuyển sang ghen tị , hầu hết là con gái , còn con trai thì lắc đầu ngán ngẩm . Nó đi lên trên 2 người vệ sĩ cúi chào nó rất kính trọng , nó đặt cuốn sách xuống ngồi gần cửa sổ ... đặt cốc cappuccino xuống . Nó đeo tai phone vào dỗi lướt nhẹ ngón tay trên điện thoại , chiếc điện thoại thời thượng mới nhất ở trên thị trường .

Và trong lúc đó tứ đại hoàng tử của chúng ta đã tới bọn hắn bước vào cả 1 lũ con gái hóm trai xông thẳng vào vây quanh tụi hắn .

- AAAAAAAAAAAAA ... !!!!

- TỨ ĐẠI HOÀNG TỬ !!! Tụi em yêu các anh !

Tụi hắn thì chẳng thèm bận tâm dù 1 chút , bọn hắn đi tới đâu thì tất cả dân ra để bọn hắn đi như sợ tụi hắn bị ngã vậy .

- Bọn m muốn ăn uống cái gì đây ? Anh Ken thì sao ? - Jun hí hửng hỏi bọn hắn

- Như cũ đi ! - Hắn nói dõng cả 3 cùng đi lên lầu 3

- OK !

- Mà nè , anh Ken ơi ! Hs mới chuyển vào lớp em ấy là ai thế anh ? Nhìn cô ấy cực kỳ có khí chất của 1 tiểu thư quyền quý . - Kai thắc mắc quay qua hỏi

- Anh cx chịu thôi ! Hồ sơ học sinh thế nào thì anh cx đc vậy thôi , xem qua thì cô ấy k có ba , mẹ thì đi xa , có 1 người anh nhg x k biết họ tên , cô ấy đc nhận học bổng ... còn 2 người cận vệ đi theo sau thì k có thông tin cụ thể . - Ken nói cho qua dỗi quay đi hướng khác

- Mà hà ??? - Jun hét lên

- Gì vậy cha nội ? - Hắn cau mày nhìn thẳng bạn hấp hơi của mĩk

- Nhắc tới tào tháo , tào tháo hiện ngay ! - Kai nhìn về phía chiếc bàn phía cửa sổ dỗi cười mỉm

- Cô ta như ma vậy ! - Jun cười cười nhìn nó

- Hừ ! Cô ta sao lại đc lên đây ? - hắn quay qua nhìn 2 tên vệ sĩ

- ... - 2 người đó im bặt

- Là tôi tự ý đi vào , có sao k ? Chỉ là nơi ngồi thôi mà !? - Nó cất tiếng , bỏ tai phone ra , mắt vẫn dán vào cuốn sách , lật từng trang như k nhìn thấy tụi hắn

- Cô biết nói TV sao ? - Kai nhìn nó nghi hoặc

- Các anh từ lúc đi lên đến đây , lời nói ra dù chỉ 1 từ tôi cx nghe thấy hết dỗi ! TV của tôi chỉ có giới hạn thôi . - Nó nhắm môi uống 1 chút ...

- Sao cô lên đây đc ? - Hắn nhìn nó

- Anh có cần hỏi nhiều đến vậy k ? Đúng là phiền phức . - Nó đóng cuốn sách lại dỗi đứng dậy quay qua nhìn tụi hắn dỗi cười nửa miệng . - Lâu dỗi k gặp anh nhi , Gia Bảo !

- Ủm ! Rosetta , vẫn cứng đầu như xưa nhi ?! - Ken nhìn nó , giọng ấm áp

- Chị dâu vẫn khỏe lắm anh đừng lo ! Mà anh nên nói cho bạn anh biết nên giữ phép tắc 1 chút chứ , trường học k phải quán bar đâu . - Nói xong nó bước đi k quên để lại ánh nhìn lạnh lùng cho hắn

Rình Rong !

2 tiết cuối cùng đã bắt đầu , nó ngồi trong lớp mà cảm thấy khó chịu khi bị soi mói thái quá của 1 số người trong đó có hắn . Từ lúc bắt đầu tiết học hắn cứ nhìn nó chăm chăm k rời mắt , nó thì đang bận tối mắt tối mũi ra mà hắn rảnh rỗi quá đi ngắm nó mà k biết chán sao ? Hắn còn nghịch tóc nó nữa chứ !

- Này , mặt tôi dính nhò à mà anh cứ nhìn tôi chăm chăm thế ! Lại còn cứ nghịch tóc của tôi nữa - Nó k chịu đc liền quay qua nói

- Mặt cô chả dính gì cả , tôi thích mái tóc của cô nên tôi nghịch thôi . - Hắn vô tư nghịch khắp nơi

- Hừm ... - Nó k nói gì nữa quay lại làm nốt công việc cho xong tới còn đến bar xem tình hình nữa

< tua tua >

Tan học ...

Nó thu dọn đồ đạc xong liền chạy nhanh ra khỏi lớp , hắn thấy lạ liền chạy theo nó , bỏ quên luôn 2 thằng bạn đang lơ mơ chả hiểu mô tê gì .

- Thằng này thấy gái liền bỏ bạn liền , đi bar đi Kai ! - Jun cười dỗi vỗ vai Kai

- OK ! Đang rảnh ... - Kai đeo cặp dùi đi cùng Jun

Còn nó đang ở nhà xe , nó nhìn 1 lượt xung quanh

- 2 anh về nhà trc đi , tôi đi có việc ! - Nó nhìn dùi 2 cận vệ dùi đưa cặp cho họ

- Vàng thừa chủ nhân ! - 2 người họ cúi đầu dùi học biến mất hút

Cạch

- Này , cô đi đâu thế ? - Hấn chạy lại vẫy vẫy nó

- Anh theo tôi làm gì ?! Tôi đi đâu cần hệ gì đến anh chứ ! - Nó quay lại mặt lạnh như tiền , giọng nói lạnh lùng

- Tôi đưa cô về . - Hấn cười trờ nhìn nó , hy vọng nó nhận lời

- Tks nha ! Nhg tôi có xe tự về k phiền anh . - Nó nói xong liền vào xe luôn dùi nổ ga phóng mất hút

Để lại hấn sự buồn bã dâng lên bất chợt , trong đầu hấn lóe lên ý nghĩ . Hấn liền chạy lại xe , nổ ga dùi phóng theo nó ...

Trong sân trường 2 chiếc siêu xe từ trong phóng ra khiến ai cx trở mắt nhìn ...

Nó thì nhìn gương thấy hấn đằng sau liền tăng tốc độ , phóng nhanh hơn . Hấn thấy vậy cx k chịu thua , liền tăng tốc phóng theo nó . 2 chiếc siêu xe phóng nhanh trên giao lộ khiến cho người qua đường hãi hùng , mặt ai cx trắng bệch ; 1 số người thì lắc đầu về hành động đó

Sau 1 hồi phóng hết tốc lực , nó đã đến đc nơi nó muốn tới . Nó mở cửa xe , bước xuống ngó dọc ngó nghiêng .

" Phù ! May thật anh ta k đuổi theo nữa . "

Nó thở phào 1 tiếng như trút đc gánh nặng , nó lấy trong xe ra 1 thùng to tướng dùi tiến lại gần 1 ngôi nhà cx k lớn lắm nhg cx đủ sống như 1 ký túc xá , hình như nó cx cũ lắm dùi . Nó tiến lại gần chiếc cổng kia , bên phải cổng có 1 cái bảng ghi ' Trại trẻ mồ côi Nắng Mai ' . Nó đẩy nhẹ cổng bước vào , phía trc là con đường lát bằng sỏi đá gồ ghề , 2 bên là những khóm hoa cẩm nhung tuyệt đẹp đang nở rộ , phía trc là căn nhà lớn 2 tầng màu trắng sáng . Nó bước đến nhanh hơn , từ trong ngôi nhà bước ra là rất nhiều những đứa trẻ con , rất là dễ thương . Tụi trẻ nhìn thấy nó mà mắt sáng rực , mừng rỡ chạy lại chỗ nó quăn quýt k dùi . Nó thì cười tươi như ánh nắng vậy , nhìn tụi trẻ bằng ánh mắt triu mến vô bờ .

Còn về phía hấn , những cử chỉ của nó từ đầu tới h đều bị hấn nhìn thấy hết . Hấn k ngờ 1 người lạnh lùng như ác quỷ vậy mà lại trở thành 1 thiên thần ánh kim tuyệt đẹp đến vậy .

" Em là thiên thần hay ác quỷ vậy , Chi Băng ! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Công Chúa Kiêu Ngạo Và Tư Đại Hoàng Tử Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Lương Duyên Cái Quái Gì ! Có Mà Ác Duyên Thì Có , Đồ Tội !

Trại trẻ mồ côi Nắng Mai

- Con xin lỗi vì lâu dùi k quay lại thăm mấy đứa ! Tuyệt Tuyệt sao dùi ? - Nó nhẹ nhàng nói khác hẳn với tính cách thường ngày .

- Tuyệt , nó vẫn vậy ! Vẫn cố gắng học hành chăm chỉ để đc như con . Nó thì lúc nào cx lấy con làm gương mong 1 ngày đc như cháu . Nhg bệnh thì vẫn k có gì tiến triển cả . - Sư cô ghen ngào nói

- Ở đây đã k còn ở đc nữa , con sẽ giúp mọi người còn về bệnh của Tuyệt con sẽ đưa nó đi điều trị sớm để tránh về sau . Con sẽ thiết kế để xây trại khang trang hơn - Nó cười nhẹ nhìn tụi trẻ chạy nô đùa

- Băng , con đâu cần phải làm vì cái trại nghèo nàn này đâu , tiểu thư cao quý như con sao lại quan tâm tới cái trại này chứ ! - Sư cô nhìn nó

- Con k quan tâm đâu , với lại con làm vì tụi nhỏ vì sư cô . Tiểu thư cao quý con cx k thêm , có gia đình vẫn hạnh phúc hơn mà , sư cô có thấy đúng k ? - Nó đứng dậy lại gần đám trẻ .

- Bỗng à ...

- Thôi con về đây , con tới đây hôm nay để đưa ít quần áo vì sắp sang đông rồi mà . Và đồ chơi, sách vở cho học kỳ tới của tụi nhỏ , con đã mua cặp mới , bàn học , ti vi và 1 số thứ cần thiết cho trại trẻ của mĩk cho cả sư cô cx có nữa . Con sẽ bảo người mæg đến ngay thôi . Còn về chuyện sửa sang lại ngôi nhà này con sẽ về làm ngay cho , sư cô và mọi người đừng lo . - Nó cười dõ dỏi chào tạm biệt tụi trẻ , nó đi ra xe dõ phóng mất .

Hắn đã nghe thấy hết , nhìn thấy hết những gì nó làm . Hắn nghĩ ngợi 1 lúc rồi quyết định lên xe trở về nhà lun . Có lẽ hắn lại lên kế hoạch gì đây , có lẽ là bắt nạt cho nó cx nên !

Nó trở về nhà , nó để xe vào gara rồi bước vào nhà . Nó đang rất mệt mỏi và muốn ngủ , k muốn 1 ai làm phiền nó cả .

- Thưa cô chủ , có lão gia ... lão gia tới ạ ! - Ông quản gia chạy lại về phía nó , gương mặt thất thần

- Lão gia ??? Cái gì ông ta ở đây làm gì , ai cho các người mở cửa cho ông ta vào . Hà ? - Nó đang lơ mơ thì 1 tin đập ngay trúng sự tổn thương của nó , nó tức giận trong lòng .

- Dạ thưa , lão gia nặng nề đòi đòi cô chủ , chúng tôi là người làm k có quyền cãi lệnh ạ . - Quản gia lo lắng

- Rồi , ông lui xuống đi ! Tụi nhỏ mæg cả phê lên phòng tôi . - Nó phẩy tay dõ bước vào nhà

Nó bước vào trong , đập ngay vào mắt nó là hình ảnh người đàn ông đã bỏ rơi mẹ nó đang ngồi cạnh mù đàn bà hồ ly và đứa con gái hoang đốn nữa , đang ngồi trong nhà nó . Hình ảnh thật là kinh tởm với nó , nó dùng ánh mắt lạnh lẽo cô độc nhất từ trc đến h nhìn về phía họ . Nó nhẹ nhàng bước đến , nhìn họ thật vô tư khi ở nhà vậy nhĩ ??! Nực cười quá mà !

- Family dentist happy too! (Gia đình hạnh phúc quá nha !) - Nó cười lạnh nhìn đám người họ khinh bỉ

- A ! Con gái , lâu rồi ba k đc gặp con ? Ba nghe tin con mới về nên ba liền tới đây thăm con và cùng với mẹ con và cả em con nữa đó . - Ông ta đứng dậy lại gần nó để ôm nhg ...

- Sorry this one is my mother, my sister who is it? But ask him cautious words and behavior behalf. It is true that fake! (Xin lỗi ai là mẹ tôi vậy , ai là em gái của tôi vậy ? Mà xin ông thận trọng lời nói và cách ứng xử dùm . Đúng là giả tạo mà !) - Nó lùi lại cố ý tránh cái ôm của người đàn ông đó

- Mẹ là mẹ mới của con , con sẽ về sống chung với chúng ta , con gái ngoan ! Đây là Nguyễn Hoàng Thanh Như em gái con . Nó cx xinh như con vậy !
- Người đàn bà kia tiến lại gần nó , cầm tay nó .

- Shut up! New mom huh? My sister? Where is this place, what she is calling me a Dec daughters, but the line is not enough just to do what my sister. Well cx name or that they add both Royal on also? Ridiculous, so ridiculous! (Câm mồm ! Mẹ mới ư ? Em gái tôi ? Ở đâu ra vậy , bà là cái thá gì gọi tôi là con gái , mà con ranh chưa đủ để đc làm em gái tôi đâu . Hừ tên cx hay đó , thêm cả họ Hoàng vào nữa sao ? Nực cười , quá nực cười !) - Nó hất tay bà ta ra , dõ nhìn thẳng vào bà ta bằng ánh mắt giết người , khiến bà ta sợ hãi

- Mẹ , mẹ ... chính con nhỏ đó đánh con ở trường . May k thương tích gì nhiu chứ k nó pải đền mạng đó . - ả Thanh Như hùng hổ đứng dậy chỉ tay vào mặt nó

BỐP

- This little girl she heard this she said to listen offline! 1. If you want to be beaten again, then just loud here; 2 .m and get the hell out of this mother m tow both him anymore, the people here are my air pollution alone! (Này em gái nhỏ nghe bà chị này nói cho nghe nhé ! 1 . Nếu muốn bị đánh nữa thì cứ lớn tiếng ở đây ; 2 .M và mẹ m cút ra khỏi đây dất theo cả ông ta nữa , các người ở đây chỉ ô nhiễm không khí của tôi thôi !) - Nó tát ả 1 cái đau điếng , nhìn thẳng vào nó bằng ánh mắt giết người

- Chị Bỗng , sao con lại đánh em ? Ai cho con làm vậy ? - Người đàn ông kia lớn tiếng quát nó

- À ... sao tôi lại đánh nó hả ? Ai cho tôi cái quyền đó hả ??! OK , để tôi nói cho ông biết nhé , tôi đánh nó là vì bản thân tôi vì mẹ và hai . Còn quyền để đánh nó thì tôi có toàn quyền , đừng cho rằng ông đang trong nhà mĩk . Cái tập đoàn nhà ông thì thật sự nó chả nổi tiếng đc như về bề ngoài đâu nhĩ . - Nó trừng mắt chỉ thẳng tay vào 2 mẹ con mụ ta .

- Con ...con ...

- Con ??? 7 năm chịu đựng trong nỗi mất mát k có cha chỉ có mẹ và hai , thật là nhục nhã . Bọn bè thì khinh miệt đứa trẻ 10t đó k có cha . Hừ ! Nực cười thiệt , chịu thiệt thôi để có đc ngày hôm nay là những gì tôi có . Còn đứa con ông nâng niu như vàng ắt lại sống trong hưởng lạc trời biển k biết trời cao đất dày gì cả , vênh vào đi khắp nơi khoe mĩk này nọ . Để tôi nhắc lại , dù có chết đi chẳng nữa bà và nó cx đừng hòng bước chân vào cửa nhà họ Hoàng . Còn ông ta cx k còn là cha của tôi ! Nói như vậy mấy người đã hiu dõ chứ ?? - Nó cười nửa miệng khinh thường bọn họ . - Quản gia Giang , tiễn khách !

Nó bước nhẹ lên phòng , k thèm quay lại chào người mà nó từng gọi là cha , còn 2 mẹ con mụ ta tức xì khói , cứng họng k ns thành lời . Người đàn ông kia thì cúi đầu , sự hối hận của ông ấy đang dâng lên nhiu lắm . \ " Bỗng , ba xin lỗi ! \ "

Sáng sớm hôm sau ...

Trường Royal silver

Lớp 11A1 VIP

- Chào các em , các em mở vở trang 30 chúng ta bắt đầu tiết toán nào ! - Ông thầy trên bảng lèm bèm nói

Trong lúc tiết học diễn ra thì Jun ngồi bàn bên kia đang chơi điện tử , Kai thì nghe nhạc ; 2 người đó chả đả động tới việc học và cả ông thành cx k dám ngó ngang gì đến 2 người họ .

Còn về phía bàn của hần thì nó đang gục xuống bàn ngủ , hần thì cứ nhìn nó từ lúc bắt đầu tiết học , hần chỉ có 1 việc duy nhất là nghịch tóc nó cho vui , còn nó cx kệ hần muốn làm gì thì làm nhg để yên nó ngủ là đc . Nó đang ngủ ngon lành thì

- Em Băng , em lên giải bài này cho tôi ! - Tiếng ông thầy giáo quát lớn khiến nó trong lòng bức mĩk .

- Băng nè , thầy gọi cô lên kia ! - Hần lay người nó dậy

- Biết rồi . - Nó đứng dậy bước lên bảng vô tư

Còn cả lớp thì 1 số thành phần đag cười thầm trong bụng là nó sẽ chết đứng với bài tập quá khó mà , chưa chắc nửa lớp đã giải đc . Còn 1 số khác thì mong ngóng có kịch hay để xem . Nó lướt qua đề bài 1 cách nhanh chóng rồi cầm phấn giải bài , tiếng cạch cạch xát trên bảng , tiếng thì thầm to nhỏ . Chỉ sau 1 hồi nó đã giải nhanh , đúng hơn là 15'36s . Mọi người đều kinh ngạc nhìn nó , ông thầy thì há hốc mồm vì bài này ông ấy giải phải mất 2 tiếng rưỡi mới ra mà nó lại làm nhanh hơn ông ta chỉ trong vài 15' . Nó trở về chỗ ngủ tiếp , chả thèm quan tâm xem hần đang nhìn nó chăm chăm như thế . Thanh Như quay lại nhìn về phía bàn của nó , ánh mắt tức giận nhìn nó .

" Con nhãi , đừng tưởng như v mà cướp đc hoàng tử đâu nhé , thù này chưa tả xong đâu ! "

Rình Rong !

- Kevin , xuống căn tin đi ! - Kai chạy lại bàn hần đập vai hần kêu

- OK ! - Hần cười rồi quay qua nó - Nè cô đi chung luôn đi . - Hần cầm tay nó kéo đi

- Ồ ... !!! Buông tay tôi ra ! - Nó hơi bất ngờ

- Thằng này có gái lại quên bạn . Chẹp chẹp - Jun cười rồi khoác vai Kai xuống căn tin .

Nó và tụi hần cùng đi xuống căn tin . Hần kéo tay nó nên mọi ánh mắt đều hướng về nó , có ánh mắt ngạc nhiên , trầm trồ ; ánh mắt ghen tỵ ; ánh mắt trái tim cx có nữa . Nó thì khó chịu suốt quãng đường đến căn tin , nó nghiêng răng chịu đựng .

" Đau quá ! Anh ta làm cái quái gì thế ? "

- M đi lấy đồ đi . Mà cô muốn uống gì ? - Hần quay qua nói với nó

- Cappuccino đắng . - Nó nói lạnh lùng đi lên lầu

- Đây , con ranh kia ! M sao lại dám cùng đi với hotboy của trường hả ? - 1 à lớn tiếng từ trong đám đông đi ra , theo sau là 1 đám lăng xăng , có vẻ đầu gấu (toàn gái hết)

- ... - Nó lơ đãng luôn , chả thèm bận tâm xem ả nói gì

- Hừ , mặt dày , gan to ha !? - ả ta cười nham hiểm rồi lấy chiếc cầm quăng xuống sàn nhà - Cặp của m , t thấy chường mắt quá nên t đã đập hết đồ trong đấy cho nó nhẹ chút xíu ý mà . hahaha...

" Cặp của mĩk !!! "

Nó thấy cặp của mĩk bị quăng xuống sàn , nó lại gần chiếc cặp rồi mở ra , bên trong toàn vụn thủy tinh vỡ tan ra . Nó cúi mặt xuống , mặt tối sầm . Còn tụi hần thì lo lắng cho nó , k biết làm gì đc cho nó cả . Nó thì trầm hần xuống , nó cầm lấy những mảnh vụn vỡ lên tay rồi nắm chặt lại . Từ bàn tay nó ứa ra những dòng máu đỏ tươi chảy từng giọt tí tách tí tách rơi trên sàn .

" Vỡ... vỡ hết rồi ! Đồ của Tiểu Tuyết vỡ hết rồi "

- Haha ... những đứa gan to như m thì sẽ có kết quả như thế đó ! - ả Hằng cười như điên

BỐP

Nó tát 1 cái đau điếng , in dấu 5 ngón tay trên mặt ả . Nó k giữ đc bình tĩnh tiến thẳng đến gần ả , cầm cổ áo ả ném ả xuống sàn , nó lấy chân dẫm lên bụng ả nhìn ả bằng ánh mắt lạnh lùng . Khiến ả hãi hùng , mặt ả sưng bầm cả lên , khoe miệng bật máu . Thanh Như thấy tình thế bất lợi cho Mỹ Hằng , ả

liền xông thẳng ra nói

- M dám đánh chị Hằng , m chết đòi

- Con này láo dám đánh chị cả trường này ... - Mai Ly chỉ tay thẳng vào mặt nó còn hs xung thì người sợ hãi người thì thăm to nhỏ k dám xen vào .

- 1 đứa con hoang , 1 đứa qua đường rê mặt mà cx lên tiếng sao ?! Nực cười - Nó nói bằng giọng lạnh băng , âm vực dưới cả âm ngàn độ C mới đúng

- Cái gì ? Con nhãi ... - Thanh Như giờ tay định tát nó

RẮC

BÓP

- Bàn tay bản thủ này mà dám động vào Snow sao ? Gan to lắm ... - Moon nhìn ả khinh bỉ

- M là đứa nào ? Mà dám xen vào chuyện của tụi này . - Mai Ly hùng hổ lên tiếng

BÓP

- Dám lớn tiếng ở đây sao ? Lâu đòi k gặp lại nhĩ đứa bạn giả tạo , Mai Ly thân mến.- Nhỏ tát ả Mai Ly , cười nửa miệng

- Lưu Như Ngọc ??? M ... m ... - Mai Ly kinh ngạc nhìn nhỏ

RẦM

Nhỏ và Moon đập 2 ả kia bay thẳng vào tường , \"1 nụ hôn tuyệt đẹp\" đã đc ban tặng cho 2 ả .

- Chưa thấy quan tài chưa đủ lệ mà ! - Moon hừ 1 tiếng đòi quay qua nó xem nó có sao k

- BIẾN NGAY ! - Nhỏ gằn giọng

- Tụi m cứ chờ đấy mà xem , t sẽ cho tụi m biết tay ! - ả Hằng dù đã chạy khỏi căn tin nhg vẫn mạnh mẽ dọa nạt

Tất cả tản ra hết , tụi nó và tụi hấn đi lên trên lầu , Moon lôi trong cặp ra hộp cứu thương băng bó vết thương cho nó .

- Về đòi cơ đấy ! Sớm ghê ha . - Nó nhẹ giọng lên tiếng

- Đương nhiên đòi , nhiệm vụ của Tân Nữ Hoàng Anh mà ! - Nhỏ nói mà k để ý có 3 cái dấu hỏi chấm to đùng đang ở ngay cạnh tụi nó

- TÂN NỮ HOÀNG ANH !??? - Tụi hấn đồng thanh

- Chi Băng là nữ hoàng ANH trong tg lai , cx là chủ tịch của tập đoàn lớn nhất TG ngang ngửa với tập đoàn nhà em đó Khánh . Là cháu gái của 2 nhà tài phiệt lớn nhất TG . - Ken bước lại gần chỗ chúng nó

- Anh Bảo ! - Jun ngạc nhiên

- Ken là anh hai của Snow cx từng là King của nc Anh ! - Moon lên tiếng

- Vậy á ? K ngờ đó ! - Jun trầm ngâm

- Có gì đâu mà k ngờ đc , chuyện dễ hiểu thôi mà . - Nhỏ cắt ngang lời ns của Jun

- Đây , cô người ta k hiểu mới vậy . Cô cấm à ? - Jun bức xúc phản bác

- Ồ , tôi cấm đó . Anh định làm gì ? - Nhỏ ương bướng đáp lại

- Cô - Jun cứng họng

- Cô gì mà cô tôi chưa già đâu ... - Nhỏ tức giận

- Cô / Anh... - Đồng thanh tập 1

- Lương duyên trời định đây mà ! -Moon nói đùa cười

- Cái gì ? - Đồng thanh tập 2

- Sao anh/cô cứ nói theo tôi thế ? - Đồng thanh tập 3

- Duyên phận hay nhi . - Kai đùa cợt

- LƯƠNG DUYÊN CÁI QUÁI GÌ ! CÓ MÀ ÁC DUYÊN THÌ CÓ , ĐỒ TÔI !

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Công Chúa Kiêu Ngạo Và Tứ Đại Hoàng Tử Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Con Người Khác

Hôm nay , trời mưa tầm tã . Những hạt mưa nặng đang trút xuống con phố kia. Trên đường người người vẫn đang qua lại tấp nập . Gió khẽ thổi qua kẽ lá , mọi thứ đều ẩm ướt khiến cho mọi thứ trở nên lạnh lẽo , vô hồn . Cả 1 con phố , nhìn từ trên xuống đầu đầu cũng là ô hết đủ sắc màu như vườn hoa đang được gột rửa sau những ngày ẩm áp . Sang đông rồi , thu đã qua 1 mùa thu êm đềm , đẹp đẽ . Vương trên mi 1 ai đó , lá rụng cuối phố nhỏ , nhẹ nhàng đầu đây là mùi hoa sương đỏ . Thật là cô đơn hiu quạnh !

Thu cuối rồi cũng qua nhanh cuốn theo con gió lạnh lẽ hòa tan vào trong 1 buổi chiều mưa vắng .

Biệt thự Black Roses

- Thừa tiểu thư mọi thứ đã chuyển bị hết rồi . - Quản gia bước vào nói

- Được rồi . Nhớ lời dặn của tôi đấy ! - Nó lên tiếng giọng lạnh băng

7.30

Rinh Rong

Lớp 11A1 VIP

- Các em hôm nay chúng ta có thêm 2 bạn mới nữa . - Cô giáo lên tiếng trong khi cái lớp đang âm âm như chợ - CẢ LỚP !!!

- VẮNG ! - Cả lớp nhìn cô ái ngại

- 2 em vào đi

Từ cửa bước vào là nhỏ và Moon , 2 tụi nó nghe theo lời nó đi học mấy buổi còn nó thì đi Nhật giải quyết chuyện của bang . Hôm nay nhỏ mặc nguyên bộ đồng phục trắng tinh khôi , mái tóc đen búi gọn kẹp thêm chiếc nơ nhỏ xinh xinh màu hồng , hôm nay nhỏ lại đeo thêm chiếc kính mắt màu mè ko trông trông rất đáng yêu , đi đôi giày Vans màu hồng thật nhí nhảnh . Moon thì khác , tóc mái được tết kẹp 1 bên trông vô cùng dịu dàng , đi đôi giày bệt màu xanh trắng vô cùng thanh khiết .

Tất cả ánh mắt đều đổ dồn về nhỏ và Moon , có ánh mắt trái tim , có ánh mắt ghen tỵ và có cả ánh mắt ngưỡng mộ . Cả lớp lại túm tụm xì xầm to nhỏ , mặc kệ cô giáo trên bâng đang quát tháo .

- Này , mọi người sao nói nhiều thế ? Bộ muốn lập chợ ở đây sao , pải nghĩ cho người khác nữa chứ . - Kai bực mình từ nãy tới giờ vì bị phá , anh ta thấy Moon mà mặt bắt đầu đỏ như gấc chà hiểu tại sao .

Moon nhìn về phía Kai mà ánh mắt khó hiểu khiến Kai quay đi chỗ khác ko dám đối diện . Cả lớp nghe thấy vậy cũng tự động im lặng .

- 2 em giới thiệu về mĩk đi .

- Hi ! Mình là Lưu Như Ngọc , gọi là Saphia cũng được nha . - Nhỏ nháy mắt làm mấy chàng rớt hết tim ra ngoài còn Jun thì đỏ mặt gục xuống bàn vì sợ bị phát hiện

- Chào mọi người , tên của mình là Trịnh Ngọc Như Nguyệt , gọi Moon cho thân mật nha ! - Nhỏ cười híp mắt lại , khiến cho cả gái lẫn trai đều xao xuyến . Đôi mắt như biết nói biết cười khiến người khác chú ý .

- 2 em ngồi chỗ nào tự chọn nha .

- Vâng - Tụi nó đi xuống hướng về phía cuối

Moon thì đi về phía bàn của Kai , đặt cặp xuống bàn rồi kéo ghế ngồi . Moon lôi trong cặp ra , 1 chiếc ipad ... Moon lướt nhẹ trên màn hình cả tá bài toán sơ đồ hiện ra khiến Kai ngồi bên cạnh có phần khó hiểu . Đeo tai bluetooth , nó ấn nhẹ vào màn hình . Từ màn hình hiện lên hình ảnh của nó đang ở Nhật . Cô nhẹ giọng nói

- Tình hình sao rồi vậy ? Bà Ồn ko thể ? - Moon nói dịu dàng

- Ồn . Giúp t về chuyện dữ liệu 1 tiếng rưỡi nữa gấp . - Nó nói đòi cúp luôn

Còn Moon thì lại hí húi làm , mà ko để ý Kai đang nhìn mình đăm đăm đuổi .

Còn nhỏ thì tiến về bàn Jun , hần đang chơi game nhưng cũng tự động lui ra để nhỏ ngồi cùng. Nhỏ thì vô tư ngồi xuống , lôi trong cặp ra nào là bim bim , bánh ngọt đủ các loại , lôi lấy ipod ra nghe nhạc . Nhỏ thì cứ ăn cái này đến cái khác , liên tục như vậy . Jun ngồi bên cạnh nhìn nhỏ ko chớp mắt ; nhỏ ăn như lợn con khiến Jun nhìn say mê ko chán . Nhỏ đang ăn thì điện thoại nó rung lên , nhỏ lấy điện thoại thì bắt gặp ánh mắt của Jun đang nhìn mình ; nhỏ nhìn Jun ko chớp mắt , nhỏ mỉm cười rồi quay đi ăn tiếp , cầm điện thoại nhỏ nhắn tin cho Jun .

< - Anh nhìn tôi gì thế ? Mặt tôi bị sao sao ? >

Ring Ring

Jun lướt nhẹ màn hình , nhìn 1 lượt đòi ần ần liên tục ...

< - À ko có gì cả . Tôi thích nên muốn nhìn thế >

< - Thích . Ừ kệ anh >

(tg : nói vậy thôi sao ... 2 cái người này !!! @@)

Ring Ring ...

- Moon ơi ... Moon à ... xuống căn tin ăn gì đi ? T đói lắm à ?! - Nhỏ xoa xoa bụng ra chừng đói lắm

- Bà thì lúc nào mà chả đói . Trong giờ thì ăn như heo ấy , hết cái này đến cái nọ mà m bảo đói thì ông zoi cũng phải xuống lạy m làm thánh . - Moon lắc đầu ngán ngẩm con bạn

- Đi đi ...- Nhỏ kéo Moon đi

Còn tụi hần thấy thế cũng đi theo ...

Căn tin trường ...

- 1 hamburger , 1 mỳ ý cà bò , 1 xuất bò bít tết khoai tây chiên , 1 coca nha . - NHỎ nói với chị nhân viên

- 1 xuất cơm bò Hàn Quốc Cay , 1 chocolate nóng . - Moon nói

- Của 2 em nè .

Tụi nó nhanh chóng lấy đồ đòi đi lên lầu . Đang ăn ngon miệng thì ở bên dưới bắt đầu ồn ào to nhỏ . Tính tọc mạch , tò mò của nhỏ trỗi dậy nhỏ cầm hamburger vừa ăn vừa ngó xem có chuyện gì . Thì ra là đám 3 đại '\nữ nhân'" hôm qua đang gào thét tìm nhỏ và Moon tính sổ .

- Đến đòi đó , Moon ơi ! Bà tính sao đây , quân sư đại tài ?! - Nhỏ cười đòi ăn mỳ

- Hồ ly vẫy đuôi đòi ! Sắp có án mạng . - Moon nói nhẹ nhàng đòi nhấp miệng uống

- Đi xem thôi ! Là la lá ... hiii - Nhỏ cười đòi kéo Moon xuống dưới .

- 3 CON HỒ LY HÔM QUA ĐAU ? RA ĐÂY !!! - Ả Hằng hét lớn

- Yaaa ... Hét gì mà kinh thế ?! Loa phóng thanh đài truyền hình chuông lộn à ? Đúng là vô duyên mà . - Nhỏ mĩa mai

- Mày ... mày ... 4h chiều sau trường tại chỗ đất trống bỏ hoang ... ko tới là tụi mày sẽ bị đuổi ra khỏi trường này . - Ả Mai Ly tự kiêu

- Đuổi ? Nghe dễ dàng làm sao ?! - Moon lạnh giọng nói

- Sợ đòi sao ? Nếu sợ sao ko quỳ xuống xin tha mạng kéo đến lúc đó chị đây ko còn tình người nữa đâu ... hahaha - Ả Thanh Như tự mãn cười

- Sợ !!! Nghe bà chị này nói cho em nghe nhé , hồ ly . Từ khi cha sinh mẹ đẻ tới giờ , Lưu Như Ngọc này chưa bao giờ biết đến từ sợ . Trong từ điển cũng ko có từ đó nữa nhé ! Đừng nói là sợ cho dù là chết cũng chả sao . Vì tôi đã chết rất nhiều lần đòi . - Nhỏ cười nửa miệng khinh bỉ

- Mày...

- Nói thì có vẻ nghe hay , ra đáng đàn chị trường này nhưng mà có lẽ mồm miệng to vậy mà gan bé thì coi sao được nhỉ , Nguyễn Hoàng Thanh Như !?

- Moon hừ 1 tiếng

- Cứ chờ xem !!!

4.00

- Đến rồi sao ?! Nhìn kia 2 chú thỏ con đáng yêu , đang sợ hãi đến phát run kia . Hahaha ... - Ả Mai Ly mỉa mai

Mấy ả đã đến chờ sẵn còn dẫn theo 1 đám bom trộm , giăng hồ . Nhìn có vẻ tai to mặt lớn nhưng gan cũng bé lắm . Khoảng 500 tên đều mang vũ khí , nào là dao là kiếm . Tất cả học sinh trong trường đều đến hết vì biết tin , tụi nó bị tam đại \"mỹ nhân\" đánh . Tụi hân cũng tới để xem kịch hay .

- Phải tới chứ . Mà nè sao mà cười tươi thế , tý nữa lại khóc thì thật là ko hay tẹo nào nha ! - Nhỏ cười giấu cợt ả

- Tụi bây xông lên cho tao ! - Ả Hằng hét lớn

Tất cả 500 tên xông đến chỗ tụi nó , nhỏ và Moon thông thả nhìn mấy tên ngu xuẩn ko tự lượng sức mình . Nhỏ búng tay ra hiệu , từ đâu xuất hiện 1000 người mặc bộ đen xuất hiện , đứng trước nhỏ và Moon cúi chào rất cung kính .

- Của mọi người đó ! - Moon nói lạnh lùng

- Vâng thưa chủ nhân !

Và thế là sau 15' chiến đấu nhẹ nhàng thì 500 tên kia đã nằm như ngã rạ , ko ai nhúc nhích nổi . Mọi người bàng hoàng trước cảnh tượng này , ai nấy cũng há hốc mồm nhìn .

- Mày ... mày ... chết đi ! - Ả Mai ly cầm dao tiến tới snhor định đâm nhưng

BÓP !

- Ý ! Đi đứng cẩn thận chứ sao lại cầm dao đi lại như thế , nguy hiểm lắm đó ! - NHỎ cười cợt nhìn ả ngã xuống

- Cẩn thận , Như Ngọc ! - JUn hét toáng lên

Từ đằng sau nhỏ , ả Hằng đang hùng hổ cầm dao định đâm nhỏ ; Moon đag bận đối phó với ả Thanh Như quý quyết ko kịp trở tay giúp nhỏ bồng ...

BÓP!

KENG

RẦM

- Hự ... - Ả HẰNG ngã xuống ôm bụng

- Thật liều lĩnh ! - Nó nói ngắn gọn

- Snow , mày về lúc nào thế ? - Nhỏ mừng như vớ được vàng

- Mới về . - Nó ko thèm để ý mà đang bận đối phó với ả Mai Ly và ả Hằng cùng 1 lúc. Nó nhảy lên đòi lại tiếp đất cứ như vậy nhẹ nhàng lướt nhanh như gió . Trông rất điệu nghệ

HẰNG đã nhìn thấy nó, khoe miệng tạo thành vòng cung tuyệt đẹp nhìn về nó . Trong lòng vui sướng khó tả .

RẦM

Nó đã tung 1 cước thẳng vào mặt ả HẰNG và dùng roi quật thẳng vào chân ả Mai Ly ; lực quật và đá của nó quá mạnh khiến 2 ả bị văng ra xa , 1 ả thì ôm chân khóc 1 ả thì nằm bệt dí xuống ko ngồi dậy dc . CÒN Moon thì làm cho Thanh Như thân tàn ma dại , người ko ra người ma ko ra ma ; ả bị thuốc độc của Moon hủy hoại nhan sắc mà cũng trở nên điên loạn .

Nó tiế lại gần ả Hằng đang nằm dưới đất ánh mắt sợ hãi nhìn nó

- Đây là cái giá của cô khi ko nghe lời cảnh báo của tôi . - Nó nói đòi búng tay ra hiệu xử lý tất cả 500 tên kia - giết sạch ko sót 1 ai . - Nói rồi nó bỏ đi

Tất cả đều cháy rụi , đòi thành tro tàn . Tất cả những người chứng kiến đều thấy hãi hùng và ngạc nhiên về tụi nó .

Một ngày nữa lại trôi đi như thế , có sợ hãi, có chết chóc, có nước mắt , có thú vị và xen lẫn là sự nở rộ . Chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo đây ? Hãy đón xem ...

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Công Chúa Kiều Ngao Và Tứ Đại Hoàng Tử Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 10: Tôi Yêu Em ! Nhưng Sao Em Lại Quay Lưng ?! (1)

7.00

Biệt thự Black Roses

- Oáp ... Một chết đi mất ! Bác Giang ơi , Snow với Moon đâu rồi ạ ? - Nhỏ nói mà miệng vẫn đang ngáp đến mang tai
- Cô chủ và tiểu thư Như Nguyệt đã đi trước rồi . - Quản gia cung kính trả lời
- Bác ko cần phải cung kính vậy đâu . Cùng là người 1 nhà mà , bác với mọi người hôm nay nghỉ ngơi đi . Hoặc đi đâu du lịch đi , như vậy sẽ đỡ mệt mỏi hơn . - Nhỏ cười dịu dàng rồi ngồi xuống ăn sáng
- Nhưng cô chủ ...
- Ko sao đâu , bác ạ ! Cái Snow nó cũng muốn vậy mà nhưng tính nó vậy ko biểu hiện , cũng ko nói ra nên mọi người mới ko hiểu thôi . Cháu sẽ nói với nó bác với mọi người cứ đi du lịch đi . - Nhỏ cười cười
- Vâng . Cảm ơn tiểu thư !
- Tiểu thư Như Ngọc , bên ngoài có 1 anh đẹp zai lắm . Anh ta đứng từ sáng tới giờ trước cổng , ko hiểu tìm ai nữa . - 1 cô hầu gái chạy vào mặt vẫn còn đỏ ửng như trái cà chua
- Ai vậy nhi ? Em lên thay đồ rồi xuống ngay . - Nhỏ đứng dậy đi lên phòng thay đồ

15\ sau

Kẹt ...

- Chị nhớ dọn hộ em nhà . Thanks chị trước ! Bye ! - Nhỏ mở cười ko quên lại chào tạm biệt mọi người trong biệt thự
- Chào ! - Jun lên tiếng phía sau nhỏ
- Eh !!! Anh ... anh ... sao anh ở đây làm gì ? - Nhỏ ngạc nhiên lắp bắp ko nói lên lời
- \" Xinh quá ! Bây giờ mới ngắm kĩ được gương mặt của cô ấy , đầu tiên là mái tóc óng vàng tự nhiên mượt mà được uốn lọn vô cùng đáng yêu , tiếp theo là khuôn mặt tựa hồ điệp thời cô trang tái hiện lại bây giờ , mắt phượng mày ngài , mũi cao thanh tú nhỏ nhắn , đôi môi ửng hồng có chút đỏ mọng tự nhiên như trái cherry chín , ngọt ngào mềm mại , đặc biệt là đôi mắt như hồng ngọc rực rỡ như ma thuật ấy khiến cho nhiều người say đắm ...\" Jun suy nghĩ 1 hồi nhìn chăm chăm nhỏ
- Yaaa... Sao anh cứ nhìn tôi hoài thế ? Tôi bị sao à ? - Nhỏ ngạc nhiên , xua xua tay trước mặt hấn để hấn tỉnh lại
- A... À không .. không phải Tôi đưa cô đi học thôi . - Jun ngập ngừng nói , mặt hơi ửng đỏ
- Vậy à ? Cảm ơn ... - Nhỏ vô tư nói
- Hôm nay cũng như mọi ngày thôi , nhỏ mặc bộ đồng phục trắng tinh khôi , đi đôi giày cổ cao màu đen , mái tóc được thả bồng cùng chiếc nơ màu hồng bản to trong vô cùng là dễ thương và nhí nhảnh . Nhỏ tiến lại gần chiếc xe mở cửa và tự leo lên không cần nhờ đến Jun .
- Jun cũng leo lên luôn , đóng cửa và quay qua nhỏ , nhìn nhỏ và nói
- Này , sáng nào cô cũng dậy tầm này à ?
- Ừ , sao không ? - Nhỏ không nhìn hấn vẫn chăm chăm vào cái điện thoại lướt nhẹ nhàng , đeo tai phone .
- Thảo nào ... - Jun không nào hết câu mà chỉ cười mỉm đầy ẩn ý
- Thảo nào cái gì ? A.... anh định bảo tôi là heo chứ gì ... Cái đồ chết bầm ... - Nhỏ phùng má , tròn mắt đáng yêu mắng hấn
- ... - Jun không nói gì , miệng vẫn cười tươi

Vậy là cặp đôi couple cùi này lại vui vẻ đến trường trong tiếng cười trong veo của buổi sớm mai .

7.30

Lớp 11A1 VIP

- Đến rồi hả ? Nhanh quá ha ... - Moon chọc nhỏ
- 2 đứa tụi bây là lũ vô ơn , vứt bạn ở nhà ... hic ... - Nhỏ mếu máo
- Làm gì dữ thế ! Đây ! - Nó cười mím môi đưa cho nhỏ cái bánh ngọt
- Có thể chứ ! Mà nè , cái vụ của tao xong rồi đó . - Nhỏ cười cười cầm cái bánh
- OK ! - Moon cầm ipad lướt nhẹ
- Tao cắt công thiết kế cả tối qua mới ra được đó , mệt lử ; 4h mới được ngủ ... - Nhỏ than ngắn thở dài
- Vâng , vâng ; chị lúc nào chả mệt ... - Moon chọc nhỏ . đôi phi cười
- Xì ... - Nhỏ chu môi đáng yêu khiến ai đó đỏ mặt
- Ý , anh Jun nhà ta sao đỏ mặt dữ vậy nè ! Có gì sao ?! Khai đi ... - Kai cũng bắt đầu
- Làm.... làm gì có ! - Jun ấp úng nói không thành lời
- Thật không ? Tao không tin đâu nha ... hehe - Hắc xảo quyết nháy mắt với Kai ra hiệu xử nó
- Không có là không có . - Jun lấp bắp chối
- Được rồi , xử nó đi Kai ! - Hắc cù lấy cù để thách bạn
- Haha ... nhột ... nhột quá ! Tao không nói được ... haha - Jun cười ha hả vì nhột
- Không khai này ... - Kai cười tà mị

Rình Rong

- Tỳ tao nói ... - Jun giờ tay xin hàng
- OK !

5 tiết học đã trôi qua với bao sắc thái , tụi hắc và tụi nó đều vô cùng mệt mỏi . Đồng đang đến , từng đợt lá rơi lá tả xuống sân trường ; 1 mùa thu qua đi nhanh chóng . Một mùa thu của 3 năm trước , một mùa thu của sự tổn thương chứa đựng đông đầy ...

Rình Rong

- Tụi mày về trước nhé , tao đi có việc . - Nhỏ cất sách đòi bước vội q a khỏi lớp
- Ừm . Đi cẩn thận ! - Nó nhìn theo con bạn mà lòng thấy buồn thay cho nhỏ
- Vậy là ngày này 3 năm trước đã tới ... - Moon mặt buồn rầu nhìn ra theo bóng hình nhỏ đang khuất dần theo chiều hoàng hôn

"Ngày này 3 năm trước ư ?"

- Jun ... Jun ... mày đi đâu thế ? Đây ... - Kai thấy Jun chạy đi mà không nói gì liền gọi
- Kệ nó đi . - Hắc hiểu Jun mà , chắc hắc Jun muốn biết về nhỏ từng chút 1 nên sẽ dõi theo nhỏ bằng được

"May mắn nhé , Jun !"

Cánh đồng hoa bất tử , ngoại thành

Loài hoa màu hồng với sự hiện diện cho tình yêu mãnh liệt không bao giờ có thể quên được . Và nó cũng đã tạo thành câu chuyện không bao giờ có thể xóa nhòa được , về tình yêu của cô gái trẻ đẹp và chàng trai nghèo khó . Một câu chuyện tình buồn và đầm nước mắt . Họ yêu nhau thắm thiết , tình yêu ấy được gắn kết bởi loài hoa bất tử này ; chỉ vì 1 phút mà họ đã chia lìa mãi mãi , không thể bên nhau trọn vẹn được . Và thật sự kỳ lạ nơi chàng trai ngã xuống chính là nơi mà loài hoa đại này đã mọc lên mạnh mẽ như minh chứng cho tình yêu ấy ; như kể lại 1 câu chuyện buồn .

Và người con gái còn sống đó chính là nhỏ , 1 cô gái với vẻ nhí nhảnh , tính nghịch lại có cái kỷ niệm buồn đến thế . Nhỏ đã mất đi người mình yêu nhất xung quanh tại nơi này , tại con đường này . Nơi mà loài hoa người đó yêu nhất và chỉ dành cho nhỏ . Đã 3 năm nay nhỏ không dám và cũng chưa từng có ý nghĩ sẽ yêu một ai khác ngoài người . Vì nhỏ mà người ra đi mãi mãi , không còn bên nhỏ , sưởi ấm nhỏ trong mùa đông tới . Đã 3 năm lạnh lẽo cô độc chờ đợi người quay lại , mà trái tim nhỏ cũng héo mòn đi , cũng băng giá lại . Chỉ vì người ...

Dừng chân lại nơi này , kỷ niệm cũ lại ùa về như vũ bão khiến nhỏ òa khóc trong im lặng , khóe mắt tuôn trào những giọt nước mắt đau đớn . Tiến lại gần trước bia mộ nó chỉ có thể nhìn , chỉ sờ được cái tảng đá lạnh lẽo chứ không phải gương mặt ấm áp , tuần tú kia nữa . Chỉ có thể ngược nhìn bầu trời mà gào khóc , thay cho cái sự nghiệt ngã của thời gian . Tim ơi đau lắm ! 3 năm trái tim chết rồi kia vẫn đau lắm , vẫn hoài niệm mong nhớ người .. Mong người về đây với nhỏ !

- Saphia !!! - Jun từ đâu xuất hiện bất giác lên tiếng

Nhỏ giật mình , lau vội nước mắt dôi đứng dậy bỏ đi . Jun trong lòng bức bối , nhói nhói trong tim ; trong lòng trào lên một cổ cảm xúc bức bối . Khi nhìn thấy nhỏ khóc vì 1 người đã chết .

- Sao em lại khóc ? - Jun lạnh giọng nói , cầm tay nhỏ nín giữ lại

- Tôi khóc là chuyện của tôi , buông ra ! - Nhỏ gạt phăng tay Jun ra bước tiếp

- Có người đang thầm thương trộm nhớ em , vậy mà em lại đi khóc chỉ vì 1 người đã chết . Thật là nực cười mà ! - Jun mất bình tĩnh

BỐP

- Cái người mà anh nói đã chết ấy , đang sống ở đây này ... - Nhỏ ôm ngực chỉ thẳng vào trái tim kia . - Chính trong cái nơi này đây ! Anh biết gì mà nói chứ , anh Minh chưa chết và cũng không bao giờ chết cả . Anh là cái thá gì chứ , anh có quyền gì nói anh ấy đã chết . - Nhỏ hét lớn , nước mắt trực trào tuôn rơi

- Nếu anh ta không chết sao em lại lập bia mộ kia ? Sao em phải khóc lóc , sống dở chết dở không hồn như thế hả ? - Jun nắm chặt tay thành nắm đấm

- Anh về đi . Tôi mong anh đừng xúc phạm anh ấy , chúng ta không có gì vượt quá ranh giới bạn bè cả nên đừng xen vào chuyện của nhau . - Nhỏ gạt đi nước mắt , bước về phía trước

- VÌ TÔI YÊU EM , LUU NHƯ NGỌC ! - Một thanh âm lớn phát ra từ miệng Jun

Một tiếng sét lớn đánh xoẹt qua suy nghĩ của nhỏ , khiến nhỏ ngỡ ngàng , đầu óc không còn tỉnh táo để nhận biết được mọi thứ nữa . Mọi thứ như đang phản lại cái sự thật diễn ra thường ngày . Yêu ư ??? Sao lại thành ra như vậy chứ ? Sao lại yêu 1 đứa như tôi ? Đó là suy nghĩ của nó bây giờ , nó không thể nào cất thành lời được . Nó đau quá !

- Tôi yêu em là sự thật ! Đến bây giờ tôi mới biết rằng mình không có gì trong trái tim của em ; 1 chút cũng không , tôi thật là mù quáng khi yêu em . Nhưng vì quá yêu em nên tôi sẽ có em bằng được dù có chết cũng sẽ phải có bằng được em . - Jun quả quyết nói

Nhỏ chạy 1 mạch đi , để lại sự tổn thương trời đánh cho Jun . Nhỏ vừa chạy vừa khóc , nước mắt cứ theo chiều gió mà trôi đi , sự mặn chát của nước mắt sao giờ khác lạ vậy . 3 năm khóc lóc dòng đã đã quá quen với cái vị mặn này sao giờ , khi nghe tiếng yêu từ người nào đó mà lại khác lạ như vậy . Tim càng quặn đau , càng nứt vỡ nhiều hơn . Cõi lòng trống rỗng , trái tim cô đơn lạnh lẽo vô hồn .

Còn Jun thì đứng chết lặng ở 1 chỗ , không nói chỉ nhìn về nhỏ , dõi theo nhỏ đến khi khuất bóng . Trông trái , tổn thương , chua xót là những giá trị hiện giờ anh có ; yêu nhỏ đã làm anh thật sự mù quáng .

" Tôi Yêu Em ! Nhưng Sao Em Lại Quay Lưng ?! "

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Công Chúa Kiều Ngạo Và Tứ Đại Hoàng Tử Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Tôi Yêu Em ! Nhưng Sao Em Lại Quay Lưng ?! (2) Nụ Hôn Bất Ngờ

Biệt thự Black Roses

Sau khi về , nhỏ đỗ xe vào gara rồi chạy một mạch lên phòng , khóa trái cửa không thèm để ý đến lời nói của bác quản gia . Nhỏ khóc suốt một ngày một đêm , không bước ra khỏi cửa một bước , chỉ ăn và khóc . Khiến tụi nó cũng ngán ngẩm giờ hàng với nhỏ .

Sáng sớm hôm sau , ánh sáng len lỏi qua những lá cây cố tìm cho mình một chỗ chiếu sáng . Chìm riu rích ngoài vườn cây , hoa đua nhau nở rộ đủ muôn sắc tại biệt thự rộng lớn màu trắng kem kia . Trong căn phòng với ga màu hồng phấn và trắng kia (tg : nhỏ thích màu hồng , nó thích trắng , đen và tím ; moon thích màu xanh nước biển vàng và trắng) và có nàng công chúa đang lười biếng chu irusc trong chiếc chăn mỏng , nàng khoác trên mình chiếc áo sơ mi mỏng màu trắng sọc cơ rô xanh , mái tóc vàng óng được xõa ra trong thật diễm lệ , nàng công chúa ấy không ai khác chính là nhỏ .

Nhỏ tỉnh giấc , dụi mắt một cách nhẹ nhàng dỗi lê thân xác tàn tạ rời khỏi giường , lê từng bước đến phòng tắm . Nhỏ mập mờ nhìn vào gương và dỗi nhỏ chợt nhận ra người trong gương và hét lớn .

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Nhỏ hãi hùng sờ lên mặt mình , người trong gương là nhỏ , Luru Như Ngọc xinh đẹp tựa thiên thần đây sao ? Sao lại giống một hồn ma với quầng mắt thâm si đến đáng sợ thế kia . Người không ra người ma không ra , môi thì tái nhợt , mặt thì trắng bệch như không có sự sống . Đáng sợ hơn là đôi mắt thâm quầng đến khiếp sợ . Nhỏ vội vội vàng vàng , làm VSCN dỗi makeup lại toàn bộ , thay đồ nhanh chóng để xuống nhà ; nói là makeup lại nhưng thực ra nhỏ chỉ có bôi một chút son dưỡng môi mà thôi .

- Xuống dỗi sao ? Định trong luôn đi không cần ra nữa đâu . - Nó thấy nhỏ từ trên lầu bước xuống liền nói

- Tao xuống để ăn mà mày cầm tao sao . - Nhỏ ngượng chín mặt ấp úng nói

- Ăn đi , chắc mày đói dỗi . - Moon dịu dàng đưa đồ ăn cho nhỏ

- Chỉ có Moon là thương tao thôi , mày thì lúc nào cũng làm mặt lạnh . - Nhỏ vừa ăn vừa nói

- Nè , cầm lấy dỗi đi học đi . - Nó đưa cho nhỏ 1 hộp socola dỗi cầm cặp xách đi ra xe phóng mắt hút

7.15

Lớp 11A1 VIP

- Hey , mọi người đến dỗi sao ? - Kai vẫy tay gọi lớn khi thấy tụi nó bước vào lớp

- Hi , buổi sáng tốt lành ! - Moon đi theo nó , mỉm cười đáp lại

- Cô ăn sáng chưa ? Tôi mua đồ ăn sáng cho cô nhá ? - Hấn cười rõ tươi tiến tới chỗ nó

- Cảm ơn , tôi không đói . - Nó lạnh lùng nói

Hấn thì ỉu xiu ngồi xuống nhìn nó làm đồng việc đang dang dở

Còn nhỏ sau khi bước vào lớp không thèm nhìn Jun một lần chỉ để cầm và cầm ipod đi xuống căn tin . Jun thì buồn rầu nhìn theo nhỏ mà không thể nói được lời nào . Biết nhỏ đã rất là đau lòng , lại còn khiến nhỏ thêm đau ; làm Jun thấy mình vô dụng biết bao . Anh lập tức đứng dậy , đuổi theo nhỏ . Xuống đến nơi tường nhỏ sẽ ở đó ai ngờ nhỏ không có ở đó khiến anh luống cuống tìm người dứt cả hơi . Khi ra vườn hoa anh thấy nhỏ đang ngồi dưới gốc cây cô thụ một mình ôm một con mèo hoang không biết lạc vào vườn lúc nào . Jun tiến lại gần nhỏ với khoảng cách nhất định .

- Tiểu bạch miêu , mày thấy tao có xấu xa không ? Thật ra thì mọi chuyện tao không muốn diễn ra như thế đâu , nhưng nó cứ xảy ra khiến ta đau buồn nhiều lắm . Chắc Khôi Nguyên giận tao lắm nhì ?! Nhưng tao không biết phải làm gì cả , khi gặp Jun đầu óc tao trống rỗng , tim như muốn nổ tung tức khắc . Tao như một người vô hồn với Jun . Nhưng tao không thể có lỗi với anh Minh được . Tao nên làm gì đây ? Làm gì đây ? Tiểu Bạch Miêu , tao ghét quá đúng không ? - Nhỏ vuốt ve con mèo dỗi thiếp đi lúc nào không hay

Jun đã nghe thấy hết , trong lòng cũng vui được một chút sự trống vắng trong lòng . Nhận thấy người kia đang dần chìm vào giấc ngủ sâu . Jun tiến lại gần , nhấc bóng thân hình bé nhỏ kai lên , bế đi luôn . Bóng hình ấy , một nam một nữ , một giai nhân một mỹ kiều như hòa vào làm một . Mái tóc vàng óng bay nhẹ trong gió khiến cho người con gái ấy nằm trong vòng tay ai đó trở nên diễm lệ diệu kỳ .

RINH RONG

Tiếng chuông kết thúc 2 tiết học đầu tiên đã vang lên . Nó đang sắp xếp lại đồng đồ dỗi đi ra khỏi lớp . Hấn thấy vậy cũng liền đi theo , sau hôm nó bị đám hắc bang dọa đánh hấn có ấn tượng cực kỳ thú vị về nó , đã cho người đó là thám thính gia thế của nó vậy mà cũng chỉ là giấy trắng mang về . Hấn hoài nghi và muốn tìm hiểu về người con gái cá tính này , dù cho ở đâu hấn đều biết nó làm gì nhưng chỉ là 1 tuần trước hiện tại mọi nguồn liên lạc đều bị cắt đứt có lẽ nó đã nhận ra .

Nó đến căn tin chỉ lấy cốc cà phê dỗi lại đi vào trong thư viện . Nó lướt qua một lượt và lôi ra một cuốn sách về kinh tế . Nó đang loay hoay để tìm cách lấy thì ...

- Nói một tiếng \" Bảo Khánh , giúp mình với \" thì tôi sẽ giúp cô lấy quyển sách đó. OK ? - Hấn cười tà mị nhìn nó

- Tại sao tôi phải nói ? Anh có quyền bắt tôi mở miệng sao ? - Nó vẫn lạnh tanh

- Ô ! Nghĩa là cô cương quyết không nhận sự giúp đỡ từ hoàng tử như tôi sao ? Được cũng hay , xem cô lấy nó như thế nào ? - Hần nở nụ cười ranh mãnh đôi khoanh tay đứng nhìn nó luống cuống , vụng về

- Anh ... - Nó cứng họng , lần đầu tiên nó như thế bị một người chơi khăm

- Thế nào có nói không ? Nếu không thì thôi vậy ! Bye ... - Hần quay lưng định bỏ đi nhưng trong đầu thầm nghĩ \" Thú vị thật \"

- N... ày ! Bảo Khánh , giúp mình với ! - Nó ngượng ngùng nói , lần đầu tiên phải hạ thấp lòng tự tôn của mình như vậy .

- Giúp ? Ok , giúp gì nào ? Cho cậu tiền , hay là trao cho cậu một nụ hôn như bao đứa con gái khác ? Thật giống nhau . - Hần hừ một tiếng từng bước từng bước tiến lại gần nó

- Anh ... tôi đã hạ thấp lòng tự tôn của mình để nhờ anh giúp đỡ vậy mà anh dám nói tôi như vậy thật không ra thể thống gì . Cảm ơn nhưng có lẽ tôi không cần sự giúp đỡ của anh nữa đâu . - Nó nói dối tránh né anh nhìn kia của hần , định bỏ đi nhưng đi được vài bước thì

Rầm

Một cảnh tượng trời đánh đã xảy ra , hần đang nằm lên người nó , một nam một nữ lại nằm lên người nhau thử nghĩ xem sẽ có chuyện gì xảy ra (tg : vc ngta ko nên can thiệp) . Khi định thần lại được mọi chuyện , nó thấy mình như một chú mèo con đang bị một con sói vồ lấy định ăn tươi nuốt sống nó vậy . Nó nhìn hần với ánh mắt ngạc nhiên , nhưng cũng chứa sự bất an trong đó . Nó giãy giụa để thoát ra khỏi cái gong kim băng người này nhưng không được . Hai cánh tay rắn chắc giữ chặt cổ tay nó , khiến nó nghiêng rằng lại vì đau .

- Tôi nói không cho cô đi , nghĩa là cô không được đi . - Hần nhìn nó mà trong lòng vui sướng

- Buông ra ... buông ra ... - Nó giãy giụa nhằm thoát khỏi nơi quái quỷ này càng nhanh càng tốt .

Chu~

Hần bức mình quá , nó cứ hươ hươ tay , vùng vằng muốn thoát khỏi hần ; khiến hần bức dọc và liều lĩnh hôn nó . Còn nó sau khi tiếng sét đánh ngang tai nó mới hiểu ra được rằng nụ hôn đầu của mình đã bị cướp mất .

- Mm ... mm ... - Nó cứ kêu trong vô vọng

Sau một hồi bị cướp hô hấp thì , nó thờ dốc , mắt lòa nhòa phù sương . Nhìn người đang trên mình mà nó chỉ muốn đánh cho hần một cái .

- Đây là hình phạt cho một kẻ ngang bướng như cô . Nhớ đó ! - Hần cười dôi bỏ đi

Nó ở lại với cái lửa giận đang cháy bùng bùng trong lòng , nó tức điên lên . Lần đầu bị xúc phạm lòng tự tôn , lần đầu tiên bị cướp nụ hôn đầu . Nó sẽ không bao giờ quên và bỏ về lớp với cái mặt như thùng bị .

Còn ở 1 nơi nào đó , có người đang ngắm nhìn ai đó với ánh nhìn triu mến , đầy tình cảm ; không ai khác ngoài anh Jun nhà ta . Sau khi bé nhỏ đi một đoạn , Jun đưa nhỏ vào phòng nghỉ của trường , nơi này chỉ có tụi hần tụi nó mới vào được . Jun đang chống tay say sưa nhìn nhỏ không chớp mắt , nhỏ chìm đắm vào mộng vàng , đôi môi đỏ mọng như cherry , lông mi cong vút , gương mặt như hồ ly hóa người vậy . Jun nhìn ngắm không biết chán , cứ như có bùa mê thuốc lú gì đó khiến anh muốn gần nhỏ hơn nữa , không muốn rời xa . Jun tiến lại gần khuôn mặt đang ngủ như chết của nhỏ . Mặt đối mặt , hơi thở như đang hòa vào nhau , chỉ khác ánh mắt không thể dung hòa . Trái tim không cùng nhịp đập mà thôi .

Gần hơn , gần hơn chút nữa . Một nụ hôn nhẹ nhàng như gió thoảng qua nhưng chứa đựng nhiều tâm tư của người trao nó , nụ hôn dịu êm nhưng không quá nồng cháy , say đắm nhưng không quá đam mê . Thoảng nhìn gương mặt ấy lần cuối , Jun quay gót bỏ đi . Không quên ngưng đọng lại một chút để nhìn nhỏ , đôi môi bước tiếp . Thực ra người được hưởng sự hạnh phúc ấy đã tỉnh giấc từ lâu nhưng cảm nhận được sự hiện diện của đối phương nên không dám đối diện chỉ có thể e lệ nép bóng trong bóng tối giấc ngủ . Đã cảm nhận , đã hiểu hết được nỗi lòng của đối phương nhưng sao bản thân nhỏ không thể mở lòng , không thể mở khóa cái trái tim tan vỡ kia được . Chỉ để cho một chút ký ức thoảng qua lưu giữ như kỷ niệm một phút mà thôi . Nụ hôn như lời tạm biệt cho tình yêu đẹp đẽ nhưng không thể tới được với nhau .

Tạm biệt tình yêu !

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Công Chúa Kiêu Ngạo Và Tư Đại Hoàng Tử Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Nhật Bản Thẳng Tiến !

Hoàng hôn ... Thời khắc cuối cùng của mặt trời nhuộm thế giới trong màu máu , không sẽ còn gặp được gam màu buồn đến vậy nữa không đây . Dáng chiều đỏ rực chân trời . Những tia nắng yếu ớt cuối cùng đang hắt lên đám mây trắng . Có lẽ hoàng hôn tuy đẹp nhưng ánh hoàng hôn ấy lại man mác nỗi buồn nào đó của người con gái kia . Một trận gió nhẹ thoảng qua , những chiếc lá úa vàng đang nhẹ nhàng rơi xuống . Nó ngồi trong lớp nhưng ánh mắt

vẫn nhìn về phía chân trời, nơi mặt trời lặn ... cái rán chiều đỏ rực một màu đỏ . Nó ánh mắt đắm chiều nhìn xa xăm . Hôm nay ở trường có 1 tiết tự chọn tại trong lớp đang nhốn nháo nô đùa . Còn nó thì lại muốn yên tĩnh nên đeo tai phone lướt nhẹ màn hình , nó chọn cho mình 1 bài hát buồn . Lại một ngày nữa kết thúc , đó là suy nghĩ bất chợt của nó thoáng qua trong đầu . Giữa cuộc sống hối hả này , ai ai cũng nghĩ rằng nên nhanh nhanh kéo nhau lại gần hơn để không khỏi cô đơn, nhưng nó nghĩ làm thế nào để nhìn thấy nhau giữa biển người rộng thênh thang ấy khi mà nó luôn cô đơn một mình . Đôi mắt ánh lên tia buồn rầu , trống vắng ; trong lòng xáo rỗng , trống vắng .

Bỗng Điện thoại rung lên , một tin nhắn từ hân ; nó trong đầu thắc mắc sao hân lại biết số của mình ... à thì ra là vụ theo dõi . Ngón tay thon dài lướt nhẹ màn hình , đôi mắt chăm chú nhìn dòng chữ ngộ nghĩnh trong điện thoại .

< - Cô sao thế ? Hay là nhớ ai đó ?

- Có việc gì ? Nói nhanh đi !

- Lạnh lùng lắm , thổi vào thẳng vấn đề . Cô sao lại nhìn mặt trời lặn ? Rảnh rồi sao không chơi đi ?

- Kệ tôi , liên quan tới anh chắc . Mà anh thấy hoàng hôn có đẹp hơn bình minh không ? Nó có ấm áp như bình minh không , hay là cô đơn lạnh lẽo như hoàng hôn?

- Sao cô lại hỏi vậy ? Tôi thấy bình minh hay hoàng hôn đều như nhau ... Nhưng tôi không thích hoàng hôn vì nó có nghĩa là kết thúc một ngày . Nó mang trong mình cả niềm vui lẫn nỗi buồn của con người . Có người con gái đã hỏi tôi bình minh đẹp hơn hay hoàng hôn đẹp hơn ? Tôi nói cả 2 đều đẹp và ấm áp nhưng dỗi đã hết .

- Nhưng tôi lại thấy rằng như thế là hết , người mà tôi từng coi là cha giờ thì ... hừ , ông ta nói con như hoàng hôn đẹp và quyến rũ ... nhưng giờ ông ta lại nói rằng đứa con ngoài dạ chứa của ông ta là bình minh ấm áp và đáng yêu còn tôi là hoàng hôn lạnh lẽo . Nếu như lời anh nói là hết thì đó chưa phải tận thế , có lẽ tôi hiểu được một phần lời anh nói .

- Cô ... >

Và đoạn tin nhắn ấy kết thúc từ đây , nó không trở lại tin nhắn của hân nữa . Nó chỉ nhìn ánh hoàng hôn len lỏi còn sót lại dỗi đứng lên bước đi trong thâm lặng . Hân thấy vậy , suy nghĩ hồi lâu dỗi quyết định hỏi nhỏ và Moon .

Trong lúc này bên bàn nhỏ và Jun , nhỏ đang làm đồng hồ đồng và công việc của tập đoàn . Thế nên nhỏ cần được yên tĩnh một chút , nhưng con người kể bên , người nói lời yêu nhỏ đang cười đùa với đám hám trai . Nhỏ liếc nhìn anh , và cảnh tượng thật là ... người con gái với mái tóc kia chính là Mai Ly đang ngồi trên đùi Jun , ôm anh rất thân mật . Nhỏ nhìn mà tâm trí như rớt xuống địa ngục , thật không thể tin được vào mắt mình nữa . Nhỏ nắm chặt cây bút chì , nắm chặt đến nỗi cây bút chì đã gãy từ lúc nào ... một tiếng " RẮC " đủ lớn khiến cho cả lớp phải im lặng . Trong sự lặng im ấy , người con gái đang giơ cười kia , một lần nữa thấy nhói đau . Nhỏ đứng bật dậy , bước đi thật nhanh .

- Này mấy đứa , anh mang tài liệu của lớp đến nè ! Ra lấy đi ...

Vô tình đụng phải Ken đang mang tài liệu lên cho lớp thấy nhỏ đang chạy về phía mình định hỏi nhỏ tại sao nhưng nhỏ lại đâm sầm vào anh . Đồng tài liệu bay phấp phới trong không gian , nhỏ quay lại nhìn Jun lần nữa , ánh mắt chất chứa sự phẫn nộ và sự căm ghét nhưng cũng ẩn chứa sự trù mến mà nhỏ dành cho Jun .

" Có lẽ tôi yêu anh dỗi ! " Cười khẩy một cái , dỗi chạy biến

- Jun , có lẽ em nên buông ra đi được dỗi đó . Moon em đi xem Saphia đi ? Chưa biết chừng con bé lại dùng thuốc thì sao ?! Kai ra giúp anh , anh có việc thông báo cho lớp . - Ken lạnh lùng nhìn Jun dỗi quay qua nói với Moon và Kai

- Em xin phép ! - Moon đứng dậy

- Nhớ đưa cả Chi Băng và Saphia về dùm anh ... nhiều việc cần 2 đứa nó . - Ken nhìn Moon giọng nói ôn nhu nhưng chứa đựng sự quý mến . - Còn em , Jun ... giờ em muốn bị đuổi ra khỏi lớp với Mai Ly hay là ngồi yên ngấm nghĩ chuyện mình làm

- Em ... Em biết dỗi . Em xin lỗi ! - Jun hối hận

- Không phải xin lỗi anh mà xin lỗi Như Ngọc thì đúng hơn . Mai Ly về chỗ . - Giọng nói cương quyết mang đầy sức nặng trong lời nói của Ken

- Vâng ! - À Mai Ly thôi mặt , chạy lẹ về chỗ

10' sau

- Hai , tại em vào lớp được không ? - Nó giọng ấm áp nhìn Ken mà mắt dưng dưng sắp khóc , mếu máo chả khác nào con nít.

- Em vào đi !

- Saphia đã về nhà trước , nó không cầm ô và đã đi mưa về nhà dỗi . - Moon nói với Ken dỗi về chỗ

- Ủ . Hôm nay anh đến với tư cách là đàn anh cũng là Chủ tịch Hội Học Sinh của trường ; ngày mai lớp 11A1 VIP và 12A1 VIP sẽ đi du lịch cùng nhà

trường , nơi chúng ta đến sẽ là Nhật Bản . Hãy chuẩn bị thật tốt cho chuyến đi , giờ người phụ trách lớp sẽ phát cho các em ; hẹn gặp các em ngày mai tại sân bay lúc 6.00 . - Nói dỗi Ken bước ra khỏi lớp

Mưa rơi dỗi dỗi ! Tí tách , tí tách ... êm êm , nhẹ nhàng làm sao . Mưa , một giọt , hai giọt sao lại dịu êm thanh mát đến thế chứ ?! Hay vì hôm nay chức nữ lại nhớ ngưu lang nên đã khóc dòng dãi , nước mắt thanh khiết kết tinh từ trời đất . Đẹp nhưng buồn thì sao vui nổi . Nước mắt hòa tan trong mưa khiến nó cũng trở nên chua chát làm sao . Đi trên phố như vậy với tâm trạng rỗng tuếch , nhỏ đang tự suy nghĩ xem mình làm vậy có đúng không ? Hay nên buông tay cho dỗi . Hai chúng ta làm sao có thể cơ chứ ?!

" Hai ta không duyên không phận sao có thể yêu nhau ! Nghĩ lại thì , Như Ngọc mày điên dỗi ! "

Biệt thự Black Roses

- Moon , cậu chắc rằng Ngọc Ngọc sẽ về bây giờ chứ ? - Jun sốt ruột đứng ngồi không yên . (tg : Jun gọi Saphia là Ngọc Ngọc vì từ Ngọc có nghĩa là tươi sáng , tinh khiết và quyến rũ như những loài đá quý hiếm , Saphia sinh vào mùa thu nên Jun gọi là Ngọc Ngọc sẽ có nghĩa là Viên Ngọc Của Mùa Thu Xanh Biếc)

- Mày ngồi xuống đi , do mày chứ tại thằng nào . Ghét tụi hám trai cứ thích lấy mấy ả làm bia , giờ chuyện nó mới phức tạp . - Hấn cau mày nói với Jun

- Chi Băng đâu thế ? - Kai nhìn ngó dỗi nói

- Snow á ? Thành thật xin lỗi nha , quản gia và người hầu Saphia cho nghỉ hết đi du lịch dỗi . Nên hôm nay đến phiên Snow nấu cơm mà . Nó không ăn quen đồ VN lắm nhưng không hẳn nó không ăn được . - Moon cúi húi lấy nước cho tụi hấn

- Không quen ư ? - Hấn chau mày , ánh mắt hoài nghi nhìn Moon

- Vì ba của Snow là người Việt Nam , nó mang hai dòng máu , mẹ nó là người Anh mà . Với lại nó chả được hạnh phúc gì nên nó không có chút gì ấn tượng về cha nó; về VN nó chỉ làm để trả thù mà thôi . - Moon nhẹ nhàng nói

- Trả thù ? - Kai khó hiểu nhìn Moon

- Ra ngoài dỗi nói nhé . Ở đây không tốt để nói . - Moon đứng dậy bước ra vừa , cũng không quên quay lại nhắc Jun . - Mà nè , cậu lên phòng của Saphia ý , phòng thứ 2 tầng 3 , căn phòng màu hồng phấn nhá .

- Ừ .

Vườn hoa

- Trả thù là cách nó trả đũa cho những gì người mà nó từng gọi là cha , ông ấy bỏ mẹ con nó và anh Bảo khi nó 10 tuổi ở bên Anh . Ông ta ngoại tình và đưa đơn ly hôn vào sinh nhật của nó . Thực ra nó từ nhỏ cũng chẳng khác nào đứa bé không cha , ba mình thì tình tứ với người phụ nữ khác cũng không thèm ngó ngang tới nó , những lúc mẹ nó bị đánh thì chính nó là người can và cũng là người chịu đánh . Nên nó hận ông ấy lắm ! - Moon nói

- Mẹ của cô ấy là ai ? - Hấn tò mò liền hỏi Hudson Michelle Elena

- Mẹ của Snow là Hudson Michelle Elena , Nữ hoàng đương thời hiện tại cũng chính là cháu gái của Bộ trưởng Ngoại giao Nước Mỹ . Ông nội của Snow là nhà tỉ phú nổi tiếng nhất TG .

Hấn há hốc mồm , nhìn Moon với sự ngạc nhiên khó lòng hiểu được . Tại sao ? Tại sao một người như nó mà hấn lại không thể tìm ra được lí lịch khủng khiếp như vậy được chứ ? Sau này cô ấy sẽ là Tân Nữ Hoàng Anh người có địa vị lớn hiện tại trên TG . Hấn miễn man suy nghĩ trong đồng hồ hỗn độn trong lòng .

- Mọi người , vào ăn đi ! - Nó bước đến nhẹ nhàng lên tiếng

- Ừ . - Kai và Moon đồng thanh dỗi cùng nhau vào trước

- Anh không định vào sao ? Tôi đi trước . - Nó quay lưng bước vào nhà

- Nè , Chi Băng ! Em có giấu tôi chuyện gì không ? - Hấn bắt giác đứng dậy đứng trước mặt nó

- Tôi và anh thì liên quan gì tới nhau . Nếu có gì thì tôi cũng không có gì phải nói với kẻ cường hôn tôi . - Nó lạnh lùng đáp

- Em ... thôi vào trong đi . Tôi sẽ xử lí em sau . - Nói dỗi hấn kéo tay nó vào nhà

Thời gian trôi nhanh quá nhỉ !? Mong sao nó ngừng lại để nước mắt đừng rơi

5.30

Biệt thự Black Roses

Nó đang ở trong bếp làm điểm tâm sáng cho tụi hần và 2 con bạn để lên đường đi du lịch . Đêm qua nó không ngủ tẹo nào , bác sĩ đã khuyến cáo nó không được dùng thuốc ngủ nhiều nữa; như vậy sẽ hại sức khỏe của nó . Nên sớm nay nó dậy sớm nhất nhà kể đó là nhỏ .

Nhỏ đêm qua mới về , lúc vào phòng đã thấy Jun ngủ ở trên giường ; biết chắc là Moon bảo anh ta lên nên nhỏ cũng chả đã động gì , liền thay đồ đi làm việc . Nhỏ làm mọi thứ rất khê khàng để Jun không tỉnh giấc giữa chừng . Đồ đạc của Jun nhỏ cũng sắp xếp gọn gàng hết dòi . Từ sau bữa ở cánh đồng hoa bất tử , nhỏ thay đổi tính cách hần , trở nên dịu dàng lạ thường , tính cách nhí nhảnh đáng yêu vẫn luôn hiện hữu nhưng mà khi ở với tụi nó . Nhỏ cũng khác lắm nhiều hơn .

- Mọi người dậy dòi sao ? Ăn sáng đi dòi đi . - Nhỏ cười tươi rói khi nhìn thấy tụi hần và Moon xuống

- Saphia , đêm qua mày lại làm việc sao ? Tao thấy đồng tài liệu , hộp đồng mày làm xong để ở bàn tao . - Moon lấy cốc sữa nhẹ nhàng nói

- Ủ , tao làm xong dòi ! Chăm chỉ quá ha ! - Nhỏ nói giọng đáng yêu , đôi mắt như biết cười khiến Jun hơi lạc nhịp

- Ăn nhanh đi . Chúng ta sẽ xuất phát lúc 5.45 . - Nó nói dòi còi tạp dề ra bước lên phòng

Sân bay Nội bài

5.50

Sân bay rộng lớn đầy đặc người qua lại , tấp nập và hối hả . Nhưng khi tụi hần và tụi nó bước vào . Như có ngôi sao điện ảnh , tất cả con gái dù xấu hay đẹp , dù già hay trẻ (trung niên ý) đều ủa đến chỗ tụi hần . Với tốc độ kinh hoàng , các bà chị chần đang lao đến chỗ tụi hần như thấy vàng . Tụi nó nhìn mà mặt tối sầm , u ám như không có sự sống tái diễn . Tụi hần phải gọi cả vệ sĩ riêng ra để ngăn lại , thật kinh hãi

- Anh đẹp zai ooooooooooooo..... em yêu anh ! - Một bà cô to béo chạy lại phía hần lao như bay , khiến hần sợ hãi không kịp quay người .

- A - Hần ngã xuống đất trên người là bà cô to béo mặt thì chất tấn phần đang chu cái mỏ đồ chót định thom vào mặt hần thì...

- Này chị , chị đang làm gì chồng em thế ? - Nó ánh mắt chết người lạnh băng , nhìn người đàn bà đag nằm lên hần,giọng nói lạnh tanh không có độ ấm

- Chồng ??? - Nhỏ , Moon , Jun và Kai đồng thanh

- Làm gì mà dữ thế ?! Hôm qua là đáp cưới của tụi mình mà , đi dự mà không nhớ gì S.A.O ? - Nó gằng chữ cuối để nhắc nhở tụi nó

- Cái gì ??? Tại sao anh đẹp zai này lại là của cô , anh là của em nhỉ ? - Bà ta vẫn cố bám dính lấy hần không buông .

- BÀ TRÁNH RA KHỎI CHỒNG NGAY LẬP TỨC !!! - Nó tức giận ánh mắt tóe lửa nhìn bà ta . Khiến bà ta sợ hãi mà chạy mất dép

Và những tiếng xì xầm từ đám fan nhỏ nhăng kia

- AAA ... Anh đẹp zai có vk dòi sao ? Tiếc nhỉ , con nhỏ kia cũng có xinh đẹp gì đâu mà làm giá .

- Đúng đó ...

" AH-269 flights from Vietnam to Japan prepares to take off hope of opening up to the aircraft departure \" (Chuyến AH-269 từ Việt Nam đến Nhật Bản chuẩn bị cất cánh mong hành khách lên máy bay để khởi hành)

Vù.....ù....

Trên máy bay ...

Vừa mới lên máy bay nó chọn cho mình chỗ gần cửa sổ , nó thích nhìn mặt đất như nhỏ đi , cảm giác như thật rộng lớn biết bao . Nó chỉ uống cappuccino mà không gọi gì tai đeo phone nghe nhạc . Hần thấy vậy liền lại chỗ nó ngồi , quay qua nhìn nó trù mến lạ thường .

Còn nhỏ lên máy bay một cái nhỏ đã ngồi nghịch linh tinh và gọi đồ ăn quá trời , tay thì làm việc với đồng giấy tờ lằng nhằng ; mà miệng thì cứ vận động liên hồi . Jun lại gần nhỏ , và thiếp đi lúc nào không hay . Có lẽ do mệt quá mà Jun ghé đầu vào vai nhỏ như thể nói rằng : \" Tôi mong em cho phép tôi được dựa vào \" vậy . Nhỏ ban đầu có chút ngượng ngùng dòi sau đó lại thành sự hạnh phúc như biển . Nhỏ ngắm nhìn gương mặt kia mà tim cũng nhói đau . Nụ cười vụt tắt , tim thì cứ nức mà lòng tin thì đã hết .

Moon thì im lặng , sự im lặng này khiến cho Kai bên cạnh cũng cảm thấy không thoải mái tẹo nào . Bất giác lên tiếng :

- Như Nguyệt , em sao thế ? - Nhìn Moon hồi lâu (tg : aidaaaaaa ... mới quen nhau 1 tý mà đã em dòi à .. chẹp chẹp)

Im lặng im lặng ... và vẫn im lặng ...

Chỉ có sự nhón nháo của bọn trong lớp còn câu trả lời đáp lại không có một tiếng ; Kai buồn tủi nhìn Moon mà không thể cất thành lời ...

Và thế là sau 5 giờ 30 phút thì tất cả tụi nó và tụi hần cùng đoàn của trường đã xuống đến sân bay quốc tế Tokyo .

"AH-269 flights from Vietnam to Japan of preparing forward landing seatbelt opening to the crew landed safely." (Chuyến AH-269 từ Việt Nam đến Nhật Bản chuẩn bị hạ cánh mong hành khách thắt dây an toàn để phi hành đoàn hạ cánh an toàn .)

- Các em , hôm nay chúng ta sẽ ở khách sạn Keio Plaza Tokyo ! Hướng dẫn viên sẽ dẫn các em đi tham quan ngày mai . Bây giờ hãy nhận phòng và lên nghỉ ngơi ăn nhé ! - Giọng nói trong trẻo của cô hiệu phó vang lên . - A ! Nhưng cô xin thông báo chúng ta sẽ phải ngủ chung với nhau 1 nam 1 nữ . Vì khách sạn đã hết phòng 2 giường . Chia khóa đây !

- Ế !!! Chán quá haaaaaaa....

Nó nhận được chìa khóa phòng 202 , nó kéo đồ lên và mở cười ... Nó nhìn thấy một khung cảnh mở ra trước mắt nên . Nó mắt lonh lonh nhìn cảnh sắc trước mắt mình . Đang thì

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Công Chúa Kiều Ngạo Và Tư Đại Hoàng Từ Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Ngày Cuối Thu Vui Vẻ

Nó đang giương đôi mắt lục bích kia nhìn cảnh sắc trời đêm ở Nhật Bản . Nó nhắm hờ đôi mắt , hít một hơi thật dài để hưởng thụ bầu không khí trong lành trái ngược với ở trường một bầu không khí ngột ngạt đến ngột ngạt . Nó nhìn bầu trời đầy sao , ánh mắt chất chứa nỗi niềm .

- Haizzz ... - Lại một tiếng thở dài phát ra từ nó ...

- Tiểu thư lạnh lùng mà cũng thở dài sao ?! Cảnh tượng khó thấy nhà ... - Hấn dựa vào tường nhìn nó cười tà mị

- Anh... - Nó nhìn hấn , ánh mắt hăng học

- Tôi sao ? Tôi được phân với cô một phòng , nếu như không thích thì cô cứ tự nhiên mà đi thôi . - Hấn cười tà mị nhìn nó

- Xin lỗi ! Nhưng tôi không có ý định đó . - Nó lạnh lùng đáp

- Good ! - Hấn cười dõng dạc tự nhiên nhảy lên giường

- Này anh , con gái còn ở đây đó . Lịch sự một chút đi chứ ! Với lại anh ngủ ở sofa đi . Tôi ngủ giường một mình quen rồi không quen có người khác nằm chung . - Nó khó chịu

- Ô hay ... giường là của chung tôi nằm là việc của tôi . Cô không thích nằm chung thì ra sofa mà nằm . - Hấn vẫn dương dương tự đắc

- Anh... - Nó chưa nói hết câu đã bị hấn kéo tay đè xuống giường , 1 thân hình cao lớn , hoàn mỹ và 1 thân kiều nữ diễm lệ đang gần như hòa vào nhau ; ánh tà chiều tối đang che phủ bầu trời , một bầu nhiều sao biết bao ...

Hấn đang nhìn nó , nó cũng nhìn hấn . Bốn mắt nhìn nhau không lay động , gió thoảng thoảng thổi nhẹ ; chiếc rèm màu kem sữa bay bay tạo nên khung cảnh thơ mộng ... Có vẻ như hấn và nó như trời xe duyên định phận , hấn nhòe miệng cười , nụ cười mím đầy ẩn ý .

- T...thả tôi ra ... - Nó sau một hồi dờ dại đã định thần lại và nhanh chóng vùng vẫy .

- Bướng bỉnh thật ! Tôi thích ở em điều đó ... hừ ... - Hấn vẫn cầm chặt cổ tay nó không buông , cổ tay nó ửng đỏ lên khiến cho cảm giác đau đớn chảy dọc cơ thể khiến nó nghiến răng ken két .

- Buông...ng ... buông ... ta..y ... r...a ... - Nó đau đớn kêu lên

Và một nụ hôn đã được đặt lên đôi môi kia , nụ hôn nhẹ nhàng như gió thoảng ... mùa này ở Nhật Bản đang sang đông nên những chiếc lá úa vàng cứ theo gió rơi nhẹ trên thềm trước ban công nhẹ nhàng... nhẹ nhàng rơi xuống ... Nụ hôn ấy đủ độ ngọt và quá đối trêu mến ... ánh mắt nó mở to nhìn hấn đôi mắt nhắm hờ để mặc cho hấn hôn mình . Và thiếp đi trong nụ hôn ấy!

- Vậy là em cũng yếu đuối vậy thôi . Nhưng anh không biết em có chấp nhận sự bảo vệ và niềm tin của anh không ? Anh chỉ biết ANH YÊU EM THẬT ĐỒI ! - Hấn ôm nhẹ nó trong lòng và đặt nhẹ nó lên giường dõng dạc nằm theo . Hấn nhẹ nhàng để nó gối đầu lên tay hấn , dõng ôm nó thật chặt trong vòng tay ấy như thể khi tỉnh dậy sẽ mất nó .

Cảm giác lo sợ ấy cũng giống 2 năm về trước , cũng chính tại thời điểm này ở một nơi khác người con trai ấy đang vui sướng trong cái hũ bát hạnh phúc viên vông kia thì người con gái anh yêu đã rời xa mãi mãi . Chỉ vì biết rằng anh sẽ chẳng còn gì khi yêu cô nên cô gái đó chỉ để lại mảnh giấy ghi rõ : " Chúng ta không hợp nhau em sẽ ra đi " . Không lấy lời yêu thương chỉ có mảnh giấy lạnh căm , và nỗi đau đớn đến cực điểm của anh . Người con trai 2 năm đau đớn chính là hấn . Ai mà ngờ Ông Hoàng của giới kinh tế TG lại từng trải qua cái việc mà nam thanh ở tuổi còn mới non tơ tình yêu học trò lại

wướng bận cơ chứ . Hắn là hắn đã đau lắm ! Một cái cảm xúc mà công tử hào hoa trước kia chưa từng có . Hắn chưa bao giờ rung động trước một cô gái nào nếu có chỉ là thú vui qua đường cho là có thôi . Vậy mà chỉ vì một đứa con gái nhìn bề ngoài không mấy ấn tượng nhưng cũng gây cho hắn không ý sự chú ý nhưng không ngờ cô ta chỉ yêu hắn vì tiền vì cái bề ngoài chứ chả biết cái quái gì về hắn cả .

Khiến hắn yêu cô ta đến say đắm , không nghe lời can dự gì của ba mẹ ; kết cục đã rồi cô ta bỏ đi vì chẳng được lợi lộc . Vậy tại sao hắn lại còn thương tiếc cô ta làm gì chứ ? Đó là câu hỏi trước kia của hắn luôn đặt ra khi nhìn thấy đứa con gái nào muốn lại gần yêu đương hắn . Nhưng giờ , khi gặp nó lần đầu hắn đã có ý nghĩ rằng sẽ trả thù tận gốc những đứa con gái nào ra về ta đây để gây ấn tượng với hắn . Nhưng khi biết được con người thật của nó , hắn lại có 1 chút cảm xúc thương hại nhưng rồi cũng vụt tan biến . Hắn mới nhận ra rằng hắn yêu nó từ lúc nào không biết , chỉ biết rằng rất muốn gần nó , muốn chọc ghẹo nó và muốn được hôn nó mỗi ngày . Nhưng hắn vẫn sợ rằng sẽ lại mất nó lần nữa , nó sẽ bay theo làn gió đi đến một nơi thật xa .

Sáng sớm hôm sau ...

Đại sảnh khách sạn

- Các em hôm nay chúng ta sẽ đi thăm quan Tokyo . Hãy chia theo nhóm và tham quan và đứng 10.00 có mặt ở nhà hàng của khách sạn nhé ! - Giọng vang oanh của cô hiệu phó vang lên

- Chúng ta đi thôi ! Tao biết một quán ăn ngon ở Tokyo đó , chỉ là quán ăn nhĩ nhưng mà ngon lắm . - Nhỏ hí hửng cầm tay nó kéo kéo

- Quán ăn ??? - Kai và Jun đồng thanh

- Ủ ! Ở Tokyo có nhiều quán ăn ngon lắm , Moon nhi ? - Nhỏ nhìn qua Moon

- Ủ . Đi thôi . - Moon cùng nó và nhỏ . Cả 3 cầm tay nhau sải bước trên con phố đông đúc của Tokyo .

Nuộm nợp qua lại là hàng triệu con người đang hối hả hòa nhịp vào cuộc sống hiện đại ở nơi này . Họ như ẩn vào nhau , lép mình vào trong dòng công việc chất đầy thành núi . Chỉ làm việc và làm việc , nó nhìn họ mà chỉ cười một cái đầy giả tạo . NÓ nghĩ sao không thu mình vào một góc ngắm lại cuộc sống xem thế nào ?! Hay chỉ thả ga với những thứ chả bao giờ tồn tại ở cái thế giới đầy sự dối lừa như vậy . Sao không ngắm mình trong gương và xem lại hôm nay mình làm được điều gì thực tế trong cuộc sống này không ? Nó tự thầm nghĩ vậy .

- Xin lỗi cô nhưng tôi không hiểu cô nói gì ... - Xa xa có một cô gái dáng người nhỏ nhắn đang khó xử và luống cuống khi người bán hàng kia đang có nói gì đó .

- Okusama, anata wa sono kosuto 10-en o kau yoyū ! (Thưa cô , cô mua cái đó giá 10 yên) - Người bán hàng đang nói bằng tiếng Nhật

- Cô ấy nói em rằng là em nên trả tiền cho cô ấy là 10 yên - Moon nhẹ nhàng lên tiếng .

- A ... đây ...- Cô gái kia lấy trong túi ra tờ 10 yên đưa cho chủ cửa hàng

- Kanojo to kanojo no hanbai no shigoto o nayama sete mōshiwakearimasen (Xin lỗi vì em ấy làm phiền đến công việc bán hàng của chị) - Moon lên tiếng ánh mắt dịu dàng

- Sore wa anata no jousei ga Yoshida tashikani daijōbudesuda baai wa, daijōbudesu. (Không sao đâu , nếu là bạn của tiểu thư Yoshida thì chắc chắn không sao .)

- Arigatō (Cảm ơn) - Moon cười tươi dời rời đi với con mắt ngưỡng mộ của nhiều người

- Cảm ơn chị rất nhiều ! - Cô gái kia lên tiếng

- Không có gì . Em hãy về đi nhé . - Moon tạm biệt cô gái nhỏ kia dời quay qua tụi hắn

- Tiếng Nhật !!!!! - Hắn và Jun đồng thanh khi thấy cảnh tượng trước mắt

- Đi thôi ! Tao đói rồi . - Nhỏ cười tươi rồi kéo cả lũ hòa nhập vào đoàn người hối hả qua lại

Ánh sáng mặt trời len lỏi qua đám mây trắng như kẹo bông kia , bầu trời cao hơn có chút lạnh mà cũng có chút ấm . Một ngày của cuối thu thật đẹp !

1 . Phạm Tú Anh /Sarah/ : Nữ diễn viên 18 tuổi nổi tiếng trên TG , con gái của trùm mafia khét tiếng ở Hồng Kong và Mỹ . Mẹ là chủ tịch tập đoàn thời trang lớn t2 TG .

Ngoại hình : mái tóc nâu đậm óng mượt , da trắng bóc như tuyết , đôi mắt ánh huyền tuyệt đẹp tinh anh , nét ngài nở nang , đôi môi hồng tươi . Tuyệt sắc giai nhân mới có .

Tính cách : dịu dàng như gió , ấm áp như nắng ; đáng yêu và duyên dáng là bản tính trời sinh của cô .

IQ : 300/300 . Giỏi diễn xuất , bắn súng giỏi , đai đen Karate . Nữ công gia chánh đã ngấm vào máu

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Công Chúa Kiều Ngao Và Tứ Đại Hoàng Tử Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 14: Em Yêu Anh , Khôi Nguyên ! Đừng Bỏ Em Lại !\ . Đau Đớn , Giằng Xé Là Những Gì Nó Có

Mặt trời đã khuất sau núi , những tia nắng yếu ớt cuối cùng đã ngừng chiếu . Cuối cùng nó hắt lên bầu trời một mây đỏ rực cuối chân trời rồi vụt biến mất một cách nhanh chóng . Nhanh , nhanh đến mức để lại trong lòng người sự nuối tiếc , một mảng trời của màu máu .

Đêm tối rồi , nó đen thui nhĩ ? Không một bầu trời tuyệt đẹp , ảo ảnh như 3D vậy . Nó chiếu lên những vầng hào quang nhỏ bé chỉ yếu ớt phát ra cho riêng nó nhưng lại tạo nên bức tranh ánh sáng muôn màu muôn vẻ trên bầu trời , những lốm đốm ấy người ta gọi là sao . Hay là những cặp uyên ương hay thay nhau nói rằng đó là trái tim của những cặp tình nhân đã thăng trầm trải qua mọi khó khăn , giông bão để đến với nhau và rồi họ đã hóa thành những đốm nhỏ . Cũng đúng thôi mỗi khi thấy một vì tinh tú thì nào đó , người con gái duyên dáng ấy cũng nguyện ước cùng nước mắt hòa tan vào lời nguyện rồi cũng bay theo gió . Nó đẹp nhưng buồn lắm !

Nhỏ lại ngồi ngâm nga đọc cuốn sách ghi những điều vô cùng đơn giản về những ngôi sao xa xôi kia . Nhỏ ngược lên trời , vô thức đưa cánh tay vươn tới bầu trời kia, nhỏ tự hỏi rằng sao nó xa quá vậy ? Xa quá , xa cách như nhỏ và Jun bây giờ vậy . Nhỏ không thể hiểu lòng mình đang muốn gì nữa . Nhỏ muốn yêu Jun nhưng lại sợ mất Jun như mất anh Minh 1 lần nữa . Nhỏ muốn thổ lộ nỗi lòng này lắm . Nhưng sao mỗi lần muốn nói , cổ họng lại ứ đọng lại những điều đó như thể chúng đang biểu tình rằng : \" cô sẽ hại chết anh ấy mất \" và cũng mỗi lần như thế nhỏ lại thấy mình thật tội tệ .

Cổ cười mà sao nước mắt vẫn cứ rơi , sao nó không tuôn trào ngược vào trong . Sao không cho cái lòng trống trải kia ngập nước đi để cho nhỏ khỏi phải chơi voi giữa đồng câu hỏi hòa lẫn nước mắt kia .

- Làm sao ? Làm sao em có đủ dũng khí để nói yêu anh đây ? Minh ơi , em vô dụng lắm đúng không ? Chỉ vì một phút lầm lỡ của em mà em mất đi anh và nhiều thứ quý và giờ tình cảnh này đang lặp lại và sẽ không dừng lại nếu như em không tiếp nhận . Nếu em nói yêu thì anh có hận em không ? Có cướp anh ấy khỏi em không , Minh ? - Nhỏ nói , giọng run run , nước mắt chảy ròng ròng trên đôi má ửng hồng kia ; nhỏ đau lắm ... đau đến nghẹn thở

\" Tại sao ? Tại sao em không gạt bỏ cái sự sợ hãi vô cớ ấy đi chứ ? Em chỉ cần đến bên anh thôi mà , chỉ cần anh và em thì chúng ta sẽ không xa cách ... không bao giờ \"

Jun nhìn nó khóc mà lòng thất lại tay nắm chặt thành nắm đấm . Nỗi kìm nén đã lên đến cực điểm . Anh đấm mạnh vào tường và quay người bỏ đi . Chạy thật nhanh xuống đại sảnh và ra khỏi khách sạn phóng chiếc siêu xe đi mất hút .

Anh thật là điên mất đời . Tại sao , tại sao cô ấy không yêu anh ? Sao không vứt bỏ nỗi sợ hãi ấy mà đến bên anh . Anh yêu cô ấy . Yêu đến điên dại . Anh đã biết rằng yêu cô sẽ đau lắm nhưng cô là cuộc sống mà mong muốn , là báu vật mà anh muốn có muốn yêu thương . Anh muốn cô đến phát điên vậy mà cô lại tránh mặt anh . Bao nhiêu đêm anh chỉ dám nhìn nó . Chỉ tự nhủ rằng một ngày nào đó cô ấy sẽ yêu anh say đắm sẽ không bao giờ xa lạ nhưng giờ cái cảm xúc ấy đang dần vụt tan biến theo ngọn gió.

Rình Rình

- Alo ... - Nhỏ áp điện thoại lên tai tiện tay rót cốc nước ... - Cái gì ...

Leng Keng

Keng

Rầm

Chiếc cốc trên tay nhỏ rơi xuống sàn tạo ra âm thanh đồ vỡ nhỏ đứng hình khi nghe đầu giây bên kia nói . Kai đang cố gọi nhỏ nhưng chỉ nghe được tiếng đồ vỡ liên í ới gọi . Nhỏ đơ vài giây , nhỏ cảm thấy rằng cả thế giới đang sụp xuống trên lưng nhỏ . Nhỏ dựa người vào chiếc tủ bên cạnh , ngồi thụp xuống nhỏ như ngừng thở , mặt tái nhợt , hô hấp nhanh hơn toàn thân nhỏ run lên từng hồi . Nhỏ ngồi một lúc rồi bất giác chạy hồng hộc ra khỏi phòng ... nhỏ sợ lắm vừa rồi Kai gọi điện cho nhỏ nói rằng Jun đang nguy kịch do lúc đi xe đã bị xe tải đâm , nhỏ đã lo sợ điều đó từng đêm và giờ nó đã đến . Nhưng không phải như thế này , không phải .

Tại sao ông trời lại bắt công với người mà nhỏ yêu như thế chứ ? Sao ông trời luôn để họ ra đi khi mà nhỏ đang mong chờ họ sẽ luôn bên nhỏ mãi mãi . Nhỏ chạy mà hai hàng nước mắt cứ rơi chảy xuống hai gò má gầy gò của nhỏ dồi bay trong gió . Nhỏ sợ lắm sợ ! Rất sợ nhỏ yêu anh mà , tại sao nhỏ chưa nói lời yêu mà anh đã bỏ nhỏ lại như vậy chứ .

- EM YÊU ANH , KHÔI NGUYÊN ! ĐỪNG BỎ EM LẠI , KHÔI NGUYÊN ! - Nhỏ hét lớn trong nước mắt

Mưa rơi dầm , từng hạt nặng trĩu , rơi xuống bậc thềm đau đớn . Cái nỗi đau giằng xé lấy nhỏ khiến nhỏ chạy thật nhanh bằng đôi chân trần trên con đường xa tít tắp kia . Nhỏ không muốn , không muốn mất anh ... KHÔNG BAO GIỜ ...

Bệnh Viện Tokyo

- Watashitachiha, kanja no kanshi shimasu ! (Chúng tôi sẽ theo dõi tình hình của bệnh nhân). - Bác sĩ lên tiếng

- Un! Ishi, arigatōgozaimasu. (Vâng ! Cảm ơn bác sĩ.) - Kai đáp lời

- Nguyên ... Nguyên sao rồi ? Anh ấy đâu , anh ấy đâu rồi ? - Nhỏ chạy khắp phòng, giọng nói yếu ớt chạy lại phía chỗ tui hấn từ xa .

- Như Ngọc , cậu sao vậy ? Chân của cậu ... - Kai nhìn nhỏ với ánh mắt sững sờ , chân nhỏ đang chảy máu , máu rỉ càng lúc càng nhiều .

- Không sao đâu . Mình muốn gặp Nguyên . - Nhỏ chạy lại cánh cửa phòng cấp cứu

- Bình tĩnh Như Ngọc . - Hấn ngăn nhỏ lại

- BÌNH TĨNH CÁI GÌ CHỨ !? ANH TƯỜNG TÔI ĐỦ KIẾN NHÃN ĐỂ BÌNH TĨNH ĐƯỢC CHỨ ! - Nhỏ hét lớn , trong lòng sốt ruột

- Như Ngọc nghe rõ những gì mình nói nhé . Thằng Jun bị tai nạn lúc bị đâm vào của nó bị ảnh hưởng nặng , màng não bị tổn thương nghiêm trọng khiến các dây thần kinh cũng bị tổn thương . Nên giờ bệnh tình của nó không thể nào tốt hơn được . Bác sĩ nói khả năng sống của Jun chỉ có 0,1% sống thôi , còn 99,9% còn lại thì là phải do nó . Hôn mê sâu là tình trạng hiện tại của nó . - Kai nhìn nhỏ mà giọng nói lí nhí có phần thương tiếc

- ... - Nhỏ đứng hình , cổ họng ứ đọng , ánh mắt sững sờ kinh hãi ; nhỏ không tin vào những gì nhỏ nghe nữa . Gì chứ ? Tổn thương màng não nặng ư ? Hôn mê sâu ư ? Cái gì vậy trời ? Tại sao ? Tại sao , ông trời lại nhẫn tâm như vậy chứ ? TẠI SAO . - Tại sao ? Tại sao ? Tại sao chứ ? Tại sao ? ...
AAAAAAAAAAAAA ...

Nhỏ hoảng loạn , ôm đầu hét lớn ; đầu óc nhỏ chỉ nhìn thấy mờ mờ hình ảnh của anh , lúc anh cười lúc anh trêu đùa nhỏ . Nhưng giờ đây chỉ còn cái dáng người to lớn ấy nằm một chỗ như vậy chứ . Khóe mắt nhỏ tuôn trào càng nhiều nước mắt hơn . Roi xuống , lách tách rơi xuống sàn nhà . Nhỏ đang cố gào thét những sự ai oán trong lòng ra . Những người trong bệnh viện nhìn người con gái đang giằng xé bản thân kia mà ánh mắt cũng buồn theo , lòng cũng sầu theo . Nhỏ càng sợ hãi hơn khi người nhỏ yêu giờ không khác gì một cái xác chỉ thờ chứ không bao giờ mở mắt . Nhỏ càng sợ hơn khi từng ngày từng giờ thời gian của nhỏ và anh đang dần ngừng lại . Càng sợ hãi hơn khi nhỏ yêu anh nhưng người nhỏ yêu giờ còn đâu . Hấn và Kai thấy nhỏ vậy liền lại gần nhỏ , sau một hồi hoảng loạn tâm trí nhỏ xụi ngay tại chỗ . Tui hấn lo lắng bế nhỏ vào phòng hồi sức .

Còn ở một nơi khác , tại một vùng đất trống hoang vắng , đâu đâu cũng là núi và cây . Có một toáng người hùng hỏ vác dao , kiếm . Nhìn bọn chúng chừng vài trăm tên chứ không ít . Tên cầm đầu tiến lên phía trước , giọng hùng hổ lên tiếng :

- Nghe danh Nữ Hoàng Bóng Đêm đã lâu nay được gặp mặt .Nhưng thật không ngờ chỉ là con nhãi ranh vẫn còn hơi sữa. Hahaaaa....

- Haaaa... haha... - Bọn đàn em theo hấn cũng cười theo như hình bì nó và Moon

Tách !

NÓ búng tay một tiếng thật lớn , ngay lập tức đằng sau nó có hàng tá những bóng đen lần lượt xuất hiện . Nếu như nhìn mắt thường thì tính ra cũng hơn hàng nghìn tên . Họ đều mặt đồ đen và đeo mặt nạ có hình rồng , Moon vẩy tay về hướng bọn người kia . Chỉ trong vài giây con con tất cả những tên trước đó đang cười rõ to và hùng hổ lên tiếng giờ đã chết rất nhiều .

- Thiêu . - Một từ , chỉ duy nhất đúng một từ nhất ; cái giọng lạnh như tảng băng di động phát ra từ cái miệng nhỏ nhắn của nó thật là khiến người không rét mà chỉ trờn chán thôi .

Ánh lửa bùng bùng , những cái xác trông tro giờ đang được thiêu rụi trong ngọn lửa vô tình và tàn nhẫn của nó tạo nên . Nó luôn hiểu định nghĩa sinh tồn trong vòng luân hồi , nếu bọn chúng là sói ăn thịt người thì nó chính là rồng ăn thịt sói ; nếu họ là kẻ giết người không dao thì nó là bóng ma ám hại ngoài ánh sáng . Nó làm việc này chỉ vì gia đình nó , bạn bè nó và cho chính nó mà thôi . Leo lên chiếc xe phản phối lớn nó phóng nhanh đến bệnh viện . Ánh mắt nó không còn sự lạnh lùng nữa mà sự nuối tiếc cho đứa bạn thân đang đau đớn , dần vụt trong cái vòng luân chuyển của sự sợ hãi . Cuộc đời mà ông trời có nghe con người van xin đâu . Có lẽ thế !

....

- Hức ... hức ... tỉnh .. tỉnh dậy đi mà ... anh tỉnh dậy đi ... - Nhỏ khóc nức lên , tiếng nấc cứ mãi vang vọng trong căn phòng trắng kia .

Từ lúc tỉnh dậy đến giờ đã được 8 tiếng 12 phút 36 giây rồi , nhỏ không rời bước khỏi chiếc giường kia . Nhỏ luôn nắm thật chặt bàn tay kia áp sát vào khuôn mặt nhỏ . Nhỏ sợ rằng , lúc anh tỉnh sẽ không thấy nhỏ . Nhỏ đã khóc nhiều lắm đến nỗi bây giờ nhỏ không còn là một tiểu thư xinh đẹp nữa . Cần quái gì cái tiểu thư xinh đẹp kìa nữa chứ ... bây giờ nhỏ chỉ cần duy nhất đó là anh mà thôi . Dù nhỏ có xấu xí hay mập ú đi chăng nữa anh vẫn yêu nhỏ như thuở nào . Bây giờ , trong lòng nhỏ luôn tự nhủ rằng mình có thể vứt đi cái quá khứ đau buồn kìa để làm lại từ đầu rồi . Làm lại cuộc sống đầy màu sắc , thú vị mà không phải cái màu sắc của cuộc sống giả tạo .

Nhỏ đã nhận ra rằng nhỏ yêu anh , từ sâu nhất đáy lòng của nhỏ có một tia sáng ánh lên tình yêu mà nhỏ dành cho anh chỉ là nhỏ chối bỏ nó , chối bỏ vì cái sợ hãi vô hình kia thôi . Chính cái nhút nhát , vô dụng của nhỏ mà khiến anh phải lâm vào thảm cảnh này .

" Thà rằng người cho con vào dầu sôi lửa bỏng , thiêu rụi con thành cho còn hơn người để người con yêu phải sống trong đau đớn như thế này . Thà rằng người tai nạn lúc đó không phải anh ấy mà là con thì người sẽ vừa lòng chứ , còn hơn người để con sống trong cái bể đầy sự đau đớn này . Con yêu

anh ấy hơn bản thân con , cho dù trước đó con chối bỏ sự thật ấy nhưng như thế người xung không nên trừng phạt người con yêu chứ . ANH ấy là nhwunxg gì con có mà ... Tại sao .. Tại sao chứ?"

Nhỏ khóc mà lòng đang gào thét trách phạt ông trời . Đau đớn , giằng xé , sợ hãi là những gì nhỏ có bây giờ . Đau lắm , sợ lắm , thương lắm và cũng yêu lắm !

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Công Chúa Kiêu Ngạo Và Tứ Đại Hoàng Tử Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Hiểu Lắm Giữa Hai Người

Đã 10 ngày rồi , nhỏ không bước ra khỏi cửa phòng bệnh nửa bước . Nhỏ chỉ ngồi một chỗ với anh . NHỎ sợ lúc anh tỉnh lại nhỏ không có ở đó thì anh ấy sẽ đi mất . Nhỏ đã khóc liên miên mấy hôm và không đụng đến một chút thức ăn nào . Đó không phải nhỏ , đúng thế .. Lưu Như Ngọc một tiểu thư cao quý như nhỏ sao lại như một người đưa hồn như thế chứ . Khuôn mặt tươi cười , tinh nghịch đâu rồi ; thay vào đó giờ đây người con gái đó lại bờ phờ xác xơ , không có chút gọi là sự sống . Nhỏ khóc , lại khóc và khóc mãi . Tim nhỏ đau thắt lại đến ngẹt thở khiến nhỏ muốn chết cũng không được . Khóc mất tuôn trào , đôi má gầy gò , đôi môi tái nhợt . Thật khác xa với cái danh tiểu thư ... Cần quái gì cái gọi là tiểu thư đó nữa ? Dù giờ cho nhỏ hàng trăm hay hàng tỷ đồ hiệu nhỏ cũng không cần .

Nhỏ đã cầu nguyện , nhỏ xin Quan Âm Bồ Tát , cầu khẩn cái gọi là Ông Trời ấy để Jun quay trở lại bên nhỏ . Nhưng sao ước rồi cầu rồi mà anh ấy không về bên nhỏ ... tại sao lại bất công tàn nhẫn với nhỏ như thế chứ ?

" Tại sao lại để tôi phải sống trong cái biển đau thương này chứ ? Tại sao ông không nghe lời cầu xin của tôi , ông đã cướp hết những thứ mà tôi quý trọng giờ ông lại muốn người con trai mà tôi muốn tiếp nhận lần nữa sao ?! Đúng là tôi là đứa xui xẻo nên ông nội , ,bà ngoại và cả anh Minh cũng rời xa tôi nhưng tại sao ông không cho tôi một thứ để tôi được yêu thương cơ chứ ! Tại sao "

- TẠI SAOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO ? - Nhỏ hét lớn bàn tay nắm chặt đến nổi chảy máu

Ngoài hành lang tụi nó và tụi hấn đã nghe được tiếng hét ai oán ấy . Khi nghe nhỏ hét , nó đã bật tai lại và chạy biến đi . Hấn thấy thế cũng chạy theo . Mấy ngày qua tụi nó đã lo cho nhỏ rất nhiều vì đang ở nước ngoài nên tụi nó đã thông báo với nhà trường sẽ đưa Jun về VN trước cùng với nhỏ . Moon đã gọi điện cho ba mẹ của Jun và nhỏ , họ nói đang trên đường tới Nhật sớm nhất có thể .

Nó đã hằng ngày hằng giờ quan sát nhỏ , nó đã mệt mỏi và cảm thấy nỗi ai oán chất chứa quá nhiều trong lòng con bạn thân nhất . Nó ghét tiếng khóc của nhỏ , ghét cái câu hỏi tại sao của nhỏ ... và nó ghét cái tiếng hét đau đớn của nhỏ ... Nó ghét nhưng ghét trong nỗi buồn , ghét trong sự đau đớn của chính mình . Nó muốn cả thế giới này đều có sự lựa chọn và nó không tin vào ông trời cái đó là giả và mãi mãi cũng không hiện hữu.

Nếu có sao năm xưa khi đứa bé gái 10 tuổi ấy cầu xin , sao ông trời không đáp mà chỉ ban cho đứa bé đó sự tan nát của cái gia đình mục nát thối rữa ... Nó đứng trên tầng thượng , gió thổi lồng lộng ... Gió mang hơi hướng mùa đông đã thổi , phả vào khuôn mặt trắng ngần ửng hồng của nó . Se lạnh là những gì ngọn gió đó có , mỗi cuộc đời con người đều có một ngọn gió thổi qua thời gian . Thế nhưng đời làm sao mà toàn vẹn và hoàn hảo được .

Nó cộng hưởng của sự hạnh phúc , thương đau , nước mắt , nụ cười , đắng cay , đơn độc hòa quyện vào tạo thành hương vị cuộc sống . Nếu thiếu nó sao có thể gọi là dòng chảy của loài người . Yêu , giận , ghét , hận là những thứ cảm xúc luôn sống dậy trong lòng mỗi người . Nhưng mà cái nhân gian này cũng bất công lắm ! Nó chỉ cho ta thứ ta muốn trong thời gian ngắn khi ta không biết quan tâm tới thứ đó nhưng khi ta biết yêu , biết lo sợ thì ông trời lại cướp mất khỏi tay ta . Khiến cho nỗi đau đớn này sinh Như cảm giác tìm thấy lại không thờ được .

- Em định khóc cho tôi xem đấy à ? Hay là tự thuyết giáo bản thân nữa thế ? - Hấn thở hắt hắt dựa lưng vào tường

- ANH lên đây làm gì? Muốn thờ thì thờ đi tôi đi xuống . - Nó quay gót bước đi

- Này ... - Hấn gọi với theo

- - Im lặng

- Hoàng Nguyễn Chi Băng ... - Hấn gọi lớn

- ... - Vẫn chỉ là sự im lặng từ nó

- HOÀNG NGUYỄN CHI BĂNG EM CÓ NGHE TÔI NÓI KHÔNG VẬY ? SAO EM CỨ LẠNG TRÁNH TÔI VẬY ? - Hấn quát lớn , ánh mắt hằn học

- Tôi có nghe và tôi có lí do để không phải gặp và nói những lời vô bổ với anh . - Nó lạnh lùng đáp

Hấn sôi máu kéo tay nó , khiến nó ngã vào người hấn . Nó ngờ ngác nhìn hấn , còn hấn thì ánh mắt có chút tức giận cũng có chút vui sướng . Nó choáng tỉnh sau khi đơ vài giây , nó định đứng dậy thì bị hấn giữ chặt . Hoi thờ mỗi lúc một gần , nhịp tim của hai người mỗi lúc một rõ hơn .

Thình Thịch Thình Thịch ...

- Buông ra.... - Nó đẩy hẳn nhưng vô ích hẳn kéo tay nó vào trong ngực mình dúi ôm chặt
- Nằm im đi ... nếu em không muốn ai đó lên đây ... - Hẳn cưới flaf mị , dúi nhè nhàng vuốt tóc nó
- Th...ật.. thật k ? - Nó lo lắng , chỉ sợ rằng ai đó thấy sẽ gay to cho nó
- Ừ , thật mà . Ngoan nằm yên nha . - Hẳn dùng giọng nói dịu dàng nhất để nói với nó
- ... - Nó im lặng , không dám động đậy dù một chút .

Ánh tà chiều đã lên , một mảng trời màu hồng . Nhỏ và Jun đã lên máy để về Việt Nam . Còn Moon và Kai đang chuẩn bị ra khỏi bệnh viện thì...

- AAAAAA... Anh Kai , em Maria này ... - Từ xa có một người con , gương mặt thanh tú , dáng vóc như siêu mẫu , da trắng nõn , mái tóc vàng nâu tuyệt đẹp đang chạy lại phía Kai và ôm chầm lấy
- Maria ... Em về Nhật lúc nào thế ? Sao không báo anh ra đón ? - Kai đỡ cô ấy đứng dậy dúi nói
- Em á ? Em về hôm qua dúi ... hiii , em nhớ anh lắm ông xã ooooooooooooooooooooo ... - Cô gái đó ngân dài chữ cuối chữ cuối giọng nũng nịu
- Ông xã ??? - Moon ngạc nhiên khi nghe hai tiếng " ông xã " mà lòng Moon thất lại
- Yes ! Yes ! Yes ! Chúng tôi yêu nhau đó .. Mà cô là ai thế ? Sao lại ở cạnh anh Kai của tôi . - Cô gái kia nói năng hàm hồ , cơ mực truy ra xem Moon là ai
- Kai của cô ... ? - Moon nghe mà không nói nên lời chỉ lí nhí tự nói với mình .
- Không phải đâu , ,Như Nguyệt ! Cô ấy là em gái kết nghĩa với tôi , chỉ là bạn bè thôi. Cô đừng hiểu lầm nhé ! - Kai hết lời bào chữa , giải thích
- Nè , sao anh cứ phải giải thích với cô ta vậy ? Chẳng lẽ anh và cô ta - Cô gái đó chỉ chỉ Moon
- Không .. không phải , không phải như cô nghĩ đâu Maria ... Tôi xin phép . - Moon cúi chào dúi bước lẹ
- Như Nguyệt ... Như Nguyệt - Kai gọi Moon nhưng cô không đáp (đổi cách gọi Moon -> cô nhá)
- Kai - kun ... Kai - kun ... Đừng bỏ em mà ! - Cô gái ấy kéo tay không cho Kai đi

Sau khi bỏ đi khỏi bệnh viện , cô (Moon) đã chạy đến công viên gần đó , ở đây cũng có thể thấy sao băng nữa đó . Cô nhẹ nhàng lên thành xà ngang dúi ngồi đó , ngược lên trời nhìn thấy những vì sao , mà lòng cô tự hỏi : không biết sao lúc đó lại có cảm giác thật lạ . Cảm giác ấy khiến lòng ngực như có thất lại dúi lại dẫn ra khiến cho cô có cảm giác như hô hấp không còn . Người ta có hôn phu dúi sao ? Thật buồn cười làm sao !

" Haizzz ... người ta có thanh mai trúc mã bên cạnh , nguyện ước đôi bên đều tâm đầu ý hợp tại sao còn bấn duyên núi gót làm gì ? Như vậy là ngược đạo li s , là cướp chồng chưa cưới của người ta . Người ấy cũng đâu có cảm tình gì sao bản thân còn vương vấn ... Sao còn lằng nhằng không dứt dây tơ hồng ... "

Nói dúi , nước mắt ngấn lệ rơi dài cùng theo một giọng nói thân quen

- Như Nguyệt ... Nếu anh yêu em...

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Công Chúa Kiêu Ngạo Và Tứ Đại Hoàng Tử Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Ngạc Nhiên , Hạnh Phúc Và Rồi Là Đau Đớn . Người Con Gái Trở Về

- Như Nguyệt Nếu anh yêu em ... Em có muốn làm bạn gái anh không ?

Giọng nói ấy , hơi thở ấy và con người ấy đang nói với cô , ánh mắt ấy không ngừng nhìn về phía cô . Cô ngạc nhiên đến tột cùng và cảm giác hạnh phúc ấy đang dâng trào trong cô . Cô như vỡ òa trong lòng , cô chỉ muốn hét thật lớn cho cả thế giới này biết rằng người cô yêu đang đáp lại đáy lòng của cô .

- Em...

Giờ đây cô sẽ thành thật với mình hơn và đáp lại lời gọi ấy cô muốn được yêu thương như đã từng có ... không muốn cô đơn lạnh lẽo ...

- Kai-kun em có làm phiền không ? Em mới về muốn anh dẫn đi ăn tối . Đi thôi ! - Maria kéo tay Kai , trước khi đi ánh mắt đầy sự ghen ghét và như giết người ấy nhìn về phía cô .

- Maria ... Như ... Như Nguyệt ... - Kai bị lời đi không kịp trả lời gì

Họ đã khuất bóng sau ngọn đèn đường chỉ còn cô ngồi đó với nỗi đau đớn tràn trề; cái cổ cảm giác ấy là gì vậy là đau sao ? Ra vậy , ra là vậy họ đã có đính ước sao người ấy có thể yêu mình ?! Nghĩ lại mà thấy mình ngu ngốc đến đại khờ : \" Nếu anh yêu em \"

- Haha....

Cô bất giác chợt cười với nỗi đau này , \"Nếu\" cái từ nếu lù lù xuất hiện trong câu nói mà cô lại ngu ngốc không nhận ra ... vậy ra mình đang vào rừng mơ bắt con tuồng bở . Cười thôi nào ! Cô nhảy xuống và rời khỏi khu công viên , trong lòng tự nhủ rằng hãy cười lên vì cuộc sống này đầy niềm vui mà nhưng sao thứ nước này cứ rơi lã chã vậy . Sao nó mặn chát đến xé lòng , mặn đến cắt da , chát đến cay lòng . Cứ thế rơi ròng xuống theo đường khuôn mặt . Cô ngồi rục xuống , ôm mặt mà khóc trong lặng lẽ , âm thầm vậy thôi vì cô sợ sự thương hại .

- Em yêu anh ! Nhưng anh không thuộc về em , Tuấn Kiệt !

Sáng sớm hôm sau , nó và cô thu xếp đồ đạc trở về Việt Nam sớm hơn dự kiến đúng hơn là bỏ về không thông báo với nhà trường . Nó làm theo lời cô và cũng muốn trở về để làm cho xong cái gọi là trả thù ... nó đã theo dõi và điều khiếm việc tông âm thầm . Công ty của ba nó đang điều đứng vì rộ tin rằng tập đoàn mục nát ấy mua chức quyền và hối lộ quan chức , trốn thuế và dính dáng đến xã hội đen . Nó không nương tay và khiến cho bang đảng nhỏ bé cò chen chân của người đàn bà đem giết sạch không chừa bóng người .

Nó cũng đã sắp xếp đầu vào đó và mọi việc cũng hoàn thành , trở về lần này tại nó sẽ chia tay nhỏ . Nhỏ sẽ đưa Jun sang Mỹ điều trị một thời gian . Vả giờ chỉ còn nó và cô . Sẽ còn gì nữa đây ? Sẽ còn vui nữa không hay chỉ khóc lóc nữa thôi ?!

2 ngày sau

Trường Royal Silver

Lớp 11A1 VIP

Tại nó bước vào , 2 đứa mỗi người mỗi về . Nó đặt cặp xuống và bước ra ngoài mặc kệ hân đag gọi í ới phía sau . Còn cô thì không nói không chỉ đeo phone nghe nhạc không nói tiếng nào . Từ bữa đó đến giờ cô đã khóc nhiều lắm ăn uống cũng ít đi . Và cũng hạn chế ra ngoài ... Vì cô biết có một người luôn đứng ở ngoài đó đợi cô.

Rình Rong

- Các em hôm nay chúng ta sẽ có một bạn mới . Em vào đi .

- Hi ! Mình là Trịnh Ái Duyên mong mọi người giúp đỡ .

- Em có thể tự chọn chỗ

- EM muốn ngồi chỗ đó ! - Maria chỉ tay về phía chỗ cô , ánh nhìn của tất cả mọi người đều đổ dồn vào cô .

Cô ta tiến về phía cô vẻ kiêu ngạo của một tiểu thư danh tiếng . Cô ta nhẹ giọng , khẳng khái lớn tiếng nói

- Xin lỗi ! Chỗ này tôi ngồi rồi , cô đứng dậy cho . Một đứa nhà nghèo như cô mà cũng ngồi gần ck tôi sao . Đúng la đứa không mẹ nên nó thể đây mà . Sơ yếu lý lịch tôi xem của cô dôi . Mất mẹ nhà nghèo mà cũng làm giá ư ?

Giọng nói mĩa mĩa , xía xói xuyên thấu tâm can cô . \"Mất mẹ\" , một đứa mất mẹ ư? Thật nực cười ! Sao mất mẹ cũng có tội à ?!

RẦM

- IM NGAY CÁI MIỆNG C** MÁ CỦA CÔ LẠI ! - NÓ tức điên khi thấy cô ta xúc phạm Moon

- À , nhớ dôi . Thì ra là nhỏ ranh đây quyến rũ anh Kenvin đây mà nghe Mai Ly kể về cái danh vang dội của cô là tôi biết cô chỉ làm màu thôi . Một đứa không cha mẹ mang thai hoang nuôi anh em cô chắc cũng vất vả lắm nhỉ ?

BÓP !

RẦM

- Nghe cho kỹ những lời tôi nói đây . Thứ 1 , cô không có quyền lên tiếng xúc phạm bạn bè tôi . Họ ra sao , sống thế nào nghèo hèn mạt hạ thế nào đi chăng nữa cũng là con người là đồng loại như cô thôi . ĐỪNG cóa ra về cô là một người thanh cao . Thứ 2 ck cô ư ? Cũng đúng , ngây thơ , đáng yêu trong trắng thì cô diễn giỏi lắm ! Nhưng cái trò diễn kịch đó với tôi bé bằng con kiến . Thứ 3 nếu muốn được ngồi thì hãy ra chỗ anh ta mà xin xỏ . Tôi biết hai người đã đính hôn nên xin chúc mừng nhưng cách hành xử của cô khiến tôi rất là chướng tai gai mắt nên không dạy cô một bài học thì chắc cô cũng không nhớ đời . - Moon dùng ánh mắt lạnh tanh , giọng nói với âm vực khủng khiếp như tảng băng di động , hàn khí phả ra từ người cô không ít dù nhiều cũng là hàn khí từ

- Maria - Kai ngạc nhiên nhìn người con gái rom róm nc mắt kia với ánh mắt lửa giận ngùn ngụt .

- Quên nữa , lí lịch tiểu thư của cô thật đặc biệt a ! Trịnh Ái Duyên con gái nhận nuôi 1 gia đình giàu có ở Nhật quen biết được bộ tứ hoàng tử chỉ với vẻ đẹp giả tạo , là đàn chị của Mai Ly và Thanh Như ... hừ ... cũng không phải vang danh gì nhỷ . Tôi mất mẹ từ bé , vậy cô có muốn mất luôn cả cha lẫn mẹ không .

- Mày Kai-kun cô ta mắng em kìa ... huhu ... - À ta khóc lóc , cố ứa nước mắt

BỐP

- Tránh xa tôi ra ! Đồ ghê tởm ! - Nói rồi Kai kéo tay cô đi ra khỏi lớp với ánh mắt ngờ ngàng của cả lớp chỉ còn lại tiếng thút thít vô cùng giả tạo của Maria

Tan học

Moon và Kai đã về trước , hai người họ đã làm hòa một cách nhanh chóng và trở thành cặp đôi đẹp . Khiến cho nó cram thấy vui trong lòng . Nhưng cũng có chút nhớ thương Saphia . Đang bước chậm trên sân trường , hần chạy ở đằng sau gọi với theo nó .

- Chi Băng ... Em đợi tôi à ? - Hần cười tà nhìn nó

- Đợi anh ? Bộ anh bị khủng à ? - Nó cười như không cười

- Haha .. đợi thì có nói rằng là đợi tôi đi sao em cứ phải ngược ngược nhỉ ! - Vắn cái vẻ mặt đắc thắng pha chút lạnh lùng ấy của hần

- Còn lâu ! - Nó đẩy hần ra xa nhưng cũng mất thăng bằng suýt ngã nhưng hần bắt kịp lấy eo nó ôm lẹ

Bốn mắt nhìn nhau trong chiều tà Hương thơm từ xa lưu lại ... gió se se thổi như tạo thêm khung cảnh lãng mạn .

- Anh Khánh , em đã trở về bên anh !

Giọng nói trong trẻo thanh khiết ấy vang lên , người con gái trong chiếc váy trắng tinh khiết kia đang đứng đó . Nhìn về phía hần và nó . Hần khựng lại , quay người nhìn người con gái kia , cô ấy đã trở về bên mình hay là đang trở về bên túi tiền của mình ? Một đồng câu hỏi hiện hữu trong đầu hần . Gương mặt hần tái lại , hô hấp nhanh hơn . NÓ như hiểu được rằng chuyện gì đang xảy ra , gương mặt thoáng buồn , đôi mắt đau khổ nhìn người con trai bên cạnh . Tim có cảm giác lạ thường . CÓ chút đau như dao CẮT , CÓ chút xót như RẮC MUỐI , CÓ chút đắng như CÀ PHÊ và CÓ chút chết lặng như MẮT THỨ GÌ ĐÓ !

Đồng về , trời lạnh rồi . Ai sẽ cầm tay ai , chiếc ôm ấm áp hay cái sự ghê lạnh đến thấu xương cũng chả biết được nữa . COn người mà đau đớn tui nhục giận hờn và khóc lóc thì còn gì khác , hạnh phúc vui vẻ và tiếng cười là những thứ thoáng qua . Sự mất mát khiến chúng ta trống rỗng - nhưng hãy học cách không để sự đau khổ đóng lại trái tim và tâm hồn mình . Hãy để cuộc đời đồ đầy lại bạn . Dưới đáy u sầu , dường như điều đó là không thể - nhưng những niềm vui mới đang chờ đợi để lấp đầy khoảng trống .

Hoàng hôn xuống cho lòng em buồn thảm

Hạnh phúc nào sao mãi vẫn xa xăm

Gió vẫn thổi vào hồn em lạnh buốt

Mưa tâm hồn làm lệ mãi tuôn rơi.

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Công Chúa Kiều Ngạo Và Tứ Đại Hoàng Tử Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Tình Yêu Bị Đầy Đọa . Ra Đi Để Nó Không Còn Đau

Khổ Vì Hấn

- Anh Khánh , em đã trở về bên anh !

Xào xạt , xào xạt tiếng lá quệt trên đường cuốn theo con gió lạnh . Giọng nói tông trẻo của người con gái với bộ váy trắng thuần khiết kia vang lên . Ánh chiều tà hắt lên bóng hình 3 người họ đứng đó . Không biết vì sao nhìn họ thật khác biệt . Cô gái trẻ với gương mặt thanh tú , tươi sáng ấy thật sự rất hợp đôi với hấn . Còn nó thì thật là khác biệt .

Hấn sau khi nghe thấy giọng nói năm xưa lại như mất hồn , cổ chưa xót lại trào dâng trong lòng hấn . Người hấn yêu 2 năm trước bỏ đi với người người khác giờ lại quay trở về bên hấn ; khiến hấn có một nỗi cay đắng không sao xóa nhòa . Nó , người được coi là thứ 3 kia thì đang đứng hình và không thể hình dung được về cảnh tượng hiện tại . Gương mặt vẫn lạnh lùng nhưng thoáng chút đau buồn .

Đôi mắt lục bích rũ xuống , hàng mi dài cong vút nhưng lại mang sự buồn . Nó cũng hiểu được cảm giác của người con trai bên cạnh . Hấn giờ ứ họng không nói thành lời , gương mặt tối sầm và tái nhợt . Nó cũng biết rằng chuyện gì đang xảy ra

- Trở về ? Hừ ... sau bao nhiêu chuyện , cô bỏ đi với thằng khác giàu hơn tôi để sống sung sướng giờ lại quay về đây làm gì ? Hành hạ tôi sao , nực cười thật ! - Hấn miệng nói mỉa mai nhưng lòng đắng chát không nào thấu hiểu

- Em... Anh hãy nghe em giải thích , Khánh à ! 2 năm trước , em bỏ đi vì có lí do mà . Anh phải tin em .

- Haha.... tin cô ? Tin cô để rồi bị đá sao ... tôi đủ ngu một lần chứ không bao giờ ngu lần thứ 2 . Lí do ? - Hấn căm phẫn nhìn cô gái trẻ

- Em ra đi vì em biết rằng chúng ta cần có một khoảng thời gian suy ngẫm lại mọi chuyện và giờ em trở về bên anh để chúng ta làm lại từ đầu nha anh !

- Suy ngẫm ? Làm lại từ đầu ?! Nghe thật buồn cười . - Hấn cười như ko cười nhìn người con gái kia

- Cô ta là ai vậy ?

Cô gái kia giờ mới chú ý tới nó , nhìn nó từ đầu chí cuối ; ánh mắt khinh bỉ , coi thường .

- Thật xấu xí và mặt hạ .

- IM MIỆNG ! Cô không có quyền phán xét cô ấy . - Hấn lớn tiếng quát

- Anh... em yêu anh mà ! Tại sao ? Cô ta là gì chứ ?

- Yêu tôi ?! Cho là thế đi thì sao . Cô ấy là người quan trọng đối với tôi , cô thắc mắc sao ? - Hấn nhìn người đối diện ko chút sắc thái biểu cảm thân thiện

- Cô ta làm sao có thể so sánh với 2 năm yêu nhau của chúng ta chứ . Em mới là người yêu của anh .

- Cô cắt ngay đi ! Đừng có vác cái mặt dày như thót đến đây nữa . Không thì đừng trách lưỡi dao vô tình .

- Sao ... sao anh lại phủ phàng với em như vậy ?! Em yêu anh thật lòng mà . - Lại "cái lương lệ ái"

BÓP !

Nó như chết lặng , chưa định hình được gì thì đã bị một cái tát trời ráng của cô gái kia . 5 đầu ngón tay còn in rõ trên mặt nó , thứ nước nóng , tanh kia đang úa ra từ khe miệng nó . Đau nhưng thấm . Nó như sắp khóc thì ra cái tát đó là để nói với nó rằng : nó là nguyên nhân gây ra việc này nhưng nó nào có làm chi nên tội mà bị như vậy . Người yêu hấn quay về mắc mớ gì đến nó mà phải chịu cái tát vô nghĩa kia .

Ngẩn mặt nhìn thẳng con người đang nhìn nó , ánh mắt sắc lém như dao kia đang nhìn cô gái trẻ . Bước thẳng không quay đầu nhìn hấn lấy một lời .

- Chi Băng ... Chi Băng ... - Hấn định chạy theo nó nhưng bị người con gái giữ lại (gọi là cô ta nhé)

Nó tự nhủ rằng đừng nghe đừng nhìn đừng ngoảnh đầu

Bước chân của nó ban đầu nhanh một nhanh nhưng giờ càng ngày càng chậm . Nó như khụy xuống , như cả bầu trời sụp xuống người nó . Đầu óc nó trống rỗng , lòng ngực thì thất lại . Lần đầu trong đời , nó biết cảm giác yêu . Nhưng Yêu là gì ? Nó còn không rõ hướng chi là đau nhưng cũng đúng thôi . Nó sợ yêu , lấy Saphia con bạn thân nó ra làm minh chứng thì cũng đủ biết rồi . Nó như sắp vỡ òa , lần đầu tiên khóc vì một thằng con thằng con trai ... Cũng có lẽ cái mà nó nhận lại chỉ là sự đầy đọa về tình thần chứ không phải tình yêu . Nó đau !!!

Mấy tuần sau đó , cô ta đã chuyển vào lớp nó học . Lương Ngọc Linh Chi là tên cô ta , một cái tên đẹp . (cx đc) Và càng ngày mọi chuyện càng trở nên rắc rối hơn . Mỗi lúc mỗi nơi Linh Chi , cô ta luôn bên cạnh hấn không rời nửa bước . Họ cũng thân mật hơn với nhau trước mặt nó . Họ cũng cười đùa trc mặt nó khiến cho tim nó như có tiếng nứt .

Vào ngày hôm trước , Linh Chi đã gọi nó lên sân thượng để làm rõ mọi chuyện ...

Gió đông bắc thổi vào Hà Nội khiến cho cái lạnh của Hà Thành càng cảm nhận rõ hơn . Nó đứng trên sân thượng , hơi gió phả lên gương mặt tuyết sắc kia . Khiến cho nó tê tái đến tận xương .

Kẹt

- Đã đẻ cô đợi lâu ! - Linh Chi lên tiếng

- Không sao ! - Chi ngăn gọn vậy thôi

- Tôi sẽ vào thẳng vấn đề . Tôi biết cô yêu Khánh và còn biết rằng Khánh cũng có cảm tình với cô . Hừ ... nhưng đừng chớ vội mừng vì cái gọi là cảm tình ấy chỉ dừng lại ở mức bạn bè thôi . Sắp tới tôi và Khánh sẽ đính hôn , tôi đã có thai với anh ấy được vài tuần rồi . Chúng tôi đã có con . Tôi mong rằng có sẽ đến tham dự lễ đính hôn của chúng tôi .

Như không tin vào chính đôi tai của mình nữa ... " Có con " ... "Đính hôn" haaaa ... cái gì vậy ? Hắn ta thật đã làm đến mức này rồi ư ? Vậy cái thích của nó chỉ là thứ mà hắn không màng tới mà gạt bỏ đi thôi sao . Vậy mà nó đã gạt bỏ lòng tự tôn của chính bản thân mình nhưng kết cục nhận được là đây sao . Không có chút công bằng nào hết !

Sau hôm đó , nó không đi học mà chỉ ru rú ở biệt thự . Moon đã hết lời khuyên ngăn nhưng nó vẫn cố chấp không chịu mở miệng nói lấy nửa lời . Nó đã khóc , khóc nhiều lắm ! Tôi dỗ nó về và đã khóc thật lớn , gào thật to để xả nỗi buồn trong lòng nhưng sao nó nhiều quá cứ như chất cả tấn kim loại .

Giờ nó đã hiểu thế nào là yêu rồi ? Thì ra yêu là đau , là khổ , là oan trái . Cứ ngỡ yêu sẽ là hạnh phúc nhưng chữ ngờ ở đời nó nhiều bất ngờ lắm . Nó đã hiểu thế nào là chấp nhận từ bỏ . Nó đã cố gắng với lấy hắn , níu kéo hắn và muốn hắn biết rằng nó yêu hắn ! Nhưng sao ... hắn lại đối xử với nó như vậy ?! Thế những kỉ niệm ngày qua là gì chỉ là an ủi , xoa dịu chỉ là muốn biết nó là người thế nào rồi quay ngoắt như không biết nó .

Nó cười mà lệ rơi mãi không ngừng tràn mi , nó im lặng với tất cả chỉ nhìn mọi thứ với ánh mắt u ám mà thôi . Nó suy ngẫm rất nhiều và đã quyết định ra đi . Nó muốn quên đi hắn , không muốn phải khóc nữa . Không muốn phải nhưng nhớ , mong chờ hắn đáp trả lại tình yêu ấy của nó . Nó và hắn không duyên không phận , xa nhau là ý trời không yêu nhau là do trời . Vậy sao cần gì phải ở lại trốn này , người cha bội bạc nó đã trả thù xong , bạn bè đã hạnh phúc còn nó bơ vơ giữa biển người nghiệt ngã vậy làm gì . Ra đi là cách duy nhất để nó bắt đầu lại ...

BẮT ĐẦU LẠI VỚI CUỘC SỐNG KHÔNG CÓ HẠN . QUÊN ĐI TÌNH YÊU ĐƠN PHƯƠNG NGHIỆT NGÃ VÀ ĐẦY ĐỌA ẤY .

" Chúc anh hạnh phúc , Bảo Khánh ! EM YÊU ANH NHƯNG EM SẼ QUÊN ĐƯỢC ANH THÔI ANH ĐỪNG LO ! "

Nụ cười buồn , với hàng nước mắt lăn dài . Người con gái ấy đã ra đi trong nước mắt và sự lặng lẽ để lại cho người với nỗi đau khổ tột cùng .

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Công Chúa Kiêu Ngạo Và Tứ Đại Hoàng Tử Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: 1 Năm 365 Ngày 8760 Giờ 525 600 Phút 31 536 000 Giây , Hắn Đau Khổ ! (1)

Đã được 1 năm rồi , kể từ khi nó biến mất khỏi cuộc đời hắn . Sự hiện diện của nó với hắn giờ chỉ như làn khói của ngày hôm nào . 1 năm trước nó bỏ đi , khiến cho tim hắn tan vỡ thành trăm mảnh . Hắn đã tự nhủ và đã cố gắng rất nhiều rằng sẽ nói lời yêu với nó . Khi biết nó bỏ đi biệt tích không thèm nói gì với hắn ; khi đó hắn đã nghĩ rằng thì ra đứa con gái đó cũng chỉ coi hắn như thứ đồ muốn dùng là dùng muốn vứt là vứt ... và hắn chìm vào những đêm thâu cho tới sáng , quanh hắn chỉ là rượu là những giọt lệ vô nghĩa .

Nhưng sự thật lại khác với những gì hắn nghĩ , người con gái một thời hắn yêu lại là loại gái đầu đường xó chợ , cô ta quay về bên anh chỉ vì tiền . Cô ta cần tiền để nuôi cái bào thai rơi rớt của cô ta bị thằng người yêu cũ bỏ rơi . Cô ta không còn cách nào khác phải quay về bên hắn để có thể vinh hoa phú quý . Nhưng chướng ngại vật là nó , nên cô ta đã cho nó xem hình ảnh hắn và cô ta ngủ với nhau như là minh chứng cho cái bào thai và thiệp đính hôn .

Hắn đã nghe được chính miệng cô ta nói với người yêu mới của cô ta . Hắn đã quá ngu dại , vậy mà lại có thể tự tin rằng mình sẽ không bị lừa nữa . Và cái kết cục là mất nó . Hắn đã ngây dại , cười điên khùng một mình suốt thời gian . Rượu , ảnh và lệ là tất cả những gì hắn có . Kai đã nhiều lần khuyên ngăn và nói chuyện nhưng mọi thứ vẫn là con số 0 . Được 2 tháng giải sầu hắn đâm đầu vào công việc mà cha gia phó , làm ngày đêm mặc cho sức khỏe ra sao . Sau 1 năm hắn tốt nghiệp được loại ưu và ra trường làm chủ tịch tập đoàn lớn nhất thế giới .

Hắn luôn luôn xuất hiện trên các mặt báo hàng đầu thế giới và được gọi là Ông Hoàng Kinh Tế . Đẹp trai , khẳng khái , lạnh lùng , ngời sáng và quan trọng hơn là thành đạt hắn đã trở thành một giai nhân tuyệt sắc không kém cạnh các minh tinh.

Từng ngày trôi qua dài đằng đẵng , hắn cưỡng ép con tim khép lại khóa chặt không cho nó hé mở dù chỉ một chút . Hắn đã đau khổ một năm ròng rã , chỉ chờ đợi nó thôi . Không ai khác có thể khiến hắn như thế ; hắn chỉ nhìn ảnh nó và cười mỉm trong đau khổ .

- AnH YêU Em , Hoàng Nguyễn Chi Băng !

.....

" Sân bay Nội Bài , Hà Nội kính chào quý khách ; chuyến bay NH - 650 từ Anh sang Việt Nam đã hạ cánh an toàn . "

Từ cửa soát vé , có người con gái xinh đẹp tuyệt trần , kiều diễm và tuyệt ái đến vạn nhường . Phong thái của người con gái thật là cao quý biết bao ! Cặp kính bản to màu đen được gỡ xuống , khuôn mặt năm xưa thưở nào vẫn sắc hương tuyệt hảo như thế . Chính nó , chính là nó ... người con gái đã xa đi khỏi mảnh đất đau đớn này . Nó mặc một chiếc áo crop top chấm bi màu xanh lục , cùng với quần shorts cặp cao , kết hợp với đôi giày slipon và ba lô vải . Mái tóc màu hạt dẻ được ép thẳng , gương mặt thanh thoát không chút son phấn của nó khiến cho nhiều người mê đắm . Nó vẫn vậy chỉ khác là phong thái lãnh đạm , lạnh lùng và tàn khốc . Đôi mắt màu tro vì đeo kính áp trong . Nó bước lẹ khỏi sân bay và leo lên chiếc siêu xe yêu quý .

Lần này trở về nó theo lệnh anh hai , về VN giải quyết chi nhánh của tập đoàn ở Hà Nội . Và nó cũng thăm Moon nữa đã hơn một năm nó đã không gặp cô . Không biết giờ cô ra sao rồi , còn Kai nữa ? Và rồi là hấn nữa ...

Nghĩ đến hấn nó lại buồn , ánh mắt neho lại vì ngập nước bao phủ quanh con người màu tro kia . Một năm dài , nó đau đớn trong âm thầm , chỉ lặng lẽ nhìn hình ảnh của hấn trên tạp chí và rồi khóc . Nó thấy mình thật ngốc biết mấy ! Năm xưa mình chạy trốn tất cả mọi thứ chỉ vì sợ gặp hấn và thấy hấn . Cũng đúng thôi , báo chí đã nói rằng hấn đã có vợ nhưng chưa bao giờ lộ diện .

- HƯ..... - Nó hừ một tiếng mà lòng nặng trĩu cảm giác phiền toái

Hấn có người vợ đẹp , con ngoan thì còn nhớ gì đứa con gái này nữa đâu . Nhưng cũng thấy thật buồn cười làm sao ! Nó vu vơ suy nghĩ , gió thổi nhẹ , ở Việt Nam đang là cuối xuân , trời vẫn mát mẻ và dịu êm . 1 năm trời , nó ra đi . Nhưng đôi lại nó lại trở nên nổi tiếng không kém gì hấn . Nó được xếp vào top 5 nữ nhân nổi tiếng trên mạng ảnh thể giới với giọng hát trời phú nổi bật , nó được ví là công chúa của nhạc pop hiện đại . Nó xinh đẹp khuyên nước khuyên thành mà , duyên dáng , đáng yêu nhưng không ai biết về cái tên Chi Băng mà chỉ biết đến cái tên Elizabeth . Cuộc sống của nó êm đềm vậy đó nhưng tương lai đang chờ đợi nó mà ...

Hôm nay nó có một buổi gặp mặt với tập đoàn K.J và gặp chủ tịch tập đoàn mới nhưng lại là một Ông Hoàng Kinh Tế tiềm năng . Nó biết đó là hấn . Nó biết nhưng vẫn phải đi , nó không muốn gặp hấn nhưng nó vẫn phải đi .

Nó mặc bộ crop top zen màu trắng và đen tuyệt đẹp , mái tóc được uốn lộn tuyệt đẹp . Sau một lúc , nó đã dừng lại trước cổng tập đoàn K.J ...

Và điều làm nó ngỡ ngàng chính là hấn Người đàn ông mặc bộ vest tuyệt đẹp , không phải quá gò bó mà trông thật hào hoa . Hấn đã khác năm xưa rất nhiều , hấn trở nên hào hoa , lịch thiệp và đẹp trai nữa . Nhưng tâm tư nó lại không cho nó mềm lòng . Nó biết yêu là lưu hình ảnh trong trái tim nhưng làm sao xóa được và thấy hấn cũng như thấy lại nỗi đau năm xưa . Cũng kệ thôi vì giờ nó khác rồi mà , người xưa chắc cũng đã hạnh phúc bên người tình

Ngước mặt lên bầu trời nó che đi ánh dương chói lóa kia mà neho đôi mắt lại , hít một hơi thật dài nghĩ đến nhiều thứ . Gió thoảng qua , cuốn bay mọi thứ .. bắt đầu ngày mới với tư vị mới của cuộc sống ...

Nó cứ miễn cưỡng quen dần với con tim đã biến dạng này , trái tim cô đơn và nhớ bản trôi nổi trong khoảng không trắng xóa . Góc phố chỉ còn lại nỗi buồn nhẹ nhàng vây quanh . Những hình ảnh của nó và hấn đang tìm kiếm giờ đây đâu không có cùng quang cảnh . Mỗi người mỗi nơi , cô đơn và lạnh lẽo ...

Dừng lại ở đây thôi ... !

Gió rồi cũng ngừng thổi

Mây rồi cũng sẽ ngừng trôi

Chỉ còn nỗi tuyệt vọng và nước mắt

Nó và hấn

Một người với một ta

Có vui về khi xa nhau

Đau nhưng Hạnh Phúc

Khóc nhưng lại Cười

Biết đâu là là thật là giả

Hay chỉ là hai ta đang cùng xa nhau

Cũng biết rằng giờ đây hắn sẽ không hiểu cho nó , nhưng cảm xúc của 1 năm mà nó cảm nhận là yêu thứ , tình cảm mà nó sợ hãi những cũng nâng niu trân quý . Buồn biết bao khi hắn lại không một lần bận tâm xem nó ở đâu . Nghĩ đến mà đau nhói .

Còn hắn , ngoài mặt là công việc ; nhưng tâm trí cứ luẩn quẩn với hình ảnh của nó . Khi bước vào đại sảnh hắn thấy một người con gái tuyệt đẹp như mỹ nhân cổ trang thời xưa , dịu dàng là lướt như điệp hồ , ánh mắt cửu vĩ . Làn tóc hồ hững được uốn lộn màu hạt dẻ khiến hắn bất giác nhớ đến nó . Linh cảm khiến hắn nghĩ rằng sẽ gặp lại nó nhưng chỉ là sự vô hình trong tưởng tượng của hắn .

- Chi Băng ...

Một tiếng dịu êm , nhỏ nhẹ nhưng chất chứa nhớ nhung và đau buồn . Trong con người (mắt) lạnh lùng kia ánh lên chút nhớ thương muộn màng như mất mát chút gì đó ...

Hắn yêu nó ... nhưng nó ... nó đang ở đâu ? Ở đâu cơ chứ ?!

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Công Chúa Kiều Ngạo Và Tứ Đại Hoàng Tử Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: 1 Năm 365 Ngày 8760 Giờ 525 600 Phút 31 536 000 Giây , Hắn Đau Khổ ! (2)

Cốc ! Cốc ! Cốc

- Thừa Chủ tịch , bên tập đoàn S.L đã đến .

- Vào đi ! - Âm vực lạnh lùng vang lên

Cạch !

- Xinh thứ lỗi vì tôi đến hơi trễ . Đã làm Chủ tịch Trần phải đợi ! - Nó lại nói cái giọng đó , lạnh và không chút cảm xúc . Tiến thẳng đến cánh cửa sổ kính

- Không... - Hắn như đờ đi , toàn thân hắn bất động lại như bị đóng băng . Ánh mắt với sự sững sờ , nói không thành tiếng . Mặt hắn tối sầm , ánh mắt lạnh lẽo . - Không sao , cảm ơn vì tập đoàn S.L đã đồng ý hợp tác .

- Thật không hổ danh là chủ tịch Trần , gương mặt tuấn tú , tài sắc đều vẹn toàn , mùi phân vẹn mười . Hèn chi anh lại nổi tiếng như vậy . - Nó quay lại nhìn thẳng vào con người kia . Nụ cười mỉa hiện rõ tạo thành một đường cong tuyệt đẹp

- Không dám . Chỉ sợ lại mang tiếng là quá phũ phàng với phụ nữ thôi . Xin hỏi tên cô là gì ? Và là gì ở bên tập đoàn . - Hắn lãnh đạm , vẫn như mọi ngày nhưng đó chỉ là vẻ ngoài bên trong lòng hắn như bị dao cắt , giằng xé tâm can .

- Phũ phàng ? Hừ ... - Nó cười mỉm một cách lạnh lùng . - Tôi là Hudson Michelle Elizabeth , chủ tịch tập đoàn S.L . Thật hân hạnh được gặp Chủ tịch Trần !

- - Hắn thực sự còn tin vào đôi mắt tinh anh này nữa không đây , gì vậy này ? Là nó , nó ... chính là nó ... Không thể tin được . Mái tóc màu hạt dẻ bồng bềnh ngát hương hoa hồng , đôi môi mọng đỏ ngọt ngào , dáng người mảnh mai cân đối ấy vẫn như năm nào nhưng ... ánh mắt ấy , phong thái ấy tại sao lại không có chút gì là của nó ngày xưa . Hay vì nó vẫn chỉ là cái tăng băng di động không chút thay đổi .

Chết lặng trong dòng câu hỏi ngập đầu giữa biển cả ngổ ngàng ; hắn chơi với suy nghĩ về nó . Hắn sao vậy ?! Tại sao lại im lặng ? Nó là người ra đi , bỏ hắn lại với cái nỗi đau đớn tự hành hạ bản thân . Nó thì vẫn thanh thoi với gương mặt khả ái ấy , có lẽ nó ra đi để làm cho hắn phải tìm nó . Nhưng hắn đau ... đau lắm ! Tại sao nó không hiểu cho hắn lấy một chút trân tình vốn vẹn này chứ ?

Đã gần 1 năm , cái nỗi đau này vẫn chưa nguôi ngoai . Giọng nói không thể thốt lên lời , cảm xúc đau đớn tràn đầy trong hắn . Khoảnh khắc tiếp theo , hình bóng nó đột nhiên biến mất . Bóng tối che dấu nó , khiến cho hắn cô đơn đến tận cùng . Hắn chỉ hận mình , hận mình tại sao lại ngu ngốc năm xưa lại không nói cái cớ lòng cô đơn này để giờ ... nó và hắn ... như hai người xa lạ....

Sau khi ký xong hợp đồng , nó vội bước nhanh khỏi căn phòng đó . Nước mắt cứ như trực trào tuôn ra . Nó muốn tìm lại cũng không thể nào tìm lại được , ngồi sụp xuống bậc thềm lạnh lẽo , nó khóc rống lên . Cái hành lang dài đằng đẵng vắng bóng người , nó hét lớn , mà nước cứ chảy hai bên gò má gầy gò kia .

Lộp bộp ... lộp bộp .. cái tiếng ấy nghe thật to và xa vắng . Trong góc khuất trái tim nó , lại đọng đầy cái tình yêu bị đẩy dọa bởi hắn . Nó thật là quá yếu đuối mà , vừa này lạnh lùng lắm sao giờ lại thành con người vậy ?! Nực cười quá ... hahaha

- Nè ... em lau đi kẻo sẽ có người sẽ trông thấy đó .

Một giọng thanh tú vang lên khiến cho nó ngừng khóc , nó ngước con người màu tro kia lên nhìn về hướng phát ra giọng nói . Một chàng trai thật đẹp a ... Giương mặt phải gọi là tuần mã tuyệt diệu , lông mày đến phong trần , giọng nói ấm áp và có một ánh mắt hút hồn người khác . Phải gọi là một mỹ nam

Anh ta đưa tay về hướng nó , trên tay là chiếc khăn màu trắng .

- Nè , lau đi . Nếu không người ta lại tưởng tôi làm gì em .

- Cảm ơn . Nhưng anh là ai ? - Nó ngạc nhiên nhưng cũng đưa tay đón nhận chiếc khăn tay kia .

- Tôi là một người qua đường ở cái hành lang này và thấy một cô gái xinh đẹp khóc lóc ở đây . Chỉ giúp em bớt khóc bằng cái khăn tay này thôi . Giờ có vẻ ổn rồi đó .

Nói xong anh ta quay gót bước tiếp , không quên để lại cho nó một nụ cười tỏa nắng , chói lóa và tuyệt đẹp . Nó lau nước nước và bước tiếp . Lấy lại cái phong thái "già tạo" ấy . Nó đi lẹ ra đại sảnh và bỗng chợt

RẦM

- Ui da... - Nó đâm sầm vào một người người , tài liệu bay là tả .. < cảnh này tua chậm tý>

NÓ nhìn về phía người nó vừa đâm lại là một người con trai khác ; gương mặt thanh tú , hoàn hảo ; đôi mắt màu lục bích . Mái tóc màu nâu óng đag lúi húi nhất tài liệu . Một mùi hương ngào ngạt tỏa ra từ hân , mùi oải hương ... một người đàn ông lịch lãm và tuần mã . Nó đứng dậy , phui đố . Nhìn thẳng người đối diện cất lời

- Xin lỗi ! Vô tình đụng trúng anh .

- Không sao . Với người đẹp như cô thì chắc sẽ chẳng mấy ai lại lỡ mắng cả . MONG rằng cô đừng mất tập trung trong cách đi đứng là ổn rồi .

- Cảm ơn - NÓ nói ngắn gọn và rồi bước , lên xe phóng mắt hút

Trong lòng nó lại dậy lên cổ cảm xúc trống trải không hiểu vì sao lại vậy nữa . Hôm nay gặp lại người cũ , hai sự gặp gỡ bất ngờ với 2 chàng trai . Nó lại cười nửa miệng như là mình chứng thể hiện sự nghiệt ngã và đùa giỡn của ông trời .

"Nếu ông rảnh rồi để làm cho tim tôi tổn thương nữa thì ông nên để cho cái thế giới này cùng đau với , cùng giằng xé tim tôi và cùng khóc thầm như tôi vậy . Chớ đừng đùa giỡn với tình yêu của tôi "

Bất công ?! Cái cụm từ để chỉ cái nỗi bất công của con đường nghiệt ngã muốn thành công thì phải vấp ngã , muốn có tình yêu thì phải đau khổ . Ừm... cứ cho là vậy đi thì hãy thử đặt địa vị của mình đi ... cái thứ như ông trời có hiểu cho những người yêu nhau mà hiểu làm không ?! Nhưng có như vậy họ mới hiểu yêu là phải trải qua đau , nước mắt , cay đắng và hạnh phúc có vậy họ mới sống hạnh phúc với nhau . Nhưng gặp nhau là lạnh lùng bước qua nhau , gặp là nước mắt thầm lặng , gặp mà lời yêu muốn mang không cất thành lời vậy thử hỏi xem . Yêu là phải làm gì mới có thể hiểu có thể hiểu có thể hạnh phúc chứ ?

Cũng như người đời nói

Cười nhiều không phải là vui

Chẳng qua là để chôn vùi nỗi đau

Nụ cười không giống như nhau

Lòng đau nhưng vẫn phải cười

Cười đi để rồi biết được tư vị nước mắt , khóc đi để có thể nhớ đến cái lạnh của sự cô đơn . Hạnh phúc đi rồi sẽ hiểu thế nào là mất mát

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Công Chúa Kiêu Ngạo Và Tư Đại Hoàng Tử Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: anh Yêu Em ! . Người Dung Vẫn Chỉ Là Người Dung

It might seem crazy what I'm about to say

Sunshine she's here, you can take a break

I'm a hot air balloon that could go to space
With the air, like I don't care baby by the way
Because I'm happy
Clap along if you feel like a room without a roof
Because I'm happy
Clap along if you feel like happiness is the truth
Because I'm happy
Clap along if you know what happiness is to you
Because I'm happy
Clap along if you feel like that's what you wanna do
Here come bad news talking this and that
Yeah, give me all you got, don't hold back
Yeah, well I should probably warn you I'll be just fine
Yeah, no offense to you don't waste your time
Here's why
Happy, come on, bring me down
Happy, come on, bring me down
Love is too happy to bring me down
Come on, bring me down
I said bring me down
Come on, bring me down
Love is too happy to bring me down
Come on, bring me down
I said
Bring me down... can't nothing...
Bring me down... your love is too high...
Bring me down... can't nothing...
Bring me down, I said (let me tell you now)

(Happy - Pharrell Williams)

Tiếng chuông điện thoại không ngọt vang lên , trong căn biệt thự kia , nơi cuois hành lang căn phòng tĩnh mịch bỗng vang lên tiếng nhạc ; nó như phá tan bầu không khí tĩnh lặng và cô đơn nơi đây . Cánh cổng sắt cao ráo màu trắng , con đường gỗ ghè đầy sỏi đá , lổm nhổm chen chúc nhau . Ánh dương dần ló ở rặng đông , lúc này là 5.00 sáng ở Việt Nam .

Người con gái kia lướt nhẹ màn hình , ánh mắt đầy sự buồn ; nhẹ nhàng cất lời :

- Alo ...

Phía bên kia , giọng nói nam giới vang lên . Một giọng nói ấm áp nhưng có một chút đau khổ tông lời nói . Thì ra là hấn mới sớm vậy đã gọi cho nó

sao ?

- Được ! Cảm ơn anh , chủ tịch Trần !

Bàn tay thon dài lướt nhẹ ... Haizzz ... Nó thờ dài , có lẽ cũng chả giấu được lâu nữa dù sao gặp nhau rồi cũng như người lạ thôi thì nói thẳng với nhau một lần . Nó bước xuống giường . Cả đêm nó không ngủ được , không phải vì không quen giờ mà là hấn . Haizzz ... phải làm sao để nó có thể gạt bỏ tình yêu nó dành cho hấn đây cũng đúng nó sợ yêu nên mới không thổ lộ . Nhưng không phải vì thế mà nó lại lạnh lùng với hấn vậy ... Vì hấn đã có gia đình , nó xen vào hóa ra chủ tịch lòng danh Elizabeth này lại là kẻ thứ ba đi cướp chồng người khác sao . Nó thật khó xử quá ... lòng đau nhưng cũng làm cho cổ khao khát và chiếm đoạt trong nó trỗi dậy .

Một bài hát hay không phải ở giai điệu mà là ở ý nghĩa sau từng nốt nhạc từng câu hát , vai diễn hay không phải ở lời thoại mà là tâm tư cảm xúc của người diễn gửi gắm vào vai diễn , bộ phim hay không phải do nhạc phim hay hoặc là diễn viên nổi tiếng xinh zai đẹp gái mà ở cách thể hiện ý nghĩa bộ phim . Cũng như thế , tình yêu không phải thứ giả tạo có thể xây dựng trên lời nói phát ra từ cái miệng nhỏ xinh , ngọt ngào như sữa mật ong mà là từ trái tim ... OK cứ cho là có xuất phát từ trái tim có được đáp lại hay không thì cũng là điều khó có thể khẳng định .

Điện cho bản thân một bộ đồ cá tính một chút , buộc tóc cao . Nó bước ra khỏi biệt thự với hàng dài người hầu tiễn đưa . Nó ngán ngẩm , leo lên xe phóng đi đến Trung Tâm Thương Mại . Nó gửi xe và bước vào , cũng như bao lần ; hàng trăm , hàng nghìn , hằng tỷ tỷ người chỉ dõi theo nó . Bộ nó là thú dữ hay sao cứ nhìn . Nó cũng không ngốc tới độ mà không nghĩ rằng tất cả hạng người ở đây đang nghĩ gì .

Hiệu sách ... nó lại bước vào đây và tìm cho mình góc riêng biệt , với những cuốn ngôn tình vô giá trị ... Hừm ... nó cầm cuốn dày cộp nhất ... bước đến quầy thu ngân trước con mắt đăm đăm của anh chàng quản lí .

- Ba ơi ... Ngọc Lan muốn mua kem ... ba ơi

- Cô muốn gì nữa hả ? Chả phải ra tòa thì cô là người được hưởng hết sao ... À .. Ngọc Lan đợi ba lát

Nó nghe thấy cuộc nói chuyện của họ , ánh mắt thoáng chút buồn , đưa tin nó bước nhanh lại chỗ bé gái và đưa ra cây kem bự và một quả bóng bay .

- Nè em gái nhỏ , của em nè . Ăn ngoan nhé ! Và cố gắng cười nhiều để không phải khóc nhé .

- Cảm ơn chị ! Chị thật đẹp a ... ! - Đứa trẻ ngây thơ cầm cây kem , cười rỡ tươi với nó

NÓ đứng dậy bước tiếp ...

- Vẫn vậy nhỉ ?! Giúp chính bản thân mình trong thế xác người khác để tâm hồn họ không phải đau đớn và tổn thương giống em cũng giống như đứa trẻ vừa này , Chi Băng .

Khựng lại giây lát nó chết lặng quay lại nhìn phía giọng nói phát ra ; nó nhìn thẳng phía đối diện . Hấn ... là hấn ... nó cười nửa miệng như thể không quen không biết gì về hấn .

ĐỒNG người qua lại , nó đứng đấy và hấn cũng vậy ... Đau đớn làm sao , vì nó làm hấn tổn thương và hấn cũng thế ... vòng vo chạy theo vòng cung ... Đứng cay đến cõi lòng . NÓ chỉ cười chứ không nói , cười thâm như điên dại . Họ như đứng lặng tại một chỗ cho đến lúc hấn tiến lại gần nó ... một lúc , càng rõ hơn , gần hơn ...

Nó ngược đôi mắt tro xám kia lên . Ánh mắt phủ đầy mọng nước nhưng long lanh như những hạt pha lê đọng lại . Hấn cười lạnh , và ôm nó ghì chặt vào lòng . Và cố gắng làm cho nó không khóc . Đau đớn nói với thanh âm có độ ấm .

- Hãy nghe anh giải thích , Chi Băng ... - Chần chừ giây lát , hấn đánh đầu quyết tâm trong lòng và nói nhỏ . - ANH YÊU EM , HOÀNG NGUYỄN CHI BĂNG !

Gì vậy này ? Có nghe thấy không cõi lòng nó ... có nghe thấy không cái trái tim rạn nứt và tan vỡ 1 năm qua . Nó sững sờ , đôi mắt mở to tròn long lanh tuyệt đẹp . Nhưng sao lòng lại đầy nỗi tương tư ai oán thế này . Chả lẽ vì mình được nhận lời từ người mà mình sẽ chẳng bao giờ có được .

Đẩy hấn ra xa . Nó lùi lại mấy bước , gương mặt cúi xuống che đi giọt nước mắt đang lăn dài đau đớn . NÓ nắm chặt hai bàn tay và cố nói ra bằng giọng mạnh mẽ lạnh lùng .

- Yêu ?! Yêu là cái gì chứ ?! HỪM... Dù anh có giải thích gì đi chăng nữa chúng ta VẪN CHỈ LÀ NGƯỜI DÙNG , không hơn không kém ! - Nó nhìn về phía hấn với con người mọng nước đang lăn dài kia .

Nó sợ ... sợ .. sợ lắm ! Đau và đắng lắm , sao có thể tin nổi rằng chính bản thân đang tự lừa dối lòng một cách giả tạo như thế chứ . Một cổ cảm xúc vô vọng trong nó đang áp đảo khiến cho lòng nó như lửa đốt . Nó đấu tranh tư tưởng trong lòng mà ngoài mặt vẫn lạnh như băng , ra khỏi TTMM nó gạt nước mắt . Trong lòng không vui , lên xe phóng mất hút . Xa xa , có một ánh mắt luôn dõi theo nó không rời .

" Một người con gái thú vị và vô giá "

Còn hấn thì đứng chông chênh ở đó ... bước lẹ ra ngoài đảo một lượt nhưng không thấy nó , nhặt cuốn tiểu thuyết dưới đất lên ; hấn lướt nhìn ' Nếu anh yêu tôi thì đừng giải thích , vì tôi cũng yêu anh ' . Hấn cười khổ , nắm chặt cuốn sách trong tay rồi bước .

Hắn hiểu rằng dù có nói rõ thì bản thân nó , trái tim nó cũng đau đớn không kém gì hắn . Nó sợ yêu vậy mà hắn lại không nhận ra . Nó là một đứa con gái yếu đuối mà cứ tỏ vẻ lạnh lùng để người khác khỏi quan tâm nó . Nhưng bản thân nó lại ngồi một chỗ để khóc . Hắn thật ngốc , yêu nó mà không hiểu nó . Nhưng hắn luôn cảm nhận được rằng nó yêu hắn sao , nó không nói ra . Chỉ một lời thôi cũng làm hắn thấy mãn nguyện rồi . Chết tiệt ... !

Hắn trở về tập đoàn . Làm nốt công việc còn dang dở , nhưng tâm trí hắn cứ để trên mây làm hắn muốn tìm nó để giải tỏa nhưng nghĩ đến gương mặt ngán lệ của nó khiến hắn tim đau đến rụng rời . Nó khóc thật là buồn , một sự buồn khiến cho ai cũng phải đau đớn cùng nó . Giọng trầm ảm đạm nó lên cao và cuốn theo thuyết hắn thật không thể ngờ mình lại yêu nhỏ quý đó . 1 năm đau đớn với hắn cứ như cả tỷ năm gộp lại chứ chả ít nhưng nó lại thay đổi nhiều đến mức khiến cho lòng người xưa cũng thay đổi theo .

Vẫn vậy ... Hắn vô đầu bức tai , nghĩ mãi nghĩ hoài sao không ra cái lý do nào để gặp nó vậy . Chết tiệt ... hắn điên mất , cái điên ở đây là điên cuồng bá đạo vì nó . Điên đến dại khờ mù quáng ; muốn nữ tử nhưng nữ tử lại lạnh tránh , muốn tổ nga nhưng tổ nga lại lạnh lùng ; muốn nguyệt hằng nhưng nguyệt hằng lại thờ ơ ... khiến cho tâm trí rối bời , lòng khó chịu muốn đập phá .

Phải làm gì đây ? Làm gì để cho trái tim nó thuộc về hắn . Nói lời yêu rồi nhưng bị từ chối một cách lạnh băng thật là buồn cười mà . Giả như quay ngược lại mọi thứ . Trở về 1 năm trước khi hắn ngốc nghếch muốn nói lời yêu nó trong buổi chiều tà đầy gió và nắng . Nhưng điều đó mãi chỉ là quá khứ u uất và ảm muội mà thôi .

Cái kí ức đã chết trôi theo dòng thời gian

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Công Chúa Kiều Ngao Và Tứ Đại Hoàng Tử Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Nhân Duyên Khó Tránh . Số Phận Khó Rời

Đêm tối tĩnh mịch bao trùm lên căn phòng nhỏ cuối hành lang , nói nhỏ cũng không hẳn là nhỏ mà nói to cũng không hẳn là to . Chỉ có thể dùng một từ duy nhất để tả là cô đơn cũng là lạnh lẽo Nó bất ngờ mở mắt , nhìn lên trần nhà ... bàn tay vô thức nắm chặt một thứ vô hình nào đó ... chọt trào nước mắt ... vui , đau , buồn , cười sao lại trống rỗng thế này . Nó chỉ như một cái máy đang dần chết trong thâm lạnh , nó vừa mơ lại những ký ức đau đớn năm xưa . Nhẹ bước khỏi chiếc giường lớn , tiến ra ban công nó nhìn giăng trời trong đêm ... 4.00 ... sớm quá , nó nhìn đồng hồ quả lắc ... rồi lại nhìn bầu trời ... sáng sớm vậy nó có lên ngủ tiếp hay là tự mình ra ngoài đi dạo ... Phía xa theo hướng phòng nó có một chiếc siêu xe đang đỗ ... đêm qua lúc nó đang bận phải xử lý đồng công việc tích tụ nhiều ngày khi sang Việt Nam ... nó đã thấy chiếc xe ấy và cũng ai là chủ của nó ... là hắn ... ?!

Nó cũng không khỏi ngạc nhiên chỉ thấy nức cười trước cả thế giới . Cô nghĩ đến câu châm ngôn mà ông nội thời nói : " Cuộc đời như một cừu vạn rộng lớn , nếu ta không thể tìm được thứ ta muốn thì ta đúng là một người ngu xuẩn " . Nó cười mím bước vào trong sắp xếp đồng tài liệu và thay đồ . Bước ra khỏi phòng sau 3 ngày tự khóa mình , nó bước xuống tầng bậc thêm cầu thang ; bước vào phòng bếp tự tay làm một cốc cappuccino

10.00

Sân bay Nội Bài

Sân bay đông đúc người qua lại , tiếng nhân viên hàng không nói trên loa , bản thứ tự chuyến bay hiện lên . Nó bước vào sân bay , nó dựa vào thành lan can , nhìn ngó mọi thứ hình như để tìm ai đó . Cảnh cửa soát vé bật mở , xa xa 3 người họ đang tiến về phía nó . Nó quay lại cười nhẹ , ở xa người con gái voi sguowng mặt thanh tú kia đang vẫy tay về phía nó thay cho lời chào ... người không ai khác chính là nhỏ còn chàng trai bên cạnh là Jun . Thế nhưng ai kia ... người con gái đang cúi vali đằng sau nhỏ . Mái tóc đỏ tím ngang vai gương mặt bị chiếc kính bản to che nửa khuôn mặt , đáng người thon dài . Nếu như không nhìn kĩ , ai cũng có thể nói rằng cô ấy là một người khép kín . Nhưng phong thái của ấy toát lên khiến ai cũng nghĩ cô ấy thật tao nhã và quyền rũ .

- Snow ... Lâu rồi heggggggg ... ? - Nhỏ cười dịu dàng , một cái ôm thăm thiết con bạn thân lâu ngày .

- Về nước rồi .. mày muốn làm gì thì làm được rồi đó . Mày bên kia ở với chồng xong rồi phá tan tành mấy bang nhưng thôi cũng giải quyết xong rồi . Chào mừng !

- Lạnh nhạt vậy ! Vợ chồng tao mới đính hôn còn chưa cưới mày đã quay ngoắt bỏ bạn thế hả ?! - Nhỏ làm nũng

- Haha ... tiểu thư Lưu đây có chồng đẹp zai dồi còn nhớ gì bạn bè .. Jun khỏe hẳn rồi ha ... - Nó cười tươi rồi

- Ồ ... khỏe rồi , có vợ là khỏe nhanh mà .- Jun hạnh phúc cầm tay thân mật với nhỏ

- Thôi , sến quá đó ! Sao rồi , tao nhờ mày thuyết phục chị ấy về Việt Nam có được không ? - Nó thay đổi thái độ lạnh lùng

- Chị ấy đây ... tada....

- Lâu rồi không gặp Tiểu Băng Băng , càng ngày càng xinh hơn . - Người con gái kia từ từ tiến lại gần nó bỏ chiếc kính kia , nở một nụ cười tuyệt đẹp
- Chị Sarah ... - Nó vui vẻ ôm người chị thân thiết (ko phải chị ruột đầu nha)
- Đi mua đồ đi ... hôm nay tao muốn được chơi thoải thích !

Trung tâm thương mại Plaza

Tại nó vào trong TTTM , nhỏ và Jun cầm tay nhau lên lầu 2 , còn nó và Sarah thì tìm đến hiệu sách (sở thích quái gở của những nàng lạnh lùng) ... đang lựa sách thì Sarah bất giác lên tiếng

- Chị biết em quay về đây rất khó khăn , chắc hẳn thằng em nuôi của chị nó phạm nhiều sai lầm lắm .
- Không đâu chị , nhân duyên khó tránh số phận khó rời mà ! - Nó vẫn lựa sách , giọng có chút dỗi sặc .
- Chị biết em vẫn vậy đừng giấu diếm chị , em không lừa được chị đâu . Chị là người hiểu em hơn cả người đó còn hiểu rõ từng thứ em thích và em ghét . Em đâu thì nên khóc đi . - Sarah nhìn nó ánh mắt thương cảm cho đứa em gái này
- Chị này.... em không phải người dễ khóc đâu , vì người ấy em chịu nhiều rồi sẽ không chịu nữa đâu . Chị biết nói câu yêu ai đó sẽ khó đến mức nào cho người bị hắt hủi rồi chứ . - Nó lạnh nhạt nói , cúi gầm mặt xuống
- Haizzz ... Em nên nói với người đang ở gần em nhất và đang định lên lút ôm em đằng sau kia kia . Chị đến hết chịu nổi couple ngọt ngào này rồi đây . Chị đi mua sắm rồi sẽ về biệt thự trắng .- Sarah quay đầu

" Ôm lên lút couple ngọt ngào ..."

- Anh biết em sẽ đến đây mà ... đồ ngọt nhà em . - Hân ở phía sau nó lên tiếng

Nó ngạc nhiên lắm nhưng rồi cũng hiểu ra , hừ nhẹ một tiếng lảng tránh ánh nhìn kia , nó lướt qua hân và đi ra ngoài . Hân kinh ngạc đuổi theo nó , kéo tay nó ra khỏi trung tâm thương mại . Hân đẩy mạnh nó vào trong xe khiến cho nó kinh hãi này đến kinh hãi kia . Chiếc siêu xe phóng đi mất hút trong mắt sbao nhiều người quanh họ .

Nó ngồi trong xe mà tâm trạng khó chịu , ánh mắt không thèm nhìn hân dù một lần cũng chả thèm đoái hoài đến hân . Hân hực chỉ hừ một tiếng nặng nề ; còn hân thì trong lòng hỗn loạn tâm trí đang đấu đá nhau , cứ như một cuộc đua ma ra tống vậy . Hân hơi buồn cũng thấy hơi đau lòng vì có chút hơi thô bạo với nó nhưng nó cũng lạnh nhạt khiến cho lòng dạ mãnh thú muốn chiếm đoạt trong hân tăng vọt mất kiểm soát .

Con người hơi lay động nhìn sang người bên cạnh ấy mắt vẫn nhìn chăm chú ; gương mặt nghiêng nghiêng thoáng nhìn tựa như ảo ảnh chiếu xuống , đôi môi hơi hồng nhạt mập mờ , gò má ửng hồng tự nhiên , mái tóc nhẹ nhàng buông thõng . Khiến hân tìm đập bùm bụp không thôi , cứ như nó muốn nhảy vọt ra khỏi miệng hân vậy .

- Tôi không phải bức tranh thủy mặc nào đó anh đang hứng thú , xin anh hãy tập trung lái xe đi . Tôi không muốn mình bị phạt khi mới về nước được một tuần . - Nó lạnh lùng nói , mắt vẫn nhìn đi chỗ khác.

- Anh xin lỗi ! - Hân quay lại tập trung lái xe

- Có lẽ vợ con anh cũng đang đợi anh về ăn cơm trưa đó , anh cho tôi xuống đây để bắt taxi được rồi . Cảm ơn , chủ tịch Trần . - Nó lạnh nhạt nói

Hân đổ xe tấp vào lề , nó cầm túi mở cửa định bước thì hân ... đâm một cái thật mạnh vào ghế , cầm chặt tay nó , quyết không cho nó rời khỏi hân . Ánh mắt hân giãn dãn hân lên những tia máu ở cuối đuôi mắt . Hân thật sự nổi điên , tại sao nó có thể nói những lời như thế với hân chứ . Vợ con ư ?! Hân nào đâu có , tại sao ... tại sao nó lại đối xử với hân như thế .

- Vợ con .. em tưởng tôi rành đời lắm sao mà có vợ con để rước thêm phiền phức về ... em nghĩ một năm qua tôi sống vui sướng lắm sao ?! Em chạy trốn khỏi tôi , ra đi mà không nói một lời từ biệt với tôi . 1 năm đau khổ tôi sống chỉ vì kỷ ức của em vậy mà em lại nghĩ tôi sống cùng vợ con no đủ hạnh phúc ư

- Anh.... - Nó ngo ngắc , không thể nào định hình được chuyện gì đang xảy ra . Hân nói hân không có vợ con , cũng nói rằng sống cũng chỉ vì nó . Vậy tại sao , bao nhiêu năm qua báo chí lại nói hân đã có vợ và chính hân cũng nói như vậy .

- Em ngạc nhiên lắm ư ? Hừ.... tôi sống được đến giờ là vì em... em bỏ đi tôi tốt nghiệp xong và đã bắt đầu làm chủ tịch tập đoàn này thay cho cha ; hằng ngày chỉ nghĩ rằng có ngày em sẽ trở về để gặp tôi . Nhưng không phải như thế này , tôi yêu em , tại sao em không hiểu chứ . - Hân nói tha thiết , ánh mắt có chút buồn

- Vì tôi ?! Anh biết tôi sống thế nào không , đau đớn dần vật lấm 1 năm tôi sống còn đau đớn gấp mấy trăm lần anh . Dù không có vợ cũng không có con thì chuyện đó cũng không liên quan gì đến tôi . Tim tôi đóng băng 1 năm về trước và bây giờ cũng vậy . Anh yêu tôi ... cảm ơn nhưng làm ơn hãy để tôi được vui vẻ chứ đừng làm tôi đau ; một lần yêu anh cũng đã đủ làm cho tôi đau đớn lắm rồi.

Nó mở cửa xe , bước ra ngoài , mặc cho hân ngỡ ngàng và đau đớn bao nhiêu thì nó vẫn bước đi ... Vì lòng nó không thể nào kìm được nước mắt , vì hân mà nó đau nó khóc vậy huống gì phải khóc trước mặt hân phải tha thứ cho hân chứ . càng bước đi , nó lại càng nghe thêm một tiếng nước vỡ nữa ở

trong lồng ngực . À .. thì ra lại một mảnh vỡ trái tim rơi ra từ cõi lòng này đây .

Ông trời ơi , sao người luôn để cho con mệt mỏi và thống khổ như thế này ... con biết con đã sai nhưng tại sao người lại để con phải đau đớn hơn hẳn cơ chứ . Nó ngược lên bầu trời kia , không hiểu sao , nước mắt nó lại rơi . Trên bầu trời cao những giọt mưa cũng rơi là chã xuống thủ đô này , mưa như đang khóc cùng nó , nước mưa và nước mắt hòa tan sao lại mặn chát thế này ?!

" haha.... sao lại khóc cơ chứ , ông trời bắt công quá mà ... "

Nó bước từng bước trong mưa , ai ai cũng hối hả để tránh mưa nhưng họ lại nhìn thấy một cô gái nhỏ nhắn , xinh đẹp kia lại lùi hùi trong cơn mưa rào lạnh ngắt kia . Lòng người trống trải trong cơn mưa kia , cơn mưa đầu xuân ; một cơn mưa buồn , nhưng cũng có thể là nó khóc cùng ai đó , vì ai đó cũng nên . Lòng người đều có yêu hận , nó hòa vào nhau như sữa và cà phê vừa ngọt vừa đắng . Một bên là hắn , một bên là nó ; họ như chưa thể thấu hiểu cho lòng nhau cứ lướt qua nhau như thể không quen , lạnh lùng nói vài lời chào hỏi cho có . Tim họ đập từng hồi theo từng nhịp nhưng lại đối lòng lừa nhau .

Nó có thể tha thứ cho hắn còn hắn cũng có thể yêu nó thêm nhiều lần nữa nhưng ai sẽ là người ngò lời đây . Hắn lặng người sau khi nó rời đi , mưa không ngừng trút xuống , trên chiếc siêu xe thời thượng kia ; người con trai ấy cứ trách lòng mình rất nhiều rồi cũng tự cười bản thân mình .

- Chi Băng , anh yêu em yêu em rất nhiều

Mưa cứ rơi , còn lòng người thì buồn tê tái ; nỗi đau dâng lên trong lòng họ khiến cho họ không ngừng khóc không ngừng giấu diếm . Yêu là vậy a !

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Công Chúa Kiều Ngạo Và Tứ Đại Hoàng Tử Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Gọng Kìm Của Sự Chiếm Đoạt (1)

Một buổi sáng trời xuân thanh mát , trời đã bớt sương hơn ; dưới tán cây xanh ròn kia , tiếng chim líu ríu không ngớt . Nắng cũng dần lấp ló sau đám mây như kẹo bông giòn kia . Hôm nay nó dậy sớm hơn , không phải vì khó ngủ chỉ là cảm thấy cần phải thoát li khỏi chiếc giường rộng lớn kia thôi . Hít hà không khí trong lành hiếm có ở Việt Nam sau 1 năm ở hải ngoại . Thật đặc biệt làm sao ! Cảm giác thật mới , thật sáng khoái và tràn đầy năng lượng . Hôm nay là ngày tổ chức tiệc cũng chẳng biết là để làm gì nhưng vì thấy nhỏ - Saphia háo hức muốn có một party hoành tráng và cũng là lúc để nó thực hiện kế hoạch quan trọng khác . Bước ra khỏi phòng , nó bước sang phòng kế bên ; mở cánh cửa đó ra rồi đóng lại . Sau 15' thì nó bước ra với một dáng vẻ khác . Bước xuống sảnh lớn của biệt thự xa hoa , nó thấy ai cũng hỏi hã làm việc của mình . Quản gia nhìn thấy nó cũng quay đầu kính chào . Nó mỉm cười nhẹ rồi xuống gara lấy xe đi vút

Nhìn cảnh sắc trên con đường Phan Đình Phùng , người người qua lại ; những cặp tình nhân cùng nhau trên con đường trải đầy lá vàng , họ kẻ cạnh nhau sát vai không rời ... khiến nó hự không lại vô tận đau lòng . Hảo đau ! Trong tâm trí hiện lên gương mặt của người đó ; lúc cười thật là làm cho tâm hồn phách lạc khí lực không còn , lúc buồn gương mặt u sầu đa cảm làm cho thiên nữ cũng phải quyến đau ; lúc khóc mị lực ác cảm xâm chiếm trái tim thiếu nữ thật làm nó không từ mà đau , đau đến chết !

Nice to meet you

Where you've been?

I can show you incredible things

Magic, madness, heaven, sins

Saw you there and I thought oh my god

Look at that face, you look like my next mistake

Love's a game, wanna play

New money, suit and tie

I can read you like a magazine

Ain't it funny rumors fly

And I know you've heard about me

So hey, let's be friends

And I will see how this one ends

Grab your passport and my hand

I could make the bad pass good for a weekend

So it's gonna be forever

Or it's gonna go down in flames

You can tell me when it's over

If the high was worth the pain

Got a long list of ex-lovers

They'll tell you I'm insane

'Cause you know I love the players

And you love the game

(Blank Space - Taylor Swift)

- Alo ...

Nó đeo phone điện thoại , bắt máy ...

- " Snow ... mày ở đâu vậy ? "

- Ở đường Phan Đình Phùng , sao không ?

Thì ra là nhò gọi cho nó ...

- " Đến quán Korea Coffee đi ... tao và Moon đợi mày ! 25' nữa gặp lại nhau nha "

- Biết rồi....

Nó đập máy , ném tai phone qua một bên , ánh mắt chuyên chú nhưng sắc bén . Khởi động động cơ lên mức cao nhất phóng nhanh trên con đường tình yêu ở Hà Thành này .

Nó không hiểu lòng đang miên man ở vùng đất nào , chỉ cảm nhận thiếu vắng bóng hình , hơi thở đều đặn ngọt ngào hay ánh nhìn trìu mến của ai đó thôi . Bất chợt , nó lại nhớ đến hấn ... hừ ả là hấn ... trên cõi đời này chỉ có một điều khiến cho một người lạnh lùng như nó lại yêu hấn đó là " NGU NGỐC " . Mê muội hấn như một viên kẹo ngọt nhưng lớp kẹo bên ngoài bao giờ cũng ngọt cả nhưng bên trong thì đắng chát đến chảy cả nước mắt . Nói vậy thôi chứ đã ai dám vượt qua được thứ trần quý ngọt ngào được không ?

Đôi khi ta muốn giữ những thứ quan trọng trong tầm tay nhưng nó quá xa vời với bản thân , chỉ có thể lạnh lùng nhìn nó xa ta như thế thôi . Không biết thiên đường yêu có thực hay không ... ? Nhưng hể nhắm mắt , giọt nước tình yêu lại làm đau trái tim ai đó ?

Hiện tại ...

Korea Coffee...

Lầu hai của quán cà phê đối diện với Trung Tâm Mua Sắm , có một nhóm người đang rôm rả nói chuyện , không ai khác là bọn họ : nhò , Moon , hấn , Jun , Kai .

- Bà xã này , gọi Snow đến như thế sợ có khiến cho cô ấy khó chịu không ? - Jun ôm nhò trong lòng hỏi

- Chỉ sợ có người nào đó mong còn chẳng được . Cơ hội ngàn năm như thế cơ mà , khó có lần thứ hai đâu a ! - Nhò nheo cái mũi cao cao của Jun rồi cố ý nói ám chỉ ân tình trong đó

- Snow , nó khóc nhiều lắm đó ! Ở bên kia , 1 năm trước nó đã phải khổ cực nhiều điều . CHi sợ lần này không biết điều gì sẽ chờ nó nữa đây . - Moon nói nhưng có tia buồn trong đó

- Kevin , mày tính sao đây ? Mày gây nhiều tai họa quá nhiều rồi đó ... - Kai nhìn hấn trong lòng cũng không khá hơn là mấy

- Tao ... tao thực sự yêu cô ấy ... Chỉ là cô ấy ...

Cốc ! Cốc ! Cốc

- Xem ra mọi người đang họp bàn bí mật mà không cho tôi biết . - Nó dựa vào cánh cửa , gương mặt xinh đẹp , diễm lệ . Lạnh lùng toát ra bề ngoài của nó

Ai cũng kinh ngạc , cứ ngỡ bị hoa mắt nhưng đợi mãi cũng vẫn chỉ vậy . Mới cách đây nhỏ gọi cho nó , mới 10' trước thôi mà .

- Có cần kinh ngạc như vậy không ? Thiết là có ẩn tình giấu tôi mà , Moon bà nói cái gì về tôi vậy ?! cái gì mà chịu khổ cơ

- Mày ... sao vậy ? - Nhỏ tiến lại gần nó , sờ cái trán tuyết mỹ kia

- Tao không yếu đuối như mày nghĩ đâu . Có việc gì không mà gọi tao gấp vậy ? - Nó nhìn nhỏ với ánh mắt như nói rằng : " Không sao đâu , đừng lo"

- Gặp mặt nhau thôi à ... lâu rồi mà , mấy hôm trước tao về nước . Định cùng mày đi chơi với cả Moon nữa nhưng mày lại bỏ về cũng không nói tiếng nào nhốt trong phòng làm việc hoài . Tao chỉ muốn có không khí giúp mày thoải mái thôi . - Nhỏ cười híp mắt nói

- Thiết ? - Hình như vẫn hoài nghi điều gì đó nó hỏi lại

- Thiết mà , lâu rồi không gặp mày khiến tao nhớ mày lắm ? - Moon tiến tới nói thêm

- Ừ ... ừm . COi như thiết đi chú.ng - Nó cười mỉm đưa mắt nhìn chung quanh , nhưng hình ảnh hiện lên lại khiến nó ngáp ngừng đứng hòng .

Hắn ... là hắn ?!!! ... Như có một vật nặng đè xuống đôi vai gầy gò của nó , khiến nó nặng nề , khó chịu . ánh mắt đang vui mừng , trở nên ngập nước . Tim đau nhói không nói thành lời . Cũng chẳng một lời chào nhau , nó lạnh băng cúi gương mặt sắp khóc . Nó muốn chạy , chạy trốn khỏi hắn . Trốn cái ánh mắt đầy sự thương hại kia , tránh cái giọng nói ngọt ngào triu mến , tránh lời yêu thật đau đớn kia . Mới bước được hai bước , nó như chết lạng tại chỗ . Phải làm sao? Phải làm sao? Nó thật sự mệt mỏi quá rồi Quay về thôi ! Chạy thật nhanh thôi ! hãy tin vào cái lí trí còn sót lại trong đầu mà bước đi . Chớ để cho hắn nhìn chớ để hắn hung hăng chiếm đoạt trái tim .

Không nói lời nào , nó quay người chạy thật nhanh khỏi chỗ quái quỷ đó .

Nhỏ và Moon quay ra định nói với con bạn nhưng đã không thấy nó nữa chỉ nhìn thấy dáng người nhỏ nhắn chạy cuối hành lang . Và rồi một bóng đen cũng đuổi theo ... hắn đây mà . Nhỏ nhìn thấy hết nở một nụ cười tà

Nó bây giờ cần bản không thể nghe thấy một âm thanh nào nữa , đôi tai ừ ù như ốc , đôi chân chạy hết tốc lực . Nhanh tới mức người nhìn cũng phải ngoái nhìn . Họ sẽ nghĩ cô gái ấy lấy đâu ra sức lực mà chạy nhanh được như thế chứ . Thực ra họ đâu biết nó đang chạy trên thảm đỏ đau đớn . Chạy được một đoạn đường nó như ngã xuống , thở hồng hộc . Đôi mắt giờ đã phủ một tầng sương mờ .

Từ đằng sau , cánh tay nó bị giữ chặt , nó quay lại nhìn . Hắn đang nắm chặt cánh tay trắng nõn , bé nhỏ của nó . Một thoáng nắm đến bóp nát , khiến cho cảm giác đau đớn thoáng qua trong tâm trí nó . Hắn kéo tay nó , rảo bước nhanh khỏi dòng người đông nghịt trên con phố ẩm thực . Ném mạnh nó vào trong chiếc siêu xe của hắn . Bị hắn đẩy , nó đau đớn nhưng không thể thoát ra khỏi chiếc miện nhỏ nhắn . Định thần lại định mở cửa thì bị hắn kẹp chặt , khoanh khắc bốn mắt giao nhau khiến rảo cản trung thành trong nó bị đánh gục không còn sót lại một chút nào . Tim nó đánh trống liên hồi khi ánh mắt của hắn đang nhìn thẳng vào nó . Đôi mắt đó đang hắt lên những tia máu yếu ớt chưa từng có trong hắn .

CÒN về phía hắn , sự tức giận kìm hãm bao lâu nay trong hắn như bùng nổ . Tính chiếm đoạt trong hắn càng lúc càng cao cứ như thể một ngục đem nó ăn vào bụng để khỏi mất nó . Hắn thực sự không thể chịu được nữa , sao nữ tử này cứ làm hắn phiền lòng đến tứ chi không thể nào hoạt động . Hắn thừa nhận những lỗi sai đó nhưng lời giải thích , lời biện minh cho bản thân nữ tử này cũng không nghe hắn lấy một lần . Hắn thật sự mất kiểm soát rồi . Một Trần Bảo Khánh lãnh đạm , bình tĩnh , lạnh lùng với phụ nữ giờ phút này lại giống một sói lang bị gọng kìm muốn chiếm đoạt trái tim nữ tử trước mắt . Phải làm sao bây giờ ?

" Vì vậy ngay lúc này , tôi biết điều gì tốt nhất với mình . Và đó là quên đi anh , thậm chí dù tôi không thể . Cuộc sống của tôi vẫn nán ná trên từng giọt tình yêu mà anh đã cho tôi . Thậm chí dù tôi không phải lúc nào cũng nhìn thấy tình yêu ấy , tôi biết nó ở đó , và giống như một kẻ khờ , tôi buông tay khỏi một thứ đặc biệt với mình đến thế , thứ mà tôi chưa từng nghĩ mình sẽ cần đến . Tôi đã từng có anh... và giờ theo từng giọt lệ rơi , tôi nhìn anh càng lúc càng cách xa . Và đó là lỗi của tôi . Đó là lỗi của tôi khi đã để anh làm tôi khóc , lỗi của tôi mà tôi phải chịu đựng đau khổ lúc này . Nhưng nếu đây là tình yêu... tôi sẵn sàng lặp lại . "

" Vì sao chúng ta lại nhắm mắt khi ngủ , khi khóc , khi tưởng tượng , khi hôn nhau , khi cầu nguyện? Bởi vì những gì đẹp nhất trên thế gian này chẳng thể nào nhìn thấy bằng mắt mà phải được con tim cảm nhận . Và với anh , em là điều đẹp đẽ nhất trên thế gian này . "

Như một bản tình ca vang lên không bao giờ dứt , không biết sao họ lại lâm vào tình cảnh trở trêu nực cười . Tình yêu là một đóa hoa có thể mọc trên bất cứ mảnh đất nào , tỏa ra những điều kỳ diệu không thể bị cái lạnh của mùa thu hay băng giá của mùa đông khuất phục , nở rộ và ngát hương quanh năm , ban phúc cho cả những người đem tặng nó đi và những người nhận nó .

Chương 23: Gọng Kìm Của Sự Chiếm Đoạt (2)

Luôn Đôn, Anh ...

7.30 ...

- Thừa tiểu thư, đây là tài liệu mà người muốn. Cô còn gì cần sai bảo. - Tên cận vệ cúi người, hơi e rè nhìn về người con gái bí ẩn sau chiếc ghế kia.

- Không. Lui xuống đi

Giọng nói trong cao, phát ra khiến cho ai ai cũng bị hút vào trong đó. Tiếng bước chân đi xa dần, người con gái lật từng trang tài liệu một, mỗi trang khi lật gương mặt kia như đen dần, ánh mắt đỏ như một loài thú lóe lên sự thù hận và chiếm đoạt. Cầm ly rượu mạnh lắc ly viên đá nhỏ tròn đáng thương đang tan ra. Cô gái ấy cười khẩy độc địa nhìn vào bức ảnh bị treo trên tường, nhìn bức ảnh ấy nhìn vào cũng không thể nhìn rõ mặt vì những vết cào của dao cửa vẫn hằn rõ từng vết như muốn giết trên không còn tồn tại hơi thở.

- Nụ cười đẹp, gương mặt đẹp, gia đình đẹp và cuộc sống đẹp chắc cũng nhàm chán lắm. Hudson Michelle Elizabeth cùng chơi với tôi một bản nhạc nào. Bản nhạc của tử thần - em gái của chị

Phập ...

Con dao nhỏ từ khi nào đã cắm thẳng vào bức ảnh kia như thể một trò chơi đã bắt đầu với những điều không thể lường trước.

Bây giờ không khí trong xe trở nên thật khác lạ, nó và hần bốn mắt nhìn nhau không rời. Nó thấy rằng thật kì lạ, đôi mắt lục bích trong veo kia có chút tia tàn khốc kia có chút lay động dường như rời khỏi tầm mắt trước mặt, không muốn đối diện với con người này, đối với con trai này không đúng hơn là với người đàn ông đã trưởng thành này không nuôi tiếc hay níu giữ những gì đã vỡ mà vỡ rồi đừng nhặt lại mảnh ghép vì nhặt lại được thì mảnh ghép cuối cùng cũng không thể nào tìm được nữa.

Nó muốn rời khỏi, muốn trốn chạy hần nó đang sợ thực sự sợ hãi tới độ. Nó mở cửa xe đang định bước ra ngoài nhưng từ cánh tay truyền đến một lực đạo rất mạnh kéo nó lại vào trong theo đó cánh cửa cũng tự động đóng lại. Nếu như bạn không tin hãy thử nghĩ xem cánh tượng gì đang diễn ra. Hần sau khi kéo nó vào trong xe đã bá đạo chế trụ cánh môi mềm mại của nó mà cuồng bạo hôn lấy. Khi chạm vào đôi môi mỏng mềm đó, hần không thể nào kiềm chế được nữa như thể lực hút của đôi môi ấy lớn hơn lực hút của trái đất. Hần càng ra sức mút mát đôi môi mềm một cách thô bạo khiến cho nó không thể nào chịu nổi vì thiếu không khí. Cánh môi mềm hé mở vì thiếu khí thở, hồng hộc thở nướn từng ngụm không khí trong lành quý hiếm. Vì nụ hôn ấy gương mặt nó đỏ ửng như trái cà chua không dám ngẩng mặt, nhẹ nhàng lên tiếng với giọng nói yếu ớt, nó nói:

- Trần ... Trần Bảo Khánh ... anh là đồ hạ lưu, đồ vô liêm sỉ không biết ... xấu hổ ... tôi ... tôi ... uhm ... ư ...

Chưa kết thúc được câu nói ngập ngừng nửa vời nó đã bị hần hôn tới tấp bá đạo thêm lần nữa khiến đôi môi kia sưng đến đỏ mọng đau nhói. Nó giãy giụa muốn thoát khỏi sự chiếm đoạt tàn khốc của hần nhưng hần đã chế trụ ôm trọn lấy vòng eo nhỏ bé của nó mà chặn hết đường lui. Cứ ngỡ sẽ kết thúc tại đây nhưng hình như mọi thứ đã đi quá xa như nó nghĩ. Hần từng đột từng đột xâm lấy đôi môi kia, cạy hàm răng trắng tinh kia, chiếc lưỡi kia đã đưa vào trong nơi mật ngọt của nó. Hần ra sức mút lấy, lưỡi quấn lưỡi không rời khiến nó vừa thờ vừa cố gắng đẩy hần ra nhưng trong thâm tâm nó sao lại tham lam ham muốn như vậy ở hần chứ. Nó dần dần tan ra vô lực với sự tấn công cuồng bạo của hần, nó mềm nhũn toàn bộ sức lực đều bay đi đâu hết, cả thân thể đều dồn vào hần, tựa vào cơ thể hoàn mỹ của hần như một điểm tựa ấm áp.

Hần nhìn nó như vậy, trên đôi môi nở nụ cười thỏa mãn, khoe miệng cong lên một hình cung tuyệt mỹ. Hần rời khỏi cánh môi kia nhìn người phụ nữ của lòng hần đang tựa vào hần mà thờ dốc, gương mặt theo đó cũng ửng hồng. Đôi môi kia vừa bị hần hưng hăng hôn mà sưng lên mê người. Chết tiệt! Hần sao thế này, thật sự bản thân đã không thể nào chịu nổi mà. Hần đặt nó bên cạnh rồi nổ máy phóng vút về biệt thự Trần gia. Cánh cổng biệt thự rộng lớn mở ra, hần dừng xe trước cửa vào. Xuống xe. Mở cửa bên nó và bế xốc nó lên trước sự ngỡ ngàng của người hầu ở hai bên đón chào ông chủ của họ. Còn nó từ một môi chuyển sang ngạc nhiên rồi đến tức giận. Nó giãy giụa muốn thoát khỏi hần, đâm thùm thụp mong hần mang nó thả xuống để nó còn mau chóng rời khỏi. Và lại còn trước bao nhiêu người thể diện của người thừa kế tập đoàn S.L như nó còn mặt mũi nào chứ.

Hần thì trong lòng rối rắm, sự chiếm đoạt và lý trí đang thay nhau làm loạn trong lòng hần khiến hần khó có thể bình tĩnh. Còn cái cô nhóc này sao cứ láo nháo thể thật bực mình mà.

- Trần Bảo Khánh tôi bảo anh thả tôi xuống, buông tôi ra ... tôi thoát khỏi anh tôi sẽ không tha thứ cho anh đâu. Tôi sẽ kiện anh tội bắt cóc trẻ em đó, thả tôi xuống. Đây Yaaaaaaaaa Mấy người giúp tôi với làm ơn đó

Hần thật hết cách với nó, sao lại có người lại đi kiện người khác với tội danh là bắt cóc trẻ em chứ mà cái người bị bắt cóc ấy đã qua tuổi bị thành niên rồi. Hần lắc đầu bế nó lên trên tầng bỏ ngoài tai những lời nói của nó. Còn những người chỉ bùm miệng cười vì thật sự ông chủ của họ chưa bao giờ làm vậy với cô gái nào khác đây là lần đầu họ thấy có một cô gái đáng yêu như thế.

Lên đến phòng mở cánh cửa hắt ném nó lên chiếc giường lớn ở giữa phòng đóng rầm cửa một cái rồi chốt khóa không cho nó thoát . Nó thì bị ném xuống giường thấy cả người ê ẩm nhưng cũng nhanh chóng thấy bình thường , nó bật dậy hướng cánh cửa mà chạy , nó muốn chạy trốn . Nó gặp phải Ma Vương rồi . Nó không muốn , nó không muốn thừa nhận nó yêu hân đầu . Nhưng lòng người đầu bằng ý trời , hân nhanh tay bắt lấy nó đem lại giường lần nữa thì bất ngờ nó giờ chân định đá hân một cước nhưng sao có thể qua mắt một kẻ làm chủ thể giới ngầm như hân chứ . Né một cách nhẹ nhàng rồi cầm lấy chân nó mà quơ qua quơ lại như đang khiêu vũ .

- Nè nhóc con , khiêu vũ nào !

Nói rồi hân cầm tay nó đặt ở hông của mình rồi lướt nhẹ nhàng . Nó thì trong lòng bức mình không thôi quyết phải đá bay tên biến thái vô sỉ này , Nghĩ xong nó lướt nhẹ lộn nhẹ một vòng trên không trung rồi giờ chân đá nhằm vào chính bụng hân . Hân thì nhìn bé con nhẹ nhàng là lướt dùng khiêu vũ để đánh hân như vậy thật tức cười mà , sao lại để cho một cô gái như này đánh nhau chứ . Hân nhanh như cắt vụt mắt đã ôm eo nó xoay mấy vòng rồi ngã về phía giường . Hân nheo chiếc mũi cao của nó rồi cười nhìn nó .

- Muốn đá tôi ư ?! Em tưởng cái danh Vua Bóng Đêm ở thế giới ngầm của anh là hảo thủ sao , với mấy cú đá nhỏ nhặt vậy mà đá bay được tôi sao . Tôi biết em đọc được suy nghĩ của người khác bằng cái đôi tai ngoại cảm đó đúng chứ . Còn tôi thì không cần mấy thứ đó mà vẫn biết em nghĩ gì vì em ... Hoàng Nguyễn Chi Băng sẽ là người phụ nữ của Trần Bảo Khánh này .

Lời tuyên bố bá đạo ấy như đánh sập bức tường thành duy nhất trong lòng nó , câu nói ấy cứ vang vọng mãi khiến cho nó mơ hồ nghĩ , hân nói thật hay nói dối , nhìn vào gương mặt tuấn mỹ phi phàm của hân khiến nó nhớ đến Linh Chi - người con gái hân đã từng yêu , nhớ đến những bài báo lá cải tìm nó khề nhói . Nhói nhiều quá khiến nó giờ quên mất rằng nó có trái tim . À đúng rồi " trái tim lạnh" mà nghệ nhân làm ra tác phẩm ấy không ai khác là hân mà cũng chính là nó . Nói thế nào giờ nhĩ có lẽ không thể thoát nặng lời nữa

- Em nghĩ tôi nói dối ??! Haha .. được đã vậy để tôi cho em biết những gì em cần biết . Chúng ta bắt đầu !!!

- Biết ... biết cái gì chứ !???? Bắt đầu gì với anh , tôi ... tôi muốn về nhà . Tôi muốn về biệt thự của tôi .

Ngất lời nói đang vang trong căn phòng lên , hân đã đặt thêm một nụ hôn nữa lên cánh môi kia . Bá đạo mà xâm chiếm lấy từng chút từng chút một , nó gây sợ hãi trước một loài thú hoang như thể đang động dục (t/g từ ngữ hơi lố măn và mang nghĩa có chút đen tối) đang thềm thường con mồi trước mắt . Nó nhìn vào đôi mắt kia , đôi mắt hồ phách mà lâu nay nó không nhận lại hút hồn như vậy nhưng ánh mắt ấy sao lại lạnh lùng , cuồng bạo như vậy . Cô sợ ... sợ hãi

Ban đêm khi ngoài trời đang mưa tầm tã , với những cơn mưa nặng hạt trút xuống không ngừng , đầu đó trong căn phòng kia ở trong ngôi biệt thự đó lại phát ra âm thanh kiều mỹ của người con gái nào đó . Âm thanh đó hòa vào tiếng mưa có lẽ tiếng mưa át hẳn đi có lẽ không biết chừng . Mai lại đến , cứ nghĩ đến mai sẽ là ngày mới nhưng không biết lúc xoáy này sẽ bao giờ ập đến sẽ bao giờ biến mất hay nó chỉ đến để người thân với người thân giết nhau hay là tìm đã nguội lạnh nhưng lại tan chảy rồi lại bị khứa đến ứa máu không thốt lên tiếng đau mà chỉ im lặng . Cô nhân trí kim từng nói : " Hi vọng ái ố là kiếp nhân phải gánh , cứu hạn mãi trong lòng người "

Biệt thự Trần gia

3.00

Nó tỉnh giấc , khề lay động đôi mi cong vút kia rồi lười biếng mở mắt . Nheo con ngươi lại nó nhìn xung quanh thì hình ảnh đầu tiên đập vào ánh mắt nó là hân . Hân đang ôm nó ngủ , ôm chặt tới mức ngay cả hơi thở cũng có thể cảm nhận ám áp đến mức nào . Bây giờ ở Việt Nam là mới đầu mùa xuân vẫn còn lạnh lắm , nó hơi run nhẹ người khề kéo chiếc chăn ấm áp lên thì một điều kinh khủng mà nó phải hứng chịu là thân thể nó ... hiện tại không mặc gì . Cái gì vậy ??? Nó ... nó đang lỏa thể ư ?! Sao có thể ??? Nó hốt hoảng suy nghĩ lục lại trong trí nhớ kia hôm qua nó và hân đã Ngay người vài phút nó tức tốc muốn nhanh chóng rời khỏi đây , nó lay nhẹ người thì một cảm giác nhói ở eo truyền tới khiến nó khề kêu , quay lại nhìn người đàn ông kia còn đang ngủ say khiến nó thở phào nhẹ nhõm , đi từng bước khập khiễng đến nhà vệ sinh . Nó bật nước nóng rồi tắm sạch nó không muốn mình mang mùi của hân -cái mùi nam tính đến ngây người ấy . Nó soi gương , nhẹ nhàng sờ vết tím ngần kia ở trước ngực kia , bất giác cười mỉm như hạnh phúc nhưng rồi lại vụt tắt . Nó cười gì vậy , hân đã làm gì với nó làm ra thế này đây ; đáng lẽ lòng nó phải hận phải chán ghét chứ , nhưng tâm lại động lại rung rinh tức khắc . Ngồi sụp xuống nền đá lạnh lẽo , nó bật khóc , công tắc đau đớn bắt đầu khởi động rồi sao ?! Thấy tim khề đau , hình ảnh hân với người khác đang bên nhau năm đó vẫn không nguôi ngoai trong lòng nó . Cảm giác của nó rất xáo trộn như máy sinh tố đang xay nước nhưng sao vị nó lại đáng đến mức người ta bật khóc trong âm thầm .

Nó khóc dòng mà tự thiếp đi lúc nào cũng không biết , sáng sớm hân dậy nhưng bên cạnh không thấy nó hân bật dậy tìm ở phòng làm việc , phòng để quần áo cũng không thấy . Mở cửa phòng tắm liền nhìn thấy nó đang ngất xỉu tự bao giờ liền bế nó lên giường sai người lấy nước ấm và nấu cháo cho nó . Đặt nhẹ nó xuống giường liền thấy hàng mi lay động một giọt nước mắt rơi xuống , hân nhìn vậy ánh mắt thoáng buồn nó hận hân lắm sao khiến nó đến ngất xỉu cũng khóc cũng rơi lệ . Nhẹ hôn lên giọt nước mắt ấy , rồi đến má rồi đến cánh môi hồng ẩm ướt . Nó thấy thân thể mình hình như đang bị vật nặng đè lên , cảm giác khó chịu từ bờ môi khiến nó tỉnh giấc . Nó trừng mắt nhìn hân ... hân đang hôn nó , gây gục muốn đẩy hân ra , nó sợ hãi đến nổi ứa nước mắt . Hân đang làm gì vậy ?! Nó gần đôi mắt lên cắn mạnh vào môi hân một cái . Hân khề nhói liền rời cánh môi ngọt lịm của nó rồi lau máu đang chảy từ khóe miệng . Nó lấy chăn che lại thân thể rồi lau đi giọt lệ còn đọng lại trên mặt .

- Anh làm ơn tự trọng một chút .

- Hừ ... tự trọng ??! Em từ bao giờ lại ra lệnh cho tôi vậy ?! Mà thân thể của em tôi đã nhìn thấy hết rồi không cần che . Giờ em là của tôi những thằng khác đừng bao giờ động vào em . - Hân hừ lạnh nhìn thẳng vào đôi mắt nó mà bá đạo nói

- Haha , một người như tôi vạn người không sợ sao tôi lại sợ anh , anh làm tôi đến bước đường này thì cũng xong rồi vậy cần gì phải nói những lời ghê tởm như vậy . Từ trước và cho tới giờ tôi không thuộc về ai cũng không mong ai động vào tôi . Anh là cái thá gì mà tôi phải nghe chứ .

Nó lay động con người lục bích nhìn hần , như khẳng định nó không bao giờ đi vào vết xe đổ nữa . Tim đã lạnh thì mãi mãi không tan , mãi mãi sẽ là kết thúc chứ không phải mãi mãi mong chờ . Chắc chắn sẽ quên được .

- Muốn lấy trứng chọi đá ư ??? Trần Bảo Khánh tôi không giống chơi như những gì em nghĩ . Đã nói là làm tôi sẽ không bao giờ buông tha cho em đến khi em yêu tôi . Đến khi thân thể em khao khát có tôi không cả đời này em mãi mãi sẽ không bao giờ thoát khỏi bàn tay tôi dù là chạy trốn cũng không !!!

- Tư cách ?! Tư cách gì anh nghĩ như vậy , trốn không được tôi sẽ chết chết một cách tàn nhẫn chết mà không để anh biết , anh có theo tôi được không ?! Bản thân tôi bỏ đi một năm trước đã muốn trốn rồi , trốn anh thật nhanh để tôi không cảm thấy rạn vỡ . Tôi sợ anh , sợ anh yêu tôi rồi tôi sẽ đau . Anh làm ơn đừng tìm tôi đừng trói buộc tôi . Vì tôi hận và chán ghét anh lắm . Anh đối với tôi chỉ là đối tác không có tình yêu . Anh không có giá trị trong lòng tôi , một chút cũng không có .

Nó khẽ lên tiếng nói , mỗi lần nói là một lần nghe thấy mảnh vỡ rơi vào khoảng không rồi tan biến . Nó không khóc được nữa rồi , nếu khóc tâm tư nó sẽ không bao giờ có thể quay đầu lại nữa . Cảm giác sợ người đó yêu mình cực cực khổ sở cho nó , cảm giác ấy khó tả lắm . Nhưng nghĩ đến anh cùng người khác bên nhau vui vẻ mặn nồng khiến nó chịu không nổi chỉ muốn mất mình không thấy tai không nghe để không đau lòng . Còn hần khi nghe câu nói : " Anh không có giá trị trong lòng tôi" sao thực tức cười hần nắm chặt tay lại rồi khỏi căn phòng đó quay lưng với nó mà lòng anh đau , rồi lệ khẽ rơi . Tong ! Nhẹ mà cũng nặng nề không thôi . Lần đầu hần khóc vì người con gái này . Không đúng đây là lần thứ hai hần khóc , một năm trước nó biến mất không có chút tin tức hần đã tụt xuống tận cùng của địa ngục . Hần khóc gọi tên nó chính trong căn phòng này . Nay lại rơi lệ chính trong phòng này . Ngủ ngốc ... ngủ ngốc ... Hần đâu muốn sự tình thành ra vậy mọi lời nói đều ứ đọng lại cổ họng khiến lòng khó chịu như nó hận hần nó chán ghét hần . Vậy thì từ nay mỗi người hai nơi , đến đây là chấm dứt . Hãy quên nhau và bắt đầu cuộc sống khác .

- Chúng ta kết thúc thôi , tình nhân một đêm !

Nó đi ra khỏi căn biệt thự kia cúi chào mọi người . Bước ra ngoài , hít hà không khí trong lành . Nó rời khỏi rồi , đã bước qua anh như chưa từng quen . Vẫy một chiếc taxi , ngồi trên xe nó như đứa mất hồn nhìn ven đường người người tấp nập qua lại hối hả vội vã là thế . Còn riêng nó thì xem như không quen mà cũng đứng đờm mà gió thổi rồi cũng ngừng nghĩ gì chứ . Con tim và lý trí đương nhiên sẽ dung hòa tạo nên tình yêu bền vững . Nhưng lý trí luôn có lí lẽ riêng của nó nhưng nếu để con tim dẫn lối ắt dẫn ta vào "ngõ cụt" . Và rồi có lúc "lý trí thắng đậm con tim" thì đó là chuyện tình thực dụng nhưng để "con tim nhấn chìm lý trí" thì kéo một ngày nào ấy "câu chuyện cổ tích tình yêu mộng mơ" này sẽ vỡ mất . Nó vẫn nhớ từng chữ một của câu nói này . Nhưng không hiểu sao lý trí của nó lúc tỉnh táo lại thốt ra tàn nhẫn như vô vàn ngọn giáo đâm thủng trái tim đau khổ của hần và rồi đến lúc con tim mách bảo thì hần đã đi xa khỏi tầm với của nó . Khẽ lặn dài hai hàng nước mắt , nó âm thầm chịu đau đớn , không hiểu sao sau những năm tháng đó - những năm tháng cùng mẹ và anh hai chịu tủi nhục thì giờ nó khóc nhiều như vậy . Chiếc xe taxi dừng lại trước căn biệt thự xa hoa lộng lẫy . Chờ cho xe đi khuất bóng nó đứng thần thờ trước công biệt thự to lớn . Nó sao vậy ??? Hay nó sợ bước qua cánh cổng này một Chi Băng lạnh lùng sẽ quanh lại không còn một Chi Băng yếu đuối vì hần . Cũng có thể nó sẽ quên đi cũng có thể không đâu . Vì sao ư ? Vì nó yêu hần .

"Mày còn là mình không Chi Băng cuộc sống của mày từ bao giờ đã biết ý lại vào hần . Từ bao giờ mày khóc vì hần vậy . Hay là mày muốn cái thân xác này , con tim này phải đau xé da xé thịt vì con người đó một lần nữa . Mày nên hiểu Trần Bảo Khánh của một năm trước và bây giờ khác xa lắm... dù dàng là đâu , tự cao tự đại là đâu giờ thì chỉ có một tổng tài lãnh huyết , cao lãnh và coi mày là tình nhân một đêm thôi . Yêu nó cũng có giá là cái trình tiết của mày . Trưởng thành rồi nên mày đừng nhu nhược nữa . Kết thúc là kết thúc ... có giữ lại cũng không còn gì ngoài "khói bụi vô hình" ."

Lặn dài giọt nước mắt , nó ư ư tiếng nấc trong cổ họng không tài nào phát ra được , lệ tuôn rơi đến đây là hết chẳng hay tiếng trời than hay tiếng chim buồn . Nặng trĩu lên lối xuống căn biệt thự trắng đầu đó còn vương vấn mùi hoa oải hương . Dưới tia nắng đầu xuân sau cơn mưa nặng hạt đêm qua , người con gái ấy đang hết lớn ... hết cho tâm tư thỏa mong .. cho lòng khỏi nặng .

1 tuần sau

- Băng à , mày dậy chưa xuống ăn sáng cùng tui tao . Hôn tuần nay mày không ăn gì chỉ đắm đầu vào công việc như vậy hại sức khỏe của mày lắm . Nghe lời tao mở cửa xuống ăn chút cháo đi , Chi Băng .

Moon cất giọng nhẹ thanh âm dịu dàng nhưng có chút lo lắng , cô biết nó đã khóc suốt tuần qua . Saphia đã đi Hàn giải quyết hợp đồng , Jun và Kai đã đi công tác ở Pháp rồi . Một tuần qua chỉ có cô và chị Sarah là chăm sóc mắt ăn mất ngủ vì nó . Nó thì chỉ có công việc ... công việc ... và công việc là quan trọng ngay đến bản thân biến thành cái dạng gì cũng không biết . Nó mặc kệ cho con bạn thân và người chị yêu quý lo lắng nó chỉ chúi đầu vào tài liệu và hợp đồng . Rồi sẽ ra sao đây ??? Moon ảo não suy nghĩ , bỗng...

Cạch !

Nó từ trong phòng bước ra , gương mặt lãnh khí đầy lạnh lùng cung cách tỏa ra hàn khí ngút trời như tảng băng di động từ Bắc Cực mới về . Đôi mắt lục bích luôn mang tia tàn khốc giờ càng tàn khốc hơn . Nhìn thì có vẻ như nó vẫn vậy nhưng thân thể đã gầy hơn trước , gương mặt hốc hác tiêu tụy mất đi một phần hồng hào vốn có . Moon thật chẳng ngờ con bạn chí cốt của mình đây ư ? Phong thái cao lãnh , lạnh lùng hơn trước có khi tàn nhẫn hơn trước gấp bội . Ánh mắt vô hồn , lãnh khốc khiến người khác không khiếp sợ cũng phải rùng mình . Nó đã thay đổi ... thay đổi ... Một tuần trước khi bước vào nó đã khóc như mưa , khóc đến nổi ngất xỉu thân thể thì nhiều vết tím xanh đỏ ngằn lên khiến cho Moon và Sarah đã biết được chuyện gì xảy ra chỉ là không ngờ nó lại như vậy . Đã kích lớn nhất chính là khiến nó thành ra như vậy . Thật sự không thể ngờ ... vạn nhất không thể tin ...

- Moon , chị Sarah đâu ? Tao có chuyện muốn bàn với hai người ngay bây giờ ...

- Được , chúng ta vừa ăn vừa nói . Cứ từ từ .

Cùng nó xuống dưới lầu , kéo ghế ngồi xuống . Moon nhìn nó có phần khó hiểu và vài phần lo lắng . Nó thì đan chéo tay chống cằm nhìn vào hai người họ nghiêm túc nói :

- Em sẽ nhận lời kí hợp đồng tổ chức show diễn thời trang và cuộc họp hội nghị giữa hai tập đoàn . - Ngỡ khí lạnh lùng của nó vừa cất lên khiến cho Sarah và Moon không khỏi ngạc nhiên trở mắt nhìn nó hoài nghi.

- Snow à , em có chắc chắn không ? Chị nghĩ em có cần cân nhắc lại hợp đồng này không ? - Sarah lên tiếng bỏ đĩa xuống chống tay nhìn nó giọng nói có phần nghiêm nghị

- Snow , tao nghĩ phần lớn hợp đồng này có lợi cho bên ta hơn là 60% giá trị nếu thành công thì chúng ta sẽ hưởng còn 40% còn lại là mạo hiểm như trò chơi đỏ đen vậy . Tao nghĩ lợi thì có cái lợi nhưng bất lợi nó cũng nhiều hơn .

- Không bất lợi là bên A chứ không phải bên B , 60% ấy chỉ là giá trị cổ phần bên A sẽ chịu còn 40% ấy bên ta sẽ chịu nói như vậy thì hợp đồng này như mỗi câu đố đưa ta vào vòng đố con mồi sập bẫy và ... the end

Hai người họ nhìn nó , từ khi nào một Chi Băng băng lãnh với thương trường giờ lại trở nên như vậy . Có lẽ nào ...

- Mày đã biết chính xác rằng đây là hợp đồng bên tập đoàn K.J chứ . Là bên Kevin ấy

- Biết biết chứ sao lại không ? Tiền trước mặt không lấy đợi đến khi nào . Ăn đi , phiền quá . Tý mày cùng tao đến đó để kí hợp đồng và chuẩn bị cho buổi tiệc họ tao. Tao đã hẹn rồi , chị Sarah này em cần chị giúp em một chuyện .

- Hừ ? Em cứ nói đi , giúp được chị giúp .

- Diễn kịch cùng em . Ok ?!

Hai người họ mắt chữ A mồm chữ O nhìn nó , mục đích của nó là gì vậy ? Diễn kịch ư ?! Cả đời chưa bao giờ lại thấy Snow nói ra từ diễn kịch nhanh gọn như vậy. Rồi cái gì sẽ tới đây ...

Trước tòa cao ốc hiện đại

Tập đoàn K.J ...

- Give the fashion department make design and animate the design stage for me. Report back to the board meeting 2 hours I'll be whole. (Hãy giao cho bên bộ phận thời trang hãy thiết kế và tạo hiệu ứng lại bản thiết kế sân khấu này cho tôi . Báo lại với hội đồng quản trị 2 tiếng nữa tôi sẽ họp toàn bộ .)

- Yes. Dear President also what advice does not i? (Vâng . Thưa chủ tịch còn gì dặn dò không ạ ?)

Nó bước lên trong đại sảnh cùng với đoàn người của tập đoàn S.L để lên tầng cao nhất của tòa cao ốc này nhưng bước được nửa đại sảnh này , con người nó dao động tức khắc không thôi . Người đang tới trước mặt nó chính là hấn - Trần Bảo Khánh . Nó khẽ nhói , và cũng lùi xuống vài bước nhưng rồi nhanh chóng trấn tĩnh lại , sự bình tĩnh trong nó sao lại nhanh chóng đến vậy . Hay nó lại lo lắng điều gì , nhìn thẳng vào đôi mắt kia nó sợ và cũng cảm phần . Nỗi đau cùng nỗi ám ức trong nó vẫn không nguôi .

Lòng người chết cũng không bằng trái tim chết , ánh mắt rơi lệ nhưng cũng không bằng trái tim ứa máu . Vậy họ sẽ ra sao đây ? Sẽ hiểu nhau hay giá trị của tình yêu chỉ có giá trị bằng thể xác .

Chạy quá lâu ... sẽ mệt

Đứng quá lâu ... sẽ mỏi

Vấp quá nhiều ... sẽ đau

Đợi quá lâu ... sẽ chán

Vì thế :

Đừng chạy theo những gì không thuộc về mình

ĐỪNG chờ mong những gì không thấy trước mắt

Vấp ngã hãy biết tự đứng dậy

Và đừng bao giờ mong chờ những thứ mãi mãi không bao giờ thuộc về mình ...

- Nợ nhau 1 nụ cười - Để rồi trả nhau bằng vô vàn nước mắt ... Nợ nhau 1 lời quan tâm - Để rồi trả nhau bằng hàng nghìn sự vô tâm... Nợ nhau 1 cái

nắm tay - Để rồi chỉ một lần thôi buông tay là mãi mãi ... Nợ nhau ánh nhìn thân thuộc - Để ngày nào đó nhìn nhau như kẻ xa lạ

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Công Chúa Kiêu Ngạo Và Tư Đại Hoàng Tử Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Vậy Hãy Thử Yêu Anh Một Lần Thôi !?

Nếu như có ai đó có thể cứu nó ra khỏi những suy nghĩ hỗn độn bây giờ thì có lẽ đó là điều may mắn . Vì điều đang xảy ra trước nó thật không thể ngờ , một người con trai đang ôm ấp đứa con gái khác một cách thân mật còn người con gái kia thì tâm thần phải nói là mặc như không mặc gì phản ứng còn thái quá hơn người con trai biết đó là ai không ? Đương nhiên rồi là hần và người mẫu danh tiếng Ellie Nguyễn người sẽ đại diện cho show diễn lần này . Hừ! Buồn cười thật không ngờ có ngày nó sẽ phải nhìn thấy cảnh người đàn ông nó yêu lại ôm ấp một đứa con gái ngay trước mặt nó không hề hổ thẹn với lòng như hần . Nó hiểu chứ , dù trong lòng nó có nghĩ một trăm hay một vạn lần nó yêu hần thì ai nghe ai tin cho nó vì nó đã chọn con người quay lưng với hần thì kết thúc sẽ do nó chịu hết mà thôi .

Trần tĩnh lại lòng mình , lại giả tạo khoác lên dáng vẻ lạnh khí chất kiêu ngạo ấy nó nhìn hần nhưng ánh mắt ấy lại không còn dao động nữa mà là lạnh lẽo , cô đơn . Có chút sững người , cũng có chút không khỏi suy nghĩ hần nhìn nó . Với vô vàn những câu hỏi tự suy diễn ra chẳng hạn như : Thái độ của em là gì vậy ? Tôi làm vậy em cũng không cảm thấy gì sao ? Hay những gì tôi nghĩ về em là hoàn toàn sai ? ... NÓ như một cuốn bách khoa câu hỏi chỉ dành riêng cho hần . Lẽ nào điều hần nghĩ về nó hoàn toàn sai hay sao ? Một tuần không gặp nó , hãy nhìn xem từ trên xuống dưới đã thay đổi không còn phong cách bụi bặm và chất như trước nữa mà thay vào đó là chiếc váy bó cúp ngực màu trắng khoác thêm bên ngoài là chiếc áo da hàng hiệu màu đen , điểm thêm là chiếc vòng cổ đính viên emerald (ngọc lục bảo) rực rỡ nhưng không quá lớn . Chân nó mang một đôi bốt cao gót tầm 8 phân cổ thấp buộc dây màu đen nốt . Mái tóc hạt dẻ được uốn lọn ngắn ngang lưng len lỏi là highlight màu hồng nhạt . Gương mặt tự nhiên , đôi mắt được đánh phôi hồng , lông mi cong vút khẽ lay động , chân mày chữ tú thanh thoát , cánh môi mềm đỏ mọng ướt át , gò má cao hơi ửng hồng khiến cho những người ở đó nhìn nó với ánh mắt ngược mộ và yêu mến .

Nó cười khẩy , rồi quay sang bên thư ký khẽ thì thầm ; được vài giây sau cô ta liền rời khỏi . Nó quay lại nhìn hần đang định cất tiếng nói thì một giọng chanh chua , hấp tấp liền cất ngang ...

- Cô là ai ? Sao dám chặn đường chúng tôi ? Biết tôi là ai không ?

Nó rời tầm mắt nhìn sang người con gái bên cạnh hần , chuyển rời từ trên xuống dưới nó lại cười mỉa . Nhẹ đưa tay gỡ tai phone xuống , liếc mắt nhìn gương mặt kia , bắt giác lên tiếng :

- We?! Block? !! Roads are wide, the blind she was not? If you still want me cause I do not blame her heavy hand. (Chúng tôi?! Chặn đường ?!! Đường rất rộng , bộ cô có bị đui không ? Nếu còn muốn gây sự với tôi thì đừng trách tôi ra tay nặng với cô .)

Nó cất giọng nói trong veo kia , nó nhìn ả một cách tỉ mỉ rồi phân tích : ả ta là người mẫu sao ? Nực cười . Gương mặt đích thực đã sử dụng dao kéo chuyên dụng rồi khó trách không thể nhận ra cái dạng gì nữa -> cũng nói là có thể xếp hàng trung bình , trang điểm lòe loẹt diêm dúa ; ăn mặc như lửa thể cho bản dân thiên hạ nó thấy chiếc váy màu đen bó sát hở một bên vai ngắn tới nỗi thử hỏi xem những người đằng sau sẽ nghĩ gì . Tính cách ông ọ , giả dối , coi trời bằng vung , khinh thường người khác xem như mình là nhất và độc chiếm cũng như thủ đoạn . (t/g : chị ấy đánh giá khủng bố thế ? Nhìn người 1 lần mà được như chị thì sướng cái cuộc đời :)))) .

- Mày ... Anh Khánh , con nhỏ đó ăn hiếp em .. hức ... hức anh phải làm chủ cho em . Anh Khánh hức hức ...

Lại giọng nói ấy , nó có chút bức mình và vô cùng khó chịu ... nó nhìn ả rồi nhìn hần cười như không cười thể hiện sự khinh bỉ đối với hần .

- The face of a man, after all nothing more than a little mask. Thick eyebrows face shape. Artificially so doing, tears or blood in which more real. More real to people not born nor contempt contempt. (Gương mặt của loài người, rốt cuộc chẳng là gì nhiều ít hơn một cái mặt nạ. Mắt dày mày dạng. Giả tạo như vậy làm gì, giọt nước mắt hay giọt máu rơi cái nào thực hơn. Chỉ bằng sống thực hơn để người đời không khinh cũng không miệt .)

- Mày ...

Ả tức lòi ruột , ả chưa bao giờ bị người khác nói như vậy cả . Nó là người đầu , bị phi nhỏ nhạo báng ả chỉ có nó là nói được trước nhiều người như thế . Ả không phục , không phục chút nào .

- Thưa chủ tịch Hoàng , xin bớt giận chẳng phải chúng ta có mặt ở đây để bàn về kế hoạch cho show diễn và kí hợp đồng sao . Hà có phải nhiều lời . Mong rằng chúng ta không bỏ lỡ thời gian quý báu . - Nữ thư ký phía sau hần lên tiếng , lời lẽ gọn gàng vẫn tất không dài dòng khó hiểu .

- She is voiced what the Mar here. Shut. If the people who know the time is gold so why let a blind boy appeared, speaking disrespectfully like. (Cô là cái thá gì mà lên tiếng ở đây . Im miệng . Nếu các người đã biết thời gian là vàng vậy tại sao lại để cho một đứa mù xuất hiện , nói năng vô lễ như thế .)

Nó gằn giọng nói lên , trong từng chữ đều có phần bức mình . Lời lẽ day nghiêng có phần mỉa mai lạnh lùng của nó khiến ai ở đó cũng giật mình rồi sợ run

. Ai cũng nghe tiếng rằng Chủ tịch tập đoàn S.L là người lạnh lùng kín tiếng , máu lạnh cũng không kém gì chỉ không ngờ lại là nữ mà một người phụ nữ mới bước qua tuổi trưởng thành không lâu , sắc xảo lạnh lùng và quyền rũ .

- Forgive me frankly, to talk about the group of people where Tran Gia that 'fox in the forest brought gold' like that. But do not expect this kind of person has 'a step up cloud' s cold. Carefully 'climb fell sick' that 'sparrow becomes a phoenix' .(Xin thứ lỗi cho tôi nói thẳng , để nói về tập đoàn Trần Gia các người đầu đến nổi ' đưa hồ ly vào rừng vàng ' như thế chứ . Nhưng không ngờ loại người này cũng có ' một bước lên mây ' cơ đấy . Cần thận ' trèo cao ngã đau ' đó 'chim sẽ biến thành phượng hoàng ' .)

- Sorry, but her words were a bit too then. Huli ?? !! She was just a representative sample of what makes this lady Chi Bang be so angry. She thought the contract was playing star!? (Xin lỗi nhưng những lời nói của cô đã hơi quá rồi . Hồ ly ???!! Cô ta chỉ là một người mẫu đại diện đầu khiến cho tiểu thư Chi Băng đây phải tức giận như vậy . Cô nghĩ hợp đồng là chơi sao !?) - Hân nhìn nó chăm chăm nó giọng có chút chua xót .

- I'm not angry. I want you to think back on the representative sample, I personally do not think a person like that could work with me. Yes. Do not như he asked for me THIS AGREEMENT HAS NO VALUE. (Tôi không tức giận . Tôi muốn anh nên nghĩ lại về việc người mẫu đại diện , bản thân tôi không nghĩ một người như thế có thể làm việc với tôi . Đúng . ĐÚNG như anh hỏi, đối với tôi HỢP ĐỒNG NÀY KHÔNG CÓ GIÁ TRỊ .)

Những ai ở đây cũng đều nhìn chăm chăm nó , nó đang nói gì vậy ? Hợp đồng này ngay cả Trần Chủ tịch là hân cũng đắn đo suy nghĩ xem có nên hợp tác không vậy mà nó lại có thể đánh giá hợp đồng này ngang với con người hân . QUả thật kiêu ngạo và không tầm thường . Còn hân thì trở mắt nhìn nó , sự ngạc nhiên đánh úp tất cả những gì hân nghĩ . Nó đánh giá hân qua một bản hợp đồng ư ?! Vậy đáp án hân mong đợi nay còn đâu ? Nó đeo lại tai nghe rồi nhìn hân , một cái nhìn nhanh thôi nhưng cũng đã khiến hân cảm nhận được một cách thân thuộc . Quay người rời khỏi đó nó không dám chần chừ thêm , phải quyết đoán thì mọi việc mới đúng quỹ đạo . CÒn do dự dù chỉ 1 giây thì đừng nói cảnh cáo mà giết người nó cũng có thể làm được hết . Chi là hân ở đây ! Hân nhìn theo bóng nó thì một cổ nuối tiếc trong hân dâng lên . CHI muốn nói một câu anh nhớ , anh rất nhớ em nhưng sự tình sao lại ra nông nổi này . Hân đâu có như nó nghĩ , không phải sự thật . Nhưng có muốn biện hộ hay giải thích thì ai nghe đây . Hân muốn nó đừng quay lưng nữa nhưng khó quá vậy ?

Có người nói sống là để yêu , câu ấy có đúng không ? Hiểu theo nghĩa nào cũng được , tình yêu là một từ đa nghĩa ; nó đẹp và mạnh mẽ hơn những thứ tình cảm khác . Nhưng nó cũng là thứ tình cảm phải hi sinh nhiều , mất đi nhiều thứ . Đôi lúc bản thân lại thấy thật quá tầm thường đi . Xem một bộ phim đã sử đi , nhân vật chính ấy sẽ chỉ nói vồn vện một câu : " Ta yêu nàng nhưng ta đã lấy người khác " . Khi chàng trai ấy vừa dứt lời thì thật nực cười có khi sẽ phá lên cười mất , bạn nghĩ đó là yêu à ? Đúng là đáng thương một tình yêu chỉ đem lại lợi ích cho phía kia còn phía còn lại thì đau đớn chịu thay , đây không phải yêu mà là một sự bố thí mới đúng . Ban cho người khác một chút tình cảm rồi nói "yêu" và gọi nó là tình yêu thì đúng là nực cười tới bật khóc ấy chứ .

Vậy hãy nghĩ thử xem yêu thì gắn liền với gì ? Đau ư ? Hận ư ? Hay có khi là chết cũng không biết chừng . Người ngoài cuộc sẽ nói đó là ngu ngốc ... Bạn đã bao giờ nghĩ thử mình đang làm gì không hay là bạn chỉ chui vào một xó nào khác rồi cất tiếng nấc cụt rồi ư ư khóc . Đó gọi là cách giải quyết đáng nhận sự thương hại thì đúng hơn . Vậy bạn nghĩ bạn đúng khi trốn chạy người đó sao , trong khi bản thân giả tạo nói câu yêu trong lòng rồi lại chối .

Gấp cuốn tiểu thuyết kia lại , nó lại đọc xong thêm một quyển nữa . Tính ra giờ đã đọc được 10 cuốn từ khi xa hân rồi . Nhưng mọi thứ như thể phụ họa cho người đàn ông đó vậy , nó không hiểu yêu ? Yêu là vậy ư ? Hay chỉ là sự bố thí của người khác thật ? Nó ngồi trên xe nhìn ra ngoài , bầu trời hôm nay không cao cũng không nắng như mấy hôm trước nữa mà thay vào đó là âm u ,mây đen kéo đến từng đợt .. sắp mưa rồi ! Ý nghĩ ấy xoẹt qua trong đầu nó , nhẹ thôi nhưng khiến nó ảo não . Nó thích nắng và cũng không ghét mưa , chỉ ghét bão giông mà thôi . Nắng làm ấm lòng người , khiến cho con tim đá của nó ấm thêm chút , khiến nó vui theo nó cười nhưng mưa thì khác , mưa làm lòng người trầm lắng , khiến người người nghĩ về một số chuyện , khiến cho giọt nước mắt tràn mi nhưng cũng khiến họ không thấy đau đớn vì đã được gội sạch . Chiếc xe dần vào trong căn biệt thự rộng lớn , nó xuống xe rồi tiến vào trong nhà . Đang định bước lên phòng thì giọng nói của Sarah vang lên :

- Em thực sự nghĩ nó sẽ là cách hay chứ ?! Em nghĩ rằng người đó là người chảy chung dòng máu với em nhưng lại sẽ hại em ư ?

- Thông tin vẫn sẽ là thông tin . Có thật hay không thì kiểm chứng là được nhưng kiểm chứng ở đây là máu là nước mắt . Vỡ kịch này diễn sao cho đạt cho đúng kế hoạch của bà ta thì sao em không thử chứ .

- Nhưng đó là người thân của em ... em nên ...

- Gia đình hạnh phúc phút chốc tan vỡ chỉ vì người đàn bà đó cũng chính người em gọi là cha đó đã lừa dối mẹ em . Cưới bà chỉ muốn hưởng lấy vinh hoa phú quý và giờ thì ngồi tù một mình gánh chịu tội danh mà suốt mười mấy năm qua người ông ta ngoại tình ấy mới là người đứng sau . Bà ta sống được là vì em đã tha một lần , nhưng con gái bà ta và cả hai người con thì không thể , bà ta dám lên kế hoạch với em thì GIẾT cũng không thừa măn . Máu có nhuộm hết sông Hoàng Hà cũng không thể dung thứ .

RẦM !

Nó đâm mạnh vào thành cầu thang khiến nó vỡ vụn , ánh mắt nó gằn lên những tia máu giận dữ . Nỗi hận thù ấy không bao giờ xóa nhòa trong nó , muốn lấy tính mạng những người thân của nó ra làm cho đùa ư !? Xem thường tôi quá đó ... Cứ chờ xem ... Vỡ kịch này chưa đến hồi kết thì chuyện này không dừng lại ...

Những người làm trong nhà ai cũng vô cảm trước hành động đó , vì họ đã quá quen vì chủ nhân đã giúp họ thì đương nhiên giúp chủ nhân là điều đương nhiên (t/g : mình sẽ g thích sự việc mà Chi Băng vừa nói ở cuối chap . Còn những người làm họ là những sát thủ được nó huấn luyện để bảo vệ biệt thự này .) . Sarah nhìn theo bóng lưng nó thì chỉ thờ dài một tiếng . Con bé gốc đó chỉ vì báo thù mà yêu cũng chẳng dám , không biết nó có hiểu cho thẳng Khánh không nữa ? Haizzzz ... cứ làm mọi thứ rắc rối lên thế mấy đứa nhỏ này ? (t/g : chuyện của chị chưa lo xong đã lo cho người khác . Rồi hồi) ...

16.00

Tại phòng của nó

Nó lay nhẹ hàng mi dài, xoay nhẹ người. Nó hé hờ đôi mắt, tay cầm chiếc điện thoại nhìn ... giờ mới 16.00 theo giờ Việt Nam. Tối tận giờ nó dù đã sống ở Việt Nam nhưng chưa bao giờ nó có thể thích ứng được với thời gian ở đây. Bước xuống giường, bước nhanh vào nhà tắm. Nửa tiếng sau nó bước ra trên người vẫn còn chiếc khăn tắm quấn trên người. Nó mở tủ lấy ra một bộ quần áo rồi thay ra. Xong xuôi tất cả nó đứng trước gương chỉnh lại trang phục một chút. Nó mặc trên mình chiếc áo crop top màu đen dài tới khuỷu tay cùng chiếc quần skinny jeans nữ màu trắng. Bên ngoài nó còn khoác thêm chiếc áo khoác bò cá tính, mái tóc hạt dẻ được buộc cao lên kết hợp với đôi giày cao gót 5 phân màu hồng nhạt. Nó cầm chiếc túi xách hàng hiệu đeo lên vai rồi bước ra khỏi phòng. Bước xuống nhà là một cảnh hỗn độn bữa bãi không thể nào tưởng tượng được. Nhỏ đang ăn vặt vứt một đồng bim bim, kẹo bánh, nước tứ tung

- Hey, mày dậy rồi à? Ăn cơm đi rồi đi chơi với tao. - Nhỏ vừa ăn vừa xem ti vi không nhìn nó mà chỉ nói

- Tao không ăn đâu. Đi có việc. Cứ đi chơi đi mai chuẩn bị show diễn tối còn tiệc nữa.

Nó đi thẳng ra cửa không thèm ngoái lại, đi thẳng ra cổng.

- Ế... Ế... mày không đi xe sao? Ở cái con này Thật tình.

Nhỏ ngán ngẩm lắc đầu lại xuống xem phim, rồi chốc chốc lại cười phá lên.

Hoàng hôn buông xuống, chiều tà nền trời hồng ửng lên bao trùm hết lên cả thành phố thủ đô này. Giờ này ở Hà Thành là giờ cao điểm các công ty, cơ quan đã bắt đầu ào ra đường để về nhà. Cuộc sống đúng thật hối hả vội vã quá! Nó đi bộ ra khỏi con đường của khu thượng lưu ra đến con đường lớn, thật sự không thể ngờ đâu, người người đang qua lại đông gấp đôi ở Los Angeles. Nó vừa đi vừa không ngừng nhìn hàng cây xanh ven đường, nhìn những đứa trẻ con đang lon ton cầm quả bóng mà vui sướng bên ba và mẹ khiến nó có cảm giác buồn. Sống ở Hà Nội được gần 2 tháng rồi nên đối với nó không còn lạ gì với đường xá. Nó nghe từ Moon là cứ chiều 16.00 sẽ có một chuyến xe buýt không người trở quanh Hà Nội để ngắm cảnh. Nó cũng tò mò lắm, là một người đội lốt lạnh lùng thì bản chất nghịch ngợm, bảo thủ của nó cũng dần mất hẳn cũng chẳng còn hiện hữu như lúc nhỏ nữa. Đứng trước bến chờ nó lướt nhẹ màn hình rồi đeo headphone vào, như cảm nhận được những ánh nhìn tò mò luôn nhìn nó, tâm trạng mệt nhọc của nó cũng chả thèm để ý làm gì. Gió thổi nhẹ qua tán cây đứng đưa nhè nhẹ, cuốn bay chiếc lá khô theo chiều gió. Tiếng còi xe thổi không ngớt, vội vã người dừng người đi như không như có.

Đội khoảng 10' thì một chiếc xe buýt vắng tới, nó nhìn qua một lượt rồi đi lên. Nó ngồi xuống chiếc ghế phía bên phải gần cửa sổ để dễ nhìn mọi vật chung quanh. Thả nhẹ mình xuống nó dựa đầu vào cửa kính, gỡ chiếc headphone kia nó bắt giác hỏi bác tài:

- Bác tài ơi, xe này sẽ dừng ở bến nào vậy?

- Xe này không dừng ở bến nào cả cô bé. Nó sẽ đưa cháu đi khắp Hà Thành Thăng Long này.

- Đi khắp?

- Đúng. Đi ước chừng 1 tiếng là sẽ quay lại bến cháu vừa đứng thôi - Bác tài cười nhẹ rồi lại chuyển tâm lái xe

Nó cũng không hỏi thêm lại đeo headphone vào, đầu hơi dựa vào kính xe. Đôi mắt luôn nhìn ra phía xa, không có điểm dừng cho chuyến xe này. Chiếc xe này sẽ đi về đâu, sẽ dừng ở đâu? Tính ra nó có một tiếng để bản thân được quên đi vài thứ không cần tồn tại. Nhưng nó đâu biết có một người đang theo dõi nó ở phía sau. Ánh nhìn ấy không thể nào rời khỏi được tầm lưng gầy gò kia, một ánh nhìn chưa xót đau đớn. Còn ai vào đây ngoài hẳn chứ. Hẳn đang cần muốn xả stress nên đã đi dạo quanh con đường này cũng vô tình thấy nó ở trên chiếc xe này nên đã lên lạng lẽ đi lên. Nhìn nó mãi, hẳn thấy nhớ cũng thấy đau; tâm trạng của hẳn giờ xáo trộn quá. Làm sao để cho hẳn nói ra, bộc bạch hết những tâm tư đau khổ, dằn vặt của hẳn đây? Nó thì cứ ngồi trân trân như thế, đôi mắt lục bích kia chỉ nhìn ra ngoài cửa sổ, nó nhìn mặt trời đang dần khuất không biết hẳn đang làm gì? Đang ở đâu? Hay là bên người sáng nay ... nghĩ vậy nó tự cười mình.

"Mày sao vậy? Lại khóc lóc mít ướt như thế chứ. Mày đã hứa với lòng là không được tin một thằng đàn ông nào hết. Những người đó chỉ là vũng đầm lầy đau đớn khiến cho phụ nữ tự gánh tự chịu những hậu quả mà bản thân không gây ra. Khóc lóc thì làm được gì ... chỉ làm lòng mềm yếu và cả tin rồi tự chế giễu cái lòng tự trọng chẳng để gọi tự trọng nữa cơ."

Nghĩ vậy thôi chứ, nó vẫn cứ cúi đầu khóc; mà mỗi lúc một to, khóc cho thỏa lòng thỏa dạ đi mới thôi. Nó khóc thút thít, tiếng nấc cứ như thể vang lên không ngừng, huuu mà thấy nẫu nê vô cùng. Cái người đang ngồi sau nó thì càng ngày lòng càng nóng như lửa chẳng hiểu mô tê tại sao nó khóc muốn gằn nhưng sợ nhận lấy trốn tránh. Thời gian như ngừng lại, chỉ dành riêng cho hai người họ một người khóc một người nhìn, một người đau một người thấu, một người hiểu lắm một người im lặng. Nó cân bằng tất cả cho họ.

Một tiếng trôi qua thật nhanh, chớp mắt trời đã tối rất nhanh. Chiếc xe buýt kia dừng lại đứng bến nó vừa đứng chờ. Nó chào bác tài một cách lễ phép rồi bước xuống xe, cầm điện thoại nhìn thời gian. Haizzzz giờ là 17.30, còn sớm quá nó không muốn về nhà tạo nào. Nó bước từng bước một men theo đường gạch phẳng lát trên đường, nó bước từng bước một chậm rãi và từ từ như thuở còn nhỏ bên Anh, nó vẫn thường làm vậy nhưng đó là năm đó còn giờ thì ai ở bên.

- Có vẻ tính cách của em hình như tôi chưa được thấy hết, bảo bối.

Giọng nói nam tính , trầm thấp khê lên tiếng trong không gian hơi se lạnh đầu xuân. Nó khựng lại vài giây , xoay người rời ánh mắt chuyển qua hướng phát ra giọng nói. Một hình dáng quen thuộc tới mức có quên cũng khiến nó nhớ như in , thân hình cao lớn nhưng không quá lực lưỡng , gương mặt tuấn tú phi phạm khiến ai nhìn cũng say mê , đôi mắt hồ phách đầy oai phong , khí chất cao lãnh lạnh lùng tỏa ra từ hân khiến dù cho già hay trẻ cũng đều chú ý . Ánh mắt đang vui tươi băng quơ vừa rồi nay còn đâu thay vào đó là ánh mắt phủ một tầng nước như sắp trực trào khỏi bờ . Nó định quay đi hướng khác vì nó sắp khóc rồi . Nó không muốn hân nhìn thấy nhưng vừa mới đi cánh tay nó đã bị lực đạo mạnh mẽ từ phía sau kéo vào lòng. Nó ngạc nhiên tới nỗi gương mặt đã quay lại nhìn hân thì nhận được nụ hôn mãnh liệt từ hân . Đôi mắt mở to rồi trực trào rơi giọt nước rồi nhắm vào . Sau vài phút , hân buông nó rồi giữ chặt bờ vai kia nhìn thẳng vào mắt nó rồi nói :

- Tại sao em lại trốn tránh anh ? Bộ anh đáng sợ tới mức khiến em phải bỏ chạy như thế ư ?
 - Không ... không phải ...
 - Vậy vì cái gì ? Tại sao cứ nhìn theo hướng phản diện vậy ?!
 - Đúng tôi nhìn theo hướng phản diện đó , tôi sợ anh đó thì sao . Hãy thử nghĩ nó như phim trường đi tôi chỉ là vai phản diện mà thôi anh là nhân vật chính làm sao tôi có thể với tới . Càng gần thì càng ngày càng xa . Anh làm sao hiểu được tôi đang nghĩ gì chứ .
 - Phản diện ??? EM trong lòng tôi không bao giờ phản diện mà là nhân vật quan trọng nhất trong lòng anh . Em sợ anh vì sao ?
 - VÌ TÔI YÊU ANH NÊN TÔI LO SỢ MỘT NGÀY NÀO ĐÓ TÔI SẼ KHÔNG THỂ NÀO BƯỚC QUA ĐƯỢC RANH GIỚI GIỮA YÊU VÀ HẬN . ANH CÓ HIỂU KHÔNG CHỨ?
- Thật là giờ nó đã òa khóc rồi đó . Nó sợ lắm rồi ! Sợ yêu cũng sợ mất vậy thì được cái gì chứ . Hân sao không hiểu cho nó chứ .
- Vậy hãy thử yêu anh một lần thôi có được không , Chi Băng !?

Bạn đang đọc truyện *Tam Đại Công Chúa Kiêu Ngạo Và Tứ Đại Hoàng Tử Lạnh Lùng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.